2000

129-Uz

[illegible] 243

129-[illegible]

~~[illegible]~~

356
5

1013
N-13-?
БИБЛИОТЕКА ЛАЗАРЕВСКАГО ИНСТИТУТА ВОСТОЧНЫХЪ ЯЗЫКОВЪ
8121-57

ԳԻՐՔ

ԱՂՕԹԻՑ ՈՐ ԿՈՉԻ ՃՇ ԱՂԵՐՍ։

Յարմարեալ ՚ի Ղազարու Ամենիմաստ Հայրապետէ։

՚Ի ՌՄՁԳ ԹՎԱԿԱՆԻՆ։

Յանձակառոյց և ՚ի տիեզերական աթոռն ՍԲ ԷՋմիածին։

Институтъ Восточныхъ Языковъ

243

Յառաջաբանութիւն տն Ղազարու Ս.Բն եմաւս Հայրապետին Նահեղ ենովչէ Գրիգորիս առ աղջն եւր սիրելիս։

ԵՒ ԳԻՏԵԼԻ Է, ԶԻ
քս ոչ յայլ ինչ գործ՝ այն
պէս սաստիկ զմեզ ոչ յա
ղօթս․ ուստի եւ պատուիրէ մեզ ան
սահման ժամանակաւ առնել զա-
Ղուկ. ղօթս․ըստ այնմ, Արթուն կացէք՝ և
21.36 յամ ժամ աղօթս արարէք։ Եթէ՝
Ղուկ. Պարտ է յամ ժամ կալ յաղօթս։ Ե
18.1։ թէ՝ Յաղօթս կացէք՝ զի մի՛ մտանի
Մարկ. ցէք ՚ի փորձութիւն։ Եւ ըստ Պօղոսի թէ,
14.38։ Անդադար աղօթս արարէք։ Եւ ըստ
Ա թես. երեմիայի թէ, Կարդա առ իս եւ լուայց
5.17։
Երեմ.
33.3։

քեզ պատասխանիս։ Եւ ըստ Սիրաքայ,
Մի՛ արգելցիս միշտ աղօթել։ Եւ Սիրաք 18.22։
ինքն անկարօտն Աստուած՝ որ ո՛չ ումեք
կարօտի՝ այլ վասն տալոյ մեզ օրինակ՝
առնէր աղօթս. ըստ այնմ թէ, Էր՚ի Ղուկ 22.43։
տագնապի. եւ մտադիւրութեամբ կայր յա-
ղօթս։ Եւ թէ, Կատարէր ՚ի տաճարին Ղուկ 2.37։
ուսուցանէր. եւ զգիշերն հանէր՚ի գը-
լուխ յաղօթս Աստուծոյ։ Արդ վասն առաւել Ղուկ 6.12։
օգտակարութեան աղօթից՝ յորդորէ
զմեզ տէրն՝ աղօթել միշտ։ Քանզի
աղօթքն փրկեն զմեզ ՚ի հիւանդու- Յակոբ 5.15։
թեանց. ըստ յակոբայ. Աղօթքն հաւա-
տով՝ փրկեսցեն զհիւանդն։ Եւ առ-
նեն երկայնակեացս. ըստ եսայեայ.
Լուայ բարբառոյ աղօթից քոց. և Եսայ 38.5։
տեսի զարտասուս քո. ահաւասիկ
յաւելում ՚ի ժամանակս քո հնգե-
տասան ամ։

(Յառաջաբանութիւն)

Այլև ազատեն ՚ի վշտաց. ոմ̃ զշու
Դանիէ շան առ դանիելիւ: Եւ ՚ի բանտէ.
1. 35: ոմ̃ զպետրոս՝ վն̃ ստէպ աղօթելոյ
Գործ եկեղեցւոյն: Այլև թողուն զմեղս.
12. 5: ըստ այնմ, Արասցեն աղօթս. և եթէ՝
Յակոբ մեղս ինչ գործէլ իցէ՝ թողցին նմա:
5. 14 Այլև առնեն յաղթօղս ՚ի մարտի.
Ելից զի յորժամ տարածէր մովսէս ըզ
57. 11: ձեռսն յաղօթս՝ յաղթէին ամաղէկ:
Եւ զի առաւել արժէ մի ս̃րբյ աղօ
թելն, քան անթիւ մեղաւորաց պա
տերազմիլն ասեն վարդապետք:
Այլև փախուցանեն զդևս. ըս̃ այնմ,
Մատթ Այս ազգ՝ ոչ ինչիւք ելանէ՝ եթէ ոչ
17. 20: աղօթիւք և պահօք: Այլև լուսաւո
րեն զմիտս. ըստ վարդապետաց եկե
ղեցւոյ թէ, Աղօթիւք լուծանին
տարակուսանք՝ քան որոնմամբ:

 Այլև

(Սրբոյ Մակարի)

Բայց հեշտացուցանեն զերկնային արքունիսն ոմն զանուշահոտութիւն իմն։ Ունէին ասէ տեսիլն՝ իւրաքանչ Տեսլ. 5. 8։
իւր ոք բուրվառ ոսկի՝ լի խնկօք. որք էին աղօթք սրբոց։ Եւ զի ո՞վ ոք զօրեսցի ճառել բաւականապէս մի առ մի զզօրութիւն աղօթից՝ որ ՚ի վեր է քան զհասումն մտաց մերոց։

Բայց՝ ժամ է մեզ զյորդնադիմներ գործունս աղօթից թողուլ, և ըստ չափու կարողութեան մերում զհամառօտն խուզել։ Քանզի երկու են աղօթք՝ ըստ գրոց. այսինքն պաղաճէտ եւանսպառուղ։ Եւ վն անսպառութեան ասէ ած մարգարէիւն։ Յոր Եսայ. 1. 15.
ժամ յաճախեսջիք յաղօթս՝ ոչ լուայց ձեզ. զի ձեռք ձեր լի են արեամբ։ Եւ սաղմոսն. Զմեղս թէ տեսանէի Սաղմ. 65. 17.

տէ

(Յառաջաբանութիւն)

ատէ՛ խորտի իմում, մի թէ լսէ՞ր ինձ
Յօհան 9.13։ տր։ Եւ Տր յօհաննու. Գիտեմք զի
ած մեղաւորաց ոչ լսէ։ Եւ յակոբոս,
Յակոբ Խնդրեսցէ հաւատով առ՝ եւ մի՛ երկ
1.6։ մտեսցէ։ Եւ զկնի ասէ, զի որ երկ
միտն է՝ նման է հողմակոծելոց, և
տատանելոց յալեաց ծովու. եւ մի՛ եր
բէք ակնկալցի մարդն այն առնուլ
ինչ յայ։ Իսկ՝ Պողաճէտ աղօթք է
սրտին եւ ոչ շրթանց. եւ ոչ հայի ած
'իբանս աղաչողին՝ այլ 'ի սիրտն. ոպ
1 Թագ ասէ առաջին Թագ. ւորուէց։ Պատ
7.3։ րաստեցէք զսիրտս ձեր առ Տր. եւ ծա
ռայեցէք նմա միայնոյ։ Ուրեմն պ՚ր
տիմք մեք՝ իբաց դնել զերկրաւոր
ախորժակս. եւ ապա զգենուլ զած
ային խոկմունս։ Եւ այս օրինակի
'ի սողոմոնի։ Սախ շինէց զտաճարն՝
եւ զար

(Սրբոյ Մովսէսի)

եզարդարեաց. եւ ապա աղօթեաց՝ ի
նմա։ Ը, յսմս պարտի իւրաքանչիւր
աղօթօղ, նախ մաքրել զտաճար սըր Ղուկ 18.13։
տի իւրոյ՝ յամ խղճէ չարէց՝ եւ ապա
աղօթել խոնարհական դիմօք. որպ
մաքսաւորին։ Եւ մաքուր փափագ-
մամբ՝ որպ եսթերայն։ Եւ ըստարձակ Եսթեր
բազկանօք՝ որպ մովսէսին եւ Մարդա 14.3։
քէից. եւ Առաքելոցն մբց. որք աղօ Ելից
թիւք զմեռեալս յարուցանէին. երկ 14.25։
ծնէ կաղն գնացուցանէին. եւ այլ նը Գործ
շանս եզօրութիւնս բազումս առնէին. 3.1։
որպ յայտ է ՚ի վարս մբց իւրաքանչ 9.40։
իւրոցն։ Եւ զի աղօթս այս պտղա
հէտ՝ կրկին են. հասարակ. եւ Առան
ձին։ Իսկ հասարակն՝ որ ՚ի հաւաքմանէ
տեղիսն կատարի. այսինքն յեկեղեցիս։
Եւ զի շինեալ եկեղեցէց՝ ի բազում

մա

(Յառաջաբանութիւն)

մասանց՝ նշանակէ զմիաբանութիւն և
զհամակամութիւն աղօթողաց։ Եւ ասէ
Մատթ. 21. 13: զայսմանէ։ Տուն իմ տուն աղօթից
կոչեսցի։ Ազի եյեկեղեցւոյն դրե-
րեալ լսելի լինին աղօթքն. որպ՟ ասի
2 Մնաց. 7. 15: Մնացորդաց։ Աչք իմ եղիցին՝ ՚ի բաց
եւ ականջք իմ ՚ի լսել զաղօթս այնմ,
որ աղօթեսցէ ՚ի տեղւոջ յայսմիկ։
Եւ զկնի ասէ, ահա ընտրեցի զտունս
զայս. և սրբեցի զսա առ ՚ի լինել ան-
ւն իմոյ աստ զամ՟ աւուրս. այսինքն
՚ի լսել զաղաչանս աղօթողաց։ Եւ
Սաղմո 133. 1: սաղմոսն թէ. Ահա օրհնեցէք ամ՟ ծա-
ռայք տ՟ն զտ՟ր։ Եւ թէ, Տան քում
Սաղմո 92. 6: վայելէ սրբութիւն տ՟ր ընդ երկայն ա-
ւուրս։ Եւ թէ, Յեկեղեցիս օրհնե-
Սաղմո 67. 26: ցէք զա՟ծ. և թէ՝ ՚ի մէջ եկեղեցւոյ
Սաղմո 22. 21: օրհնեցից։ Եւ մ՟ն ք՟ն ասէ ղուկաս։

Եւ

Եւ ուսուցանէր զնս̃ հանապազ ՚ի Ղուկ̃
տաճարին։ Այլ և անդ գտեալ եղև 19.47.
՚ի մօրէն. ըստ այնմ, Ո՛չ գիտէք՝ թէ Ղուկ
՚ի տան հօր իմոյ պարտ է ինձ լինել։ 2.49.
Որ ասէ ոսկեբերանն։ Յատուկ է
որդւոյն այ̃ հարազատի, զի ը̄ մտա
նել ՚ի քաղաքն՝ երթայր ՚ի տուն հօր
իւրոյ։ Այսմ̃ ևմեք հետևօղքս քն̃.
ը̄ մտանելն ՚ի քաղաք ուրուք. պար
տիմք գնալ յեկեղեցին. և կատարել
զաղօթս հասարակաց։ Իսկ յայլ ու
րեք որ ոչ իցէ եկեղեցի. զի ուր և ի֊
ցեմք՝ պարտիմք զհ̃րակաց աղօթս
կատարել անյապաղ։ Արդ՝ առանձ
նականն աղօթք, կարէ լինել յեկե
ղեցիս ևյա̃մ ուրեք։ Բայց ուր և իցէ
զառանձնական տեղիս պարտի ընտ
րել. ըստ տն̃ պատուիրանին։

(Յառաջաբանութիւն)

Մատթ. 6. 6: Յորժամ յաղօթս կացցես՝ մուտ՚ի սե-
նեակ քո. և փակեա՛ զդրունս քո. մը-
տանել՚ի սենեակն՝ է զըսպումն սըր-
տին. և փակումն դրան՝ է փակումն
զգայութեանց: Եւ ինքն ք͞ս յառանձին
տեղւոջ կատարէր զաղօթս իւր. զի
և մեք ուսեալք՚ի նմանէ՝ առանձին
աղօթից ստէպ լիցուք. ը͞ս այնմ թէ,
Մարկո 1. 39: Ընդ այգն ը͞դ առաւօտն ել և գնաց
յանապատ տեղի՝ և անդ կայր յաղօթս:
Մատթ. 14. 23: Եւ թէ. Եւ ել՚ի լեառն առանձին կայր
յաղօթս: Եւ թէ, Նստարուք այդր՝
Մատթ. 26. 33: մինչև երթայց կացից յաղօթս:
Յաղագս որոյ՝ արարի զայս աղօթա-
րանս մշտամատոյց. որ կոչի Ա͞ղա-
ղերս. Հաճաքաբանելով յեկեղեցա-
կանաց՝ և յընտանեաց աղօթից. այս
ինքն ՚ի սաղմոսացն դաւթի. ՚ի շա-

րա

րակոնացն մերոց. և 'ի խօսից մաղթո
ղականաց՝ սրբոյն Գրիգորի Նարեկա
ցոյն. և զոմանս յայլուստ. վս առան
ձին կատարելոյ իւրաքանչիւրոյ ու
րուք աղօթասիրի 'ի մենարանի իւ
րում։ Ուստ արդ գիտելի է, զի գտա
նին 'ի սմա ուրեք ուրեք յեղափո
խունք Տառից. Բառից. և Բանից.
Նաև Դիմաց և Թուոց. որք ոչ են
այնպէս շարադրեցեալք աստ՝ ոպ
էին 'ի բնագիրս իւրեանց. այլ ոմանք
դրեցեալք. ոմանք բարձեալք. և
ոմանք փոխարկեցեալք. վս երից
հարկաւորաց պատճառաց։ Նախ
զի ըստ պատշաճի առաջիկայ երո
ղուէս՝ հաճաքեցաք զբանսն 'ի գրոց
աստի և անտի և կարգադրեցաք։
Ուստի 'ի տեղիս տեղիս ոչ լինէին ըս

քերթողականի արհեստի՝ և յարմա
րագունիւ ոճով կարգադրութիւք
բանիցն։ Սմին իրի՝ զոմանս տառս՝
կամ զբառս՝ և կամ զբանս՝ առադրե
ցաք ընդ այնպիսիսն. զի արհեստա
ւոր՝ և քաղցրաոճ լինիցին։ Երկրորդ՝
սակս զտարանջատեցեալ դիտաւո
րութիւս բանից ոմանց՝ առ միմեանս
կցելոյ՝ միջորկեցաք զբանս՝ և զխօսս
վս պատկանաւորութե տեղոյն. և
մանաւանդ ջանք՝ և դիտմունք մեր
այնք էին՝ համառօտ առնել զայս
գիրք. սակս ընթերցողաց ը ինքէնս
կրելոց՝ և նոցին մտաց դիւրիմացս լի
նելոյ։ Երրորդ՝ դէմք և թիւք փո
խարկեցաք յառաջինն՝ ՚ի դիմաց ա
ղօթողին եզակինամբս. և երկրորդն՝
՚ի դէմս ոյ. և զի որոյ պատճառ է ա

ղօթողն՝ վ՟ս միայնոյ անձին իւրոյ
աղօթեսցէ առ ա՟ծ յատկապէս։
Սակայն դատանի եւ զոմանս ՚ի յա
ղօթամատոյցն. յաղագս հ՟րակաց
աղօթել ՚ի դէմս ն՟ցն. եւ երբեմն ՚ի
դէմս ժողովրդոց խօսեցեալ։ Իսկ սա
ոչ այնպէս. այլ միայն ՚ի դէմս ա՟յ խօ
սի. եւ զն՟ցն առ նա բարեխօս ունե
լով՝ նովին դիմահորութ՟ե։ Ըստ պատ
ճառք յեղանակութեանց ՚ի սմա գտեցե
լոց՝ այսք էին զորս բացադրեցաք ըն
թերցողացդ զգօնալէց եւ ոչ այլ ինչ.
ո՟պ թէ զայս առնելով՝ քամահեցաք
զշարադրութ՟ս ն՟ցն բանից՝ եւ դովե
լի զմերս արարաք։ որեւ քաւ մի՛ լի
ցի։ Ըստ սա այսպիսի անճշտաւք փո
խադրութ՟ք. այլոց շարագրածաց՝
՚ի բանս Մարգարէից. Առաքելոց.

 Վարդ

Թարգմանչաց. Մեկնչաց. եւ Վար
դապետաց բազումք գոն. որք նըր
բամիտ եւ խորախնդիր ընթերցողաց
յայտնիք են։ Զորօրինակ Մովսէսի.
Ամբակումայ. եւ այլոց Վարդապետաց
բանքն. որք են ութներորդ գուբ
ղայք 'ի սաղմոսի անդ։ Այլեւ օրհնու
թիւք երից մանկանց. եւ սաղմոսն եւ
այլ իմնամն շարադրեցեալք գոն.
եւ Ածաշունչն այլազգաբը։ Բայց
յերկուսն նոյն են դիտմունք. թէպէտ
գոն յեղափոխութիւնք 'ի բառս եւ 'ի
տնատուէս. եւս քաջայայտ իսկ է
ընթերցողացդ։ Ուստի ժտեմ 'ի բա
րեպաշտուէցդ. անմեղադրելի եւս
մեզ պահել։ Եւ զայս վերջապէս
եւս դիտելի է՝ որ պարտիմք մեք ըզ
կնի մն մեր աղօթելոյն՝ յօժարութբ
խնդրել զօժանդակութի այ մն ե
րախտաւորաց մերոց. եւ մն ամ աշ
խարհաց օգտի. ըստ բանի առաքե
I Տիմ. Բ. I։ լոյն։ Եւ արդ՝ աղաչեմ նախ քան

զամ՝

զամ՝ առնել աղօթս. խնդրեածս.
պաղատանս. գոհութիս՝ վս ամ մարդ-
կան։ Մանաւանդ՝ վս թագաւորաց
եւ ամ իշխանաց. զի խաղաղութբ եւ հան-
դարտութբ վարեսցուք զկեանս մեր.
ամ ածպաշտութբ՝ եւ սրբութբ։ Եւ թէ՝
արդ՝ հատուցէք ամեն զպարտս. եւ Հռոմ
այլն։ Եւ ը սիրաքայ, մի մոռանար 13. 7։
զբարերարս քո՝ իմտաց քոց. եւ յիշես Սիրաք
ցես զնա՝ ի գործս քո. այսինքն յա 13. 7.
ղօթս։ Ուրեմն՝ ը ունող երախտէց,
պարտի եւ գոհանալ զերախտաւորաց։
Յաղագս որոյ հաստարկաց եւ ամենից
աշխարհաց աղօթակերպ օրհնութիս
եդաք յաւարտ գրքոյս. վս երախ-
տաւորաց եւ հաւատրակաց պարտուցն
հատուցման։ Եւ դուք սիրով հոգ-
ւոյն ոյ ջերմացելքդ. պսակազար-
դեցեալք թագաւորեսջիք յարքայ-
ութն երկնից. խառնելով զօրհնու-
թիս ձեր յօրհնութիս հրեշտակաց։
Յայնժամ եւ ինձ եղիցի մասն ընդ-
սիրելութ ձերում եղբարք։ Ամէն։

1013

Մնշտհրաժարումն 'ի սատանայէ:

Հրաժարիմ 'ի սատանայէ. և յամ խա
բէութէ նր. 'ի պատրանաց նր. 'ի
խորհրդոց նր: 'ի գնացից նր: 'ի չար
կամաց նր: 'ի չար հրեշտակաց նր: 'ի
չար պաշտօնէից նր: 'ի չար կամարա_
րաց նր: Եւ յամ չար զօրութէ նորա
հրաժարելով հրաժարիմ:

Մնշտդաւանութիւն եւխոստովանութեան աւանդ:

Գլուխ. ա:

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ և ՀՐ.
ճատամ ամենակատար սրտիւ
զհայրդ ԱԾ անեղ անծին և
անսկիզբն: Բ 17 Եւզե

8121-57

Հայր եւ ծնօղ որդւոյ եւ բղխօղ հոգւոյն
սրբոյ։ Հաւատամ զբանն Աստուած · անեղ
ծնեալ եւ անսկսբնաւոր ՚ի Հօրէ նախ քան զյա
ւիտեանս։ Ո՛չ յետոյ եւ ոչ կրսեր։
Հայր որ քան հայրն հայր · ընդ նմին եւ
որդիք որդի։ Հաւատամ զսուրբ Հոգին
Աստուած՝ անեղ անժամանակ · ո՛չ ծնեալ ·
այլ բղխեալ ՚ի Հօրէ, էակից Հօր՝ եւ փա
ռակից որդւոյ ։ Հաւատամ զերրոր
դութիւն սուրբ՝ մի բնութիւն · մի Աստուածութիւն ·
ո՛չ երեք աստուածք՝ այլ մի Աստուած · մի կամ · մի
թագաւորութիւն · մի իշխանութիւն · արա
րիչ երեւելեաց եւ աներեւութից։
Հաւատամ յեկեղեցի սուրբ զթողութիւն
մեղաց հաղորդութեան սրբոց։ Հաւատամ
զմինն ՚ի յերից անձանց զբանն Աստուած
ծնեալ ՚ի Հօրէ նախ քան զյաւիտեանս ·
՚ի ժամանակի իջեալ յԱստուածածին կուսն
Մարիամ։ Առեալ յարենէ նորա եւ միա
ւորեցեր ընդ աստուածութեան քում · ինն ամ

սեայ

սեայ ժուժկալեալ յարգանդի անա_
րատ կուսին. եւեղեր Ածդ կատարեալ
մարդ կատարեալ. հոգւով. եւմտօք, եւ
մարմնով. մի անձն մի դէմ. եւմիաւո_
րեալ մի բնութբ: Ածդ մարդացեալ
առանց փոփոխման. առանց այլայլու_
թե. Անսերմն յղութն եւ անապական
ծնունդ: Ով ոչ է սկիզբն Ածութե
քոյ. եւոչ վախճան մարդկութե քոյ:
Զի յս քս երէկ եւայսօր՝ նոյն եւյաւի
տեանս: Հաւատամ զՏրդ իմ յս քս
շրջեալ իվր երկրի. յետ երեսուն ա_
մաց եկեր 'իմրկրտութն. Հայր 'ի վե
րուստ վկայեալ դա է որդի իմ սիրե_
լի. եւհոգին սբ աղաւնակերպ իջեալ
իվր քո. եւդու փորձել 'ի սատանայէ.
եւյաղթեցեր նմա. քարոզեցեր մարդ
կան փրկութն. Աշխատեցար մարմ
նով. վաստակեալ քաղցեալ եծարա
ւեալ: Յետոյ եկեր կամաւ 'իչարչա

րանս.

րանս․ խաչեցար մեռար մարմնով․ և
կենդանի ա͞ծութեդ․ Մարմինդ եդեալ
՚ի գերեզմանի միաւորեալ ա͞ծութեդ․
և հոգւովդ իջեալ ՚ի դժոխս անբաժա
նելի Ա͞ծութեդ․ քարոզեալ հոգւոցն
աւերեալ զդժոխս և ազատեցեր զհո-
գիսն։ Յետ երից աւուրց յարեար ՚ի
մեռելոց․ և երևեցար աշակերտաց քոց։
Հաւատամ զՏէրդ իմ յ͞ս ք͞ս․ նովին
մարմնովն համբարձար յերկինս ևնըս
տար ընդաջմէ հօր։ Այլև գալոց ես
նովին մարմնով և փառօք հօր ՚ի դա-
տել զկենդանիս և զմեռեալս։ Որև յա
րութիւն ա͞մ մարդկան։

Հաւատամ և զհատուցումն գործոց․
Արդարոցն կեանք յաւիտենա
կան․ և մեղաւորացն տան
ջանք յաւիտեա
նական։

Կնքեա զքեզ նշանաւ սբ Խաչին
Քրիստոսի։

Հայրդ սբ Ած ճշմարիտ օրհնեա ըզ
միտս իմ։

Որդիդ սբ Ած ճշմարիտ օրհնեա ըզ
մարմինս իմ։

Հոգիդ սբ Ած ճշմարիտ օրհնեա ըզ
հոգի իմ։

Ամենօրհնեալ Սբ Երրորդութիւն
օրհնեա ըզգայարանս իմ և Շնոր
հեա ինձ ՚ի հաճոյս քեզ
Աղօթել։

ՄԱՐԳԱՐԷՆ ԴԱՒԻԹ ԵՐԳԷՐ ՋՔՆԱՐՈՎ ՏԱՍՆԱՂԻ։

Ա․ղօթք Ամողելոյս եւ մեղամտողաց ՚ի տողմո
տոյն Դաւթէ․ հաւատացեալ ընդ ղորոյոյն
ջեալ Տեառն Ղողորմա յաճնացմանց ող
րողէղէ։ Ցողուկս եւրաքանչիւր երկուց տմ-
նեց անձանց ողօթողոյ։

Գլուխ․ Ե։

ԶԲԱՆԻՑ ԻՄՈՑ ՈՒՆ
կնդիր լեր Տր․ եւ՚իմացի առ զա
ղաղակ իմ։

՚Նայեաց ՚ի ձայն աղօթից իմոց․ Թա
գաւոր իմ եւ ած իմ։

Զի զքեզ աղաչեմ Տր, ընդ առաւօտս
լուիցես ձայնի իմում, ընդ առաւօտս
պատրաստ եղէց՝ յանդիման լինել

առ

(Ա.ղօթ. [illegible])

առ քեզ ած.

Տր առաջնորդեա ինձ յարդարութեան քում. վս թշնամեաց իմոց՝ ուղիղ արա առաջի իմ զճանապարհս քո։

Հաստատեա զշաւիղս իմ՝ ի ճանապարհս քում. զի մի դայթագղեսցին գնացք իմ։

Ես առ քեզ Տր կարդացի. զի լուար ինձ ած. խոնարհեցո այժմ նաւխս զաւն կըն քո եւ լուր բանից իմոց։

Դարձ Տր՝ եւփրկեա զանձն իմ. կեցո զիս՝ ըստ ողորմութե քում։

Ողորմեաց ինձ Տր՝ զի հիւանդ եմ եւ. բժշկեա զանձն իմ, զի խռովեցան ոսկերք իմ։

Ես յողորմութիւնս քո Տր յուսացայ. զի ցնծասցէ սիրտ իմ՝ ի փրկութեան քում, եւ օրհնեսցես զՏր՝ զբարերարդ իմ։

Եւ դու մի՛ սրտմտութե քով յանդիմանէր զիս. եւ մի՛ բարկութեամբ քով

խրա

('Նստագնացըն Դաւ-իթ)

խորատեր զիս։

Ո՛վ լո՛ւր Տր արդարուէ. եւ Նայեաց
'ի խնդրուածս իմ. ունկնդիր աղօթից
իմոց. զի ոչ շրթամբք նենգաւորօք։
Յերեսաց քոց իրաւունք ինձ ելցեն
եւ աչք իմ՝ տեսցեն զուղղութի։
Լոյս տուր Տր՝ աչաց իմոց. զի մի՛ եր
բէք ննջեցից 'ի մահ.
Զի դու ես որ լուսաւորր առնես ըղ
ճրագ իմ. Տր Ած իմ՝ լոյս արա ինձ
'ի խաւարի։
Զճանապարհս քո Տր ցոյց ինձ, եւ ըղ
շաւիղս քո՝ ուսո ինձ.
Օրէնսգետ արա՛ զիս Տր 'ի ճանապար
հի քում. եւ առաջնորդեա ինձ՝ 'ի շա
ւիղս քո ուղիղս։
Ա՛ թշնամեաց իմոց. մի՛ մատներ զիս՝
'ի ձեռս նեղչաց իմոց.
Ո՛րդ՝ առ քեզ Տր համբարձի զանձն

 իմ.

(Ր.ղօր+ Սաղմոսք)

իմ. աստուած իմ 'ի քեզ յուսացայ. մի՛ ամա-
չեցից. եւ մի՛ ծիծաղեսցեն զինեւ թշնա-
միք իմ.

Ր.ՄԼ փրկեա զիս՝ 'ի թշնամեաց իմոց
հզօրաց. եւ յատելեաց իմոց, զի հզօրք
եղեն քան զիս։

Ե.Հ պահեա զիս ոպ՟ բիբ ական. ընդ-
հովանեաւ թեւոց քոց ծածկեսցես զիս.
յերեսաց ամբարշտաց՝ որք տառապե-
ցուցին զիս։

Քանզի ես 'ի քեզ տր յուսացայ՝ փրկ-
եա զիս. 'ի յամենեց հալածչաց իմոց՝
ապրեցո՛ զիս։

Ր.ՄԼ բարձր եղիցի ձեռն քո. եւ մի՛ մո-
ռանար՝ զտնանկս։

Ե.Հ յիշեա զգթութիւնս՝ եւ զողորմութիւնս
քո. որք են յաւիտենից։

Զմեղս մանկութէ իմոյ՝ եւ զանգիտու-
թեան իմոյ՝ մի՛ յիշեր. այլ յիշեա զիս

 տր

(՚Ի Սաղմոսացն Դաւթի)

Տէր ըստ ողորմութեան քում՝ վ͞ն քաղց
րութեան քո, զի քաղցր և ուղիղ ես։
Եւ դու Տէր՝ որ հաներ զիս յարգան
դէ. յոյս իմ՝ ՚ի ստեանց մօր իմոյ։
՚Ի քեզ անկայ ես յորովայնէ՝ դու ես
Ա͞ծ իմ։
Մի՛ ՚ի բացեայ առներ զիս յինէն Տէր՝
զի նեղութիւնք մերձեալ են. և ոչ ոք է
որ օգնէ ինձ։
Ուրեմն մի՛ հեռի առներ զօգնութիւն
քո յինէն Տէր, այլ օգնել ինձ նայեաց։
Եւ փրկեա՛ ՚ի սրոյ զանձն իմ. և ՚ի ձե
ռաց շանց՝ զմիամօրութիւն իմ։
Վ͞ն այնորիկ պատմեցից զանուն քո՝
եղբարց իմոց. և ՚ի մէջ եկեղեցւոյ՝ օրհ
նեցից զքեզ։
Փառք Հօր և որդւոյ և Հոգւոյն Ս͞բյ։
Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտե
նից Ամէն։

Աղօթ+

Ի.Հօրէ Ամողջերբս և մշտամորոյց ՚ի սաղմո-
սացն Դաւթի։ Գլուխ. գ՟։

ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ ՔՈ
Տր զհետ իմ եկեսցէ, զամ՟
աւուրս կենաց իմոց. բնա-
կել ինձ ՚ի տան Տն՟՝ ընդ երկայն ա-
ւուրս։

Յոյս քո և գաւազան՝ նոքա մխի-
թարեսցեն զիս։

Պահեա զանձն իմ, և փրկեա զիս՝ և մի
ամօթ եղէց, զի յուսացայ ՚ի քեզ։

Լուր Տր ձայնի իմում՝ զի կարդացի
առ քեզ. ողորմեաց ինձ՝ և լուր ինձ.
զի զքեզ բաղձացաւ սիրտ իմ, և խնդ-
րեցին երեսք իմ. զերեսս քո Տր խնդ-
րեցից։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.
և մի՛ խոտորեր բարկութբ՟՝ ՚ի ծառայ
էս քումմէ։

 Մի՛

Մի՛ կորուսաներ ընդ ամբարիշտս զանձն իմ․ և մի՛ ընդ արս արիւնահեղս՝ զկեանս իմ։

Դու՛ օգնական իմ լեր տէր․ մի՛ անարգեր զիս՝ և մի՛ թողուր զիս՝ Ա՟ծ փրկիչ իմ։

Լուր տէր ձայնի խնդրուածաց իմոց՝ յաղաչել իմ առ քեզ․ ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց՝ ՚ի տաճար ս՟բ քո։

Եւ եղիցին քեզ հաճոյք բանք բերանոյ իմոյ․ և խորհուրդ սրտի իմոյ առաջի քո յա՟մ ժամ․ տէր օգնական իմ՝ և փրկիչ իմ։

Եւ սիրեցից զքեզ Տ՟ր զօրութիւն իմ, տէր հաստատիչ իմ՝ ապաւէն իմ՝ և փրկիչ իմ։

Ես ՚ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչեցից յաւիտեան, յարդարութեան քում՝ փրկեա և ապրեցո զիս։

 Խոնար

Խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո. վաղ
վաղվաղակի կեցուցանել զիս։
Լեր ինձ Աստուած պաշտպան. և տուն ապա-
ւինի. ապրեցուցանել զիս, զի հզօր իմ
և ապաւէն իմ դու ես։
Վասն անուան քո առաջնորդեսցես ինձ,
և սնուսցես զիս՝ և հանցես զիս յորոգայ
թէ յայսմանէ՝ զոր թաքուցին ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ Տէր. և 'ի ձեռս
քո յանձն առնեմ զհոգի իմ։
Արդ՝ ողորմեաց ինձ Տէր՝ զի նեղեալ
եմ ես, խռովեցաւ 'ի սրտմտութենէ ակն
իմ՝ անձն իմ՝ և փոր իմ։
Եղիցի ողորմութիւն քո Տէր ի վերայ իմ՝ որպէս
յուսացայ 'ի քեզ։
Եւ փրկեա զիս 'ի ձեռաց թշնամեաց
իմոց. և 'ի հալածչաց իմոց։
Երևեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո. ապ
րեցո՛ զիս Տէր ըստ ողորմութեան քում. և

մի՛ յա

(Պաղատանացն Դաւթէ)

մի՛ յամօթ եղէց՝ զի կարդացի առ քեզ։

’Ի քեն է մեր աղբիւր կենաց. եւ լուսով
երեսաց քոց՝ տեսանեմ զլոյս։

Ծագեա զողորմութիւնս քո յիս. զի ճա-
նաչեմ զքեզ. եւ զարդարութիւնս քո՝ զի
ուղիղ եղէց սրտիւք։

Մի՛ եկեսցեն ի վ̃ր իմ՝ ոտք ամբար-
տաւանից. եւ ձեռք մեղաւորաց՝ մի՛ դո-
ղացուսցեն զիս։

Մի թողուր զիս տ̃ր ա̃ծ իմ, եւ մի՛ ’ի բա-
ցեայ առնիր յինէն. նայեաց յօգնել
ինձ տ̃ր փրկութե̃ իմոյ։

Վասն զի ’ի քեզ յուսացայ՝ եւ դու լը-
սիցես ինձ տ̃ր Ա̃Ծ իմ։

Անօրէնութիւնք իմ բարձրացան քան
զգլուխ իմ. եւ որպ̃ս զբեռն ծանր՝ ծան-
րացան ի վերայ իմ։

Նեխեցան եւ փտեցան վէրք իմ յերե-
սաց անզգամութե̃ իմոյ։

Խոնարհ եղև մինչև ՚ի հող՝ անձն իմ.
և յերկիր կցեցաւ մէջ իմ։

Ուրեմն դու տէր՝ մի հեռի առներ ըզ-
գթութն քո յինէն. զի ողորմութն քո՝ և
ճշմարտութիւն քո՝ յամ ժամ ընկալ-
ցին զիս։

Առաքեա տէր զլոյս քո՝ և զճշմարտու-
թիս քո՝ զի առաջնորդեսցեն ինձ. և
հանցեն զիս ՚ի լեառն սբ և ՚ի յարկս
քո։

Եւ ես խոստովան եղէց քեզ օրհնութ՝
ած ած իմ։

Փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ։
Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտեա-
նից ամէն։

Աղօթք Սաղմոսն ապաշխարութեան ՚ի սաղ
մոսաց Դաւթի Գլուխ. դ:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԻՄ՝ ՆԱՅԵԱՑ

առիս՝ ընդէ՞ր թողեր
զիս. հեռի եղէ՛ փր-
կութէ իմմէ՝ վասն բանից յանցա-
նաց իմոց.

Ողորմութիւն քո տէր առաջի աչաց
իմոց. եւ հաճոյ եղէց ճշմարտութեան
քում:

Զարթիր՝ ընդէ՞ր ննջես տէր. արի՛
եւ մի՛ մերժեր զիս իսպառ:

Արի տէր՝ օգնեա ինձ՝ եւ փրկեա զիս՝
վասն անուան քոյ:

Ողորմեա ինձ այ՝ ըստ մեծի ողոր-
մութեան քում. ըստ բազում գթութեան
քում՝ քաւեա զանօրէնութիւնս իմ:
Առաւել լուա զիս յանօրէնութենէ

իմմէ. և 'ի մեղաց իմոց՝ սուրբ արա զիս։

Զանօրէնութիւնս իմ ես ինքնին գի-
տեմ. և մեղք իմ՝ առաջի իմ են յա-
մենայն ժամ։

Քեզ միայն մեղայ տէր. և զչար ա-
ռաջի քո արարի։

Որպէս արդար երևեսցիս 'ի բանս քո. և
յաղթեսցես 'ի դատելն քո։

Անօրէնութեամբ յղացայ. և 'ի մեղս ծը-
նաւ զիս մայր իմ։

Դու տէր զճշմարտութիւն սիրեցեր.
զանյայտս և զծածկեալս՝ իմաստու-
թեան քում յայտնեցեր ինձ։

Ցօղեա՛ յիս մշտական՝ և սուրբ եղէց. լը-
ւա՛ և քան զձիւն՝ սպիտակ եղէց։

Լսելի արա՛ ինձ տէր զցնծութիւն և
զուրախութիւն. զի ցնծասցեն ոսկերք
իմ տառապեալք։

Դարձո՛ զերեսս քո ՚ի մեղաց իմոց՝ և
զա̃մ անօրէնութիւնս իմ քաւեա՛ յի-
նէն։

Զսիրտ ս̃բ հաստատեա՛ յիս Ա̃ծ.
և զհոգի ուղիղ նորոգեա՛ ՚ի փորի
իմում։

Մի՛ ընկենուր զիս տ̃ր յերեսաց քոց.
և զհոգի ս̃բ քո՝ մի՛ հաներ յինէն։

Տուր ինձ զցնծութիւն փրկութե̄
քոյ. և հոգւով պետութե̄ քո՝ հաս
տատեա՛ զիս։

Ուսո՛ անօրէնից զճանապարհս քո՝
և ամբարիշտս առ քեզ դարձայցէ։

Փրկեա՛ զիս յարենէ ա̃ծ՝ ա̃ծ փրր
կութե̄ իմոյ. զի ցնծասցէ լեզու իմ՝
յարդարութե̄ քում։

Ա̃ծ յանուան քում կեցո՛ զիս, և ՚ի
զօրութե̄ քում՝ իրաւ արա ինձ։

(Բ. Զօրէն Ածողերս)

Ած՝ լուր աղօթից իմոց. ունկն
դիր բանից բերանոյ իմոյ։
Յա̃մ նեղուէ̃ իմմէ փրկեցեր զիս.
և 'ի թշնամիս իմ՝ ետես ակն իմ։
Ողորմեաց ինձ Ա̃ծ, ողորմեաց ինձ,
զի 'ի քեզ յուսացաւ անձն իմ։
'Ի հովանի թևոց քոց յուսացայց.
մինչև անցցէ անօրէնութիւն։
Փրկեա զիս 'ի թշնամեաց իմոց Ա̃ծ,
յայնցանէ՝ որք յարուցեալք են
իվերայ իմ։
Փրկեա զիս յայնցանէ՝ որք գործեն
զանօրէնութիւն, և յարանց արիւնա
հեղաց՝ ապրեցո զիս։
Որք որսալ զանձն իմ կամեցան, և
հասին իվ̃ր իմ հզօրայքս։
Տուր ուրեմն ծառայիս քոյ զնշան,
զի ապրեցիմ՝ յերեսաց աղեղան։

 Ով

(Սաղմոսացն Դաւթէ)

Ով փրկեցեր զսիրելիսն քո, նոյնպէս կեցո՛ զիս աջով քով և լուր ինձ. Դու տուր ինձ զօգնութիւն ՚ի նեղութեան, զի ընդունայն է փրկութիւն մարդոյ:

Փառք հօր և որդւոյ և հո՛:

Աղօթք [illegible] [illegible] ՚ի Սաղմոսացն Դաւթէ. Գլուխ. Գ:

ԼՈՒՐ ԱՂՕԹԻՑ իմոց. և նայեաց տ՟ր կազօրթս իմ:

Բնակեցայց ես ՚ի յարկս քո յաւիտեան. և ծածկեցայց՝ ընդ հովանեաւ թևոց քոց:

Իսկ արդ՝ ո՛վ է համբերութիւն իմ՝ թէ ոչ դու տ՟ր. կամ կար զօրութէ

իմոյ՝

(Աղօթ․ Ած̃ուղերս)

իմոյ՝ թէ ոչ ՚ի քէն։

Պանդուխտ եմ ես առաջի քո․ նըժ-
դեհ եւ անցաւոր՝ ոպ̃ ամ̃ հարք իմ։

Լո՛ւր տ̃ր աղօթից իմոց, ունկնդիր
խնդրուածաց իմոց՝ արտասուաց
իմոց մի՛ լռեր։

Ած̃ ա̃ծ իմ՝ ես առ քեզ առաւօտ
առնեմ․ ծարաւեցաւ առ քեզ հոգի
իմ, քանի՞ պատիկ եւ մարմին իմ։

Ունկնդիր աղօթից իմոց՝ եւ մի՛ ան-
տես առներ զխնդրուածս իմ։

Ած̃ իմ մի՛ հեռի առներ զիս յինէն,
եւ ա̃ծ յօգնել ինձ նայեաց։

Լո՛ւր տ̃ր աղօթից իմոց, զի առ քեզ՝
ա̃մ մարմին եկեսցէ։

Բանք անօրինաց զօրացան ի վերայ
իմ․ եւ զամբարշտութիւնս իմ՝ դու քա-
ւեսցես։

(՚Կնոջականաց Դուռնէ)

Տէր ողորմեաց ինձ՝ ևօրհնեամ զիս,
երևեցո՛ զերեսս քո յիս՝ և ողորմեաց
ինձ։

Կեցո՛ զիս ա͞ծ՝ զի հասին ջուրք յան
ձըն իմ․ ընկլայ ՚ի խորս անդնդոց՝
ուր ոչ գոյ ինձ հանգիստ․

Եկի ես ՚ի խորս ծովու․ և շրջանք
ընկղմեցին զիս։

Տէր դու ծանեար զանզգամութն
իմ․ և յանցանք իմ ՚ի քէն՝ ոչ ծած
կեցան։

Ըստ ՚ի բազում ողորմութե քում լո՛ւր
ինձ՝ ՚ի ճշմարտութե փրկութն քո։

Ապրեցո՛ զիս ՚ի կաւոյ զի մի՛ ընկլայց․
ապրեցայց ես յատելեաց իմոց, և ՚ի
խորոց ջուրց բազմաց։

Մի՛ ընկլցեն զիս պտոյտք ջուրց․
և մի ընկղմեսցեն զիս անդունդք խո
րոց․

(Սաղմոս Դաւթի)

րոց. եւ ջրհոր մի՛ կափուսցէ զբերան
իւր ի վերայ իմ։

Լո՛ւր ինձ տր զի քաղցր է ողորմու-
թի քո. ըստ բազում գթութե քում՝
հայեաց յիս, եւ մի՛ դարձուցաներ
զերեսս քո՝ ի ծառայէ քումմէ՝ զի նե-
ղեալ եմ ես փաղփաղակի լուր ինձ։

Հայեաց յանձն իմ եւ փրկեա՛ զիս. եւ
վն թշնամեաց իմոց՝ ապրեցո՛ զիս։

Աղքատ եւ ցաւահար եմ ես, փրկութի
քո ած՝ ընկալցի զիս։

Ած յօգնել ինձ նայեաց. եւ տր յըն
կերել ինձ փութա՛։

Ես աղքատ եւ տնանկ եմ ած՝ օգ-
նեա՛ ինձ, զի օգնական եւ փրկիչ իմ
ես դու, տր մի՛ յամենար։

Լեր իմ ած ապաւէն՝ եւ տեղի ա-
մուր՝ կեցուցանել զիս, զի հաստա-

ութն իմ՝ ապաւէն իմ դու ես։
Տր իմ՝ փրկեա զիս 'ի ձեռաց մե֊
ղաւորի, 'ի ձեռաց անօրինի և անի
րաւի։
Դու ես համբերութն իմ տր, տր
յոյս իմ՝ 'ի մանկութէ իմմէ։
'Ի քեզ հաստատեցայ ես յորովայ
նէ, յորովայնէ մօր իմոյ դու ես ա֊
պաւէն իմ, և առ 'ի քէն է օրհնութն
իմ՝ յամ ժամ։
Որպ զի՝ նշանակ եղէ ես բազմաց,
և դու օգնական իմ՝ և հզօրիչ իմ։
Լցցի բերան իմ գոհութբ, և օրհնես
ցէ զփառս քո, զօրհանապազ՝ ըզ
մեծ վայելչութիւնս քո։
Մի դու մի՛ ընկենուր զիս տր 'ի ժա
մանակս ծերութե. 'ի պակասել զօ֊
րութե իմոյ՝ մի՛ թողուր զիս։

(Աղօթք Աստուածասէրս)

Մինչև յալևորել եւ ՚ի ծերանալն իմում, Ա՟ծ իմ՝ մի՛ թողուր զիս։

Փառք Հօր եւ Որդւոյ եւ Հո՟։

Աղօթք Աստուածասէրս ընծայաբերոյց ՚ի տօնէ Տօնայն Դռնուբիս։ Գլուխ. Է։

ՊԱՏՐԱՍՏԵԱ ՄԻՏՍ իմ Ա՟ծ՝ պատրաստ եղիցի սիրտ իմ՝ յօրհնել եւ սաղմոսանել քեզ փառօք իմովք։ Որպէս սաղմոս ասացից անուան քում յաւիտեանս յաւիտենից. եւ տաց քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ։ Խոստովան եղէց առ քեզ Ա՟ծ. խոստովան եղէց՝ եւ կարդացից զանուն Տ՟ր քո։ Ցնծեամ զժողովուրդ քո՝ զոր ըստա

ցար

ցար 'ի սկզբանէ՝ և փրկեցեր զմեծաւ
ժառանգութե քոյ։
Հայեաց յուխտ քո. զի լցան տունք
ափշկլոց յերկրի անիրաւութե։
Ա՟Ծ մտին հեթանոսք 'ի ժառանգու
թի քո, և պղծեցին զտաճար սբ. քո։
Եղէ ես նախատինք դրացեաց ի
մոց. ծաղր և այպն կատականաց այ
նոցիկ՝ որք շուրջ էին զինև։
Մի՛ յիշեր ըզմեղս իմ զառաջինս.
վաղվաղեսցէ առիս ողորմութի քո
տր՝ զի աղքատացայ յոյժ։
Օգնեա ինձ ած փրկիչ իմ. վասն
փառաց անուան քո։
Տր փրկեա զիս՝ և քաւեա ըզմեղս
իմ վս անուան քո։
Մի՛ երբէք ասասցեն 'ի հեթանոսս.
թէ ո՞ւր է ած նր։

(Աղօթք Առաւօտեան)

Ած զօրութեանց դարձո զիս, որպէս ցո՛ զերեսս քո յիս՝ և կեցից։

Ած զօրութեանց դա՛րձ նայեաց յերկնից՝ և տես, այց արա այգւոյս այսմիկ. և զարմատ տար սմա՝ զոր տնկեաց աջ քո։

Դա՛րձ առ իս՝ Ած փրկիչ իմ, և դարձո զսրտմտութիւնս քո յինէն։

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ Տր, և մի՛ ձգեր զբարկութիւն քո՝ յազգէ մինչև յազգ։

Ցոյց ինձ Տր զողորմութիւնս քո, և զփրկութիւնս քո՝ տո՛ւր ինձ։

Խոնարհեցո՛ Տր զունկն քո՝ և լո՛ւր ինձ, զի աղքատ և տնանկ եմ ես։

Պահեա՛ զանձն իմ սբ Տր, և փրկեա՛ զծառայս քո Ած իմ՝ որ ՚ի քեզ յուսացայ։

 Ողո

(Պաղատանաց Դուռն)

Ողորմեա ինձ տ՟ր, զի առ քեզ ա֊
ղաղակեցից զօրհանապազ. ուրախ
արա զանձն ծառայիս քո՝ զի առ
քեզ տ՟ր համբարձի զանձն իմ։

Զի դու տ՟ր քաղցր եւ ուղիղ ես, բա
զումողորմ առ ամ՟ն, որք կարդան
առ քեզ։

Ունկնդիր տ՟ր աղօթից իմոց. եւ նայ
եաց ՚ի ձայն խնդրուածաց իմոց։

Յաւուր նեղութ՟ե իմոյ՝ կարդացի
առ քեզ՝ եւ լուար ինձ։

Մեծ ես դու տ՟ր եւ առնես սքանչե
լիս՝ եւ դու միայն ես ա՟ծ։

Խոստովան եղէց առ քեզ տ՟ր ա՟ծ
իմ՝ բոլորով սրտիւ իմով. եւ փառա
ւոր արարից զանուն քո յաւիտ՟ն։

Եւ դու տ՟ր ա՟ծ իմ. գթած ես եւ
ողորմած. երկայնամիտ՝ բազումո֊

 ղորմ՝

ողորմ՝ և ճշմարիտ՝ նայեաց առ իս՝
և ողորմեաց ինձ։

Տուր զզօրութիւն ծառայիս քո, կե
ցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ, արա ա
ռ իս՝ զնշան բարութեան։

Տեսցեն ատեցողք իմ և ամաչեսցեն,
զի դու տէր օգնեցեր ինձ՝ և մխի
թարեցեր զիս։

Ի քեզ տէր յուսացայ՝ մի՛ ամաչե
ցից յաւիտեան, յարդարութեան
քում՝ փրկեա՛ և ապրեցո՛ զիս։

Օրհնեալ տէր ած յաւիտեանս յա
ւիտենից՝ եղիցի եղիցի։

փառք հօր և որդւոյ և հոգւոյն սր
բոյ։ Այժմ և միշտ և յաւի
տեանս յաւիտենից
ամէն։

Աղօթք Աստուածաղերս համառօտաբարոյց 'ի սաղ-մոսացն Դաւթի։ Գլուխ. Է։

ՄՏՑԵՆ ԱՂՕԹՔ իմ առաջի քո Տր. խո-նարհեսցի ունկն քո 'ի խնդրուածս իմ։

Տր լուր աղօթից իմոց՝ և աղաղակ իմ առ քեզ եկեսցէ, մի՛ դարձուցա-ներ զերեսս քո յինէն։

Յաւուր նեղուէ իմոյ խոնարհեցո՛ առ իս զունկն քո՝ յորում աւուր կար-դամ առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ

Ած իմ ես դու՝ և խոստովան եղէց քեզ. ած իմ ես դու՝ և բարձր արա-րից զքեզ։

Իմաստութիւն արա զիս տր. և քննեցից զօրէնս քո՝ և պահեցից զնա բոլորով սրտիւ իմով։

Ակես

Եկեսցէ ի վ̅ր իմ ողորմութիւն քո Տէր.
եւ փրկութիւն քո ըստ բանի քում։

Քաղցր ես դու Տէր, եւ քաղցրութեամբ
քով՝ ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Ձեռք քո արարին եւ ստեղծին զիս,
իմաստուն արա զիս՝ եւ ուսայց ըզ
պատուիրանս քո։

Բեւեռեա՛ ընդ երկիւղ քո զմարմինս
իմ. զի ի դատաստանաց քոց եր
կեայց յոյժ։

Մերձեցաւ անձն իմ ի հող. Տէր կե
ցո՛ զիս ըստ բանի քում։

Ընկալ զծառայս քո ի բարի. զի մի
ամբարտաւանք զըզոհեսցեն զիս։

Արա՛ ընդ ծառայիս քում Տէր՝ ըստ
ողորմութեան քում. զարդարութիւնս
քո՝ ուսո՛ ինձ։

Ծառայ քո եմ ես՝ իմաստուն արա՛
զիս,

զիս, եւ ծանեայց՝ զվկայութիւնս քո։
Երեւեցո՛ զերեսս քո 'ի ծառայս քո՝
եւ ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։
Կեցցէ անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ, եւ
իրաւունք քո՝ օգնեսցեն ինձ։
Մոլորեցայ ես որպ՟ս զոչխար կորու-
սեալ, խնդրեա՛ զծառայս քո, զի
զպատուիրանս քո ես ոչ մոռացայ։
Առ քեզ տ՟ր համբարձի զաչս իմ,
որ բնակեալդ ես 'ի յերկինս։
Ո՟վ աչք ծառայի 'ի ձեռն տ՟ն իւ-
րոյ. եւ որպ՟ս աչք աղախնոյ՝ 'ի ձեռն
տիկնոջ իւրոյ։
Նոյնպէս են աչք իմ առ քեզ տ՟ր ա՟ծ
իմ, մինչեւ ողորմեսցիս 'ի վ՟ր իմ։
Ողորմեաց ինձ տ՟ր ողորմեաց ինձ՝
զի բազում լցայ արհամարհանօք։
'Ի խորոց կարդացի առ քեզ տ՟ր՝ տ՟ր

(Ղ.գօրթ Մ̃ծ.ագէր)

լուր ձայնի իմում։

Եղիցին ականջք քո՝ ՚ի լսել զձայն աղօթից իմոց։

Թէ զանօրէնութիւնս իմ քննես տ̃ր. տ̃ր իսկ ո՞ կարէ կալ առաջի քո, զի ՚ի քէն է քաւութիւն։

Խոստովան եղէց քեզ տ̃ր՝ բոլորով սրտիւ իմով. առաջի հրեշտակաց՝ սաղմոս ասացից քեզ։

Զի լուար զբանս բերանոյ իմոյ, երկրպագեցից ՚ի տաճար ս̃բ քո. եւ խոստովան եղէց անուան քում՝ վասն ողորմութե̃՝ եւ ճշմարտութե̃ քո։

Մեծ արարեր յամ̃ն զանուն ս̃բ քո՝ յորում աւուր կարդացի առ քեզ՝ վաղվաղակի լուր ինձ, եւ բազում արասցես զզօրութիւնս յանձն իմ։

Տ̃ր ողորմութիւն քո յաւիտեան, ըզ

գործս ձեռաց քոց՝ մի՛ անտես առ-
ներ։

Ապրեցո՛ զիս տ՛ր ՚ի մարդոյ չարէ․
յառնէ անիրաւէ՝ փրկեա զիս։
Պահեա զիս տ՛ր ՚ի ձեռաց մեղաւո
րի՝ և ՚ի մարդոյ չարէ՝ փրկեա զիս։
Մի մատներ զիս տ՛ր ՚ի ցանկութ՟ի
մեղաւորաց, ոյք խորհեցան վն̃ իմ՝
և մի ընդ վայր հարկաներ զիս։
փառք հօր և որդւոյ ևհո՛՛։

Աղօթք [illegible] ՚ի սաղ
մոսացն Դաւթի։ Գլուխ․ Ը̃։

ԽՈՆԱՐՀԵՑՈ Զ
սիրտ իմ՝ ՚ի վկայութիս քո
տ՛ր․ և մի՛ յագահութի։
Դարձո՛ զաչս իմ․ զի մի՛ տեսից ընդ
նան

(Ր. ղօր. Ուղղերս)

Նանրութիւն՝ 'ի ճանապարհս քո՝ կեցո զիս։

Հաստատեա ծառայի քում՝ զբան քո յերկիւղ քո։

Եւ մերձեսցին խնդրուածք իմ առաջի քո Տէր. ըստ բանի քում՝ իմաստուն արա զիս։

Մտցեն աղօթք իմ առաջի քո Տէր՝ ըստ բանի քում փրկեա զիս։

Լուր տէր աղօթից իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ յերկիւղէ թշնամւոյն՝ փրկեա զանձն իմ։

Խոնարհեցո առ իս զունկն քո՝ եւ կեցո զիս։

Տէր կարդացի առ քեզ՝ եւ լուր ինձ, նայեա 'ի ձայն աղօթից իմոց՝ 'ի կարդալ իմում առ քեզ։

Ուղիղ եղիցին աղօթք իմ՝ որպէս խունկ

խունկ առաջի քո տէր, համբարձումն
ձեռաց իմոց՝ պատարագ երեկոյի։
Դիր տէր պահպան բերանոյ իմոյ.
և դուռն ամուր շրթանց իմոց. զի
մի՛ խոտորեսցի սիրտ իմ բանիւ չա
րութեան։

Պահեա՛ զիս տէր յորոգայթէ. որ
թագուցան ինձ 'ի գայթակղութենէ՝
գործողին զանօրէնութիւն։

Աղաղակեցի առ քեզ տէր՝ և ասացի.
դու ես յոյս և բաժին իմ՝ յերկրին
կենդանեաց։

Տէր հան 'ի բանտէ զանձն իմ, գոհա
նալ զանուանէ քումմէ։

Տէր լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր
խնդրուածաց իմոց ճշմարտութեամբ քով։

Մի՛ դարձուցաներ զերեսս քո յի
նէն, նմանիցիմ այն այնոցիկ՝ որք ի
ջանեն 'ի գուբ։

(Սաղմ. Ամենակալին)

Վաղ լսելի արա ինձ առաւօտու զո
ղորմութիւն քո. զի ես ՚ի քեզ տ՟ր յու
սացայ ։

Ցոյց ինձ ճանապարհ յոր և գնա_
ցից, զի առ քեզ տէր՝ համբարձի
զանձն իմ։

Փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց տ՟ր,
զի զքեզ ապաւէն ինձ արարի։

Ուսո ինձ առնել զկամս քո, զի դու
ես Ա՟ծ իմ։

Հոգի քո ս՟բ և բարի, առաջնոր
դեսցէ ինձ՝ յերկիր ուղիղ։

Օրհնեալ ես դու Տէր, ուսո ինձ
զարդարութիւն քո։

Շրթամբք իմովք՝ պատմեցից զա՟մ
իրաւունս բերանոյ քոյ։

Հաստ՟ ծառայի քում. զի կեցից և
պահեցից զբանս քո։

(Նստողմաստցն Պուրբ)

Զարթո՛ զաչս իմ. և նայեցայց ի
սքանչելիս օրինաց քոց։

Պանդուխտ եմ ես յերկրի, մի՛ թա-
քուցաներ յինէն զպատուիրանս քո։

Զճանապարհս մեղաց՝ ի բաց արա
յինէն, և յօրէնս քո ողորմեաց ինձ։

Բարձ ի բաց արա յինէն զնախա-
տինս և զարհամարհանս, զի զվկա-
յութիւնս քո խնդրեցի։

Յիշեա զբան ծառայի քո, յոր և
յուսացուցեր զիս։

Եւ փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահուա-
նէ, զաչս իմ՝ յարտասուաց. և զոտս
իմ՝ ի գայթակղութենէ, հաճոյ ե-
ղէց առաջի տն՝ յերկրին կենդա-
նեաց։

Փառք Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն
Սրբոյ։ Այժմ և միշտ և՛՛։

 Բ.զօԲ+

Մանասէին մեղք բազմա ցեալ։
Մեղայ գոչմամբ նա քաւե ցեալ։

Աղօթք Մանասէի Հրէաստանեայց։
Գլուխ. Թ։

ՏՐ ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱԾ
աբրահամու՝ իսահակայ
և յակոբայ՝ և զաւակի նոցա
արդարոց. Ամենակալ տր՝ թող ըզ
մեղս իմ։

Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և
զամ զարդ նոցա. Ամենակալ։

Որ կապեցեր զծով բանիւ հրամա
նի քոյ. փակեցեր զխորս. և կնքե
ցեր ահաւոր և փառաւորեալ ան
ուամբ քով. Ամենակալ։

(Աղօթք Մանասէի)

Որ ա՟մ ինչ սարսի և դողայ՝ յերե-
սաց ահեի զօրութե՟ քո. Տ՟ամենակալ։
Անբաւ է և մե՟ծ վայելչութի՟ փառաց
սրբութե՟ քո. և սաստիկ է բարկութի՟
սպառնալե՟ց քոց ի վ՟ր մեղաւորաց.
անչափ և անքննելին են ողորմութի՟ք
աւետեաց քոց. Տ՟ամենակալ։

Դու տ՟ր բարձրեալ՝ գթած երկայ-
նամիտ՝ բազումողորմ. և զղջանաս
ի վ՟ր չարեաց մարդկան. Տ՟ամենակալ։
Դու Տ՟Ծ ոչ եդեր ապաշխարութի՟
վասն արդարոցն աբրահամու՝ իսա-
հակայ՝ և յակոբայ. որք ոչ մեղան
քեզ. Տ՟ամենակալ։

Այլ եդեր ապաշխարութի՟ վ՟ս իմ
մեղաւորի. զի մեղայ աւելի քան զա-
ւազ ծովու. և բազմացան անօրէ-
նութի՟ք իմ. Տ՟ամենակալ։

(Աղօթքն Մանասէի)

Զեմ արժանի հայել՝ և տեսանել զբարձրութիւնս երկնից. ՚ի բազմութենէ անօրէնութեէ իմոյ. Ամենակալ։

Կորացեալ եմ ես ՚ի բռնութեէ կապանաց յորոգայթից դիւաց՝ և ո՛չ գոյ ինձ հանգիստ. Ամենակալ։

Բարկացուցի զողորմութիւն՝ և զչար առաջի քո արարի. կանգնեցի ըզ պատկեր՝ մեղաց և բազմացուցի զցասումն. Ամենակալ։

Ուր արդ խոնարհեցուցանեմ զծունկս սրտի իմոյ. և հայցեմ ՚ի քաղցրութեէ քումմէ. Ամենակալ։

Մեղայ տէր մեղայ և զանօրէնութիւնս իմ՝ ես ինձէն գիտեմ. Ամենակալ։

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն՝ թո՛ղ ինձ տէր, թո՛ղ ինձ. և մի՛ կորուսաներ զիս ըստ անօրէնութէ իմոյ. Ամենակալ։

Մի

(Աղօթք Մանասէի)

Մի՛ յաւիտեան բարկանար ինձ Տէր՝
և մի՛ յիշեր զչարիսն իմ. և մի՛ պար
տաւորեր զիս ընդ իջեալսն ՚ի ներ
քոյ երկրի չարեօք. Ամենակալ:
Զի դու Աստուած՝ Աստուած ապաշխարողաց
ես. և յիս ցոյց զբարերարութիւնս քո՝
զի անարժան եմ. Ամենակալ:
Կեցուսցես զիս ըստ բազում ողոր
մութեան քում. և օրհնեցից զքեզ զամենայն
աւուրս կենաց իմոց. Ամենակալ:
Զքեզ Տէր օրհնեն ամենայն զօրութիւնք
երկնից. և քո են փառք յաւիտեանս
Ամէն: Փառք Հօր և որ'':
Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն Տէր՝ թող
ինձ զմեղս իմ:
Բազումողորմ Տէր, ողորմեաց ինձ:
Աստուած քաւեա՛ զիս զմեղաւորս:
Արարիչ իմ և յոյս Աստուած՝ գթա յիս ՚ի

մեղու

(Աղօթքն Ներսիսի)

մեղուցեալ ծառայս՝ ողորմեա՛ց ինձ բազմամեղիս։

Քս՟ որդի այ՟ անոխակալ՝ ընկալ զաղաչանս իմ. զի 'ի քեզ է ապաւի-նեալ անձն իմ։

Յաղթօղ զօրութե՟ամբ կենդանարար՝ և պատուական խաչիւ քով տր՟՝ պահպանեա զիս։

Առաքեա տր՟ զհրեշտակ խաղաղութեան քո. որ եկեալ պահեսցէ զիս անխռովս՝ 'ի տուէ և 'ի գիշերի։

Եւ մարդասիրութե՟ քով յիշեա զիս տր՟՝ յիշեա զիս. յորժամ գաս արքայութե՟ քով՝ ողորմեաց ինձ։

Աղ. Եւ։

Տ՟ր ած՟ փրկութ՟ե իմոյ որ ողորմածդ
ես եւ գթած. երկայնամիտ բա-
զում ողորմ՝ եւ զղջանաս ի վ՟ր չա
րեաց մարդկան։ Որ ոչ կամիս ըզ
մահ մեղաւորին. այլ զդառնալն նր՟
ի չար ճանապարհէն եւ զկեալն։
Դու տ՟ր առաւել ողորմութ՟բ քով
մխիթարեա՛ զծառայս քո՝ եւ տուր
ինձ տեղի ապաշխարութ՟ե ։ Հաշ
տեա՛ մարդասիրութ՟բ քով. եւ արա
զիս անդամս եկեղեցւոյ քում ս՟րբոյ։
Ո՜վ զի առողջացեալ հոգւով՝ խոս
տովանութ՟բ եւ ապաշխարութ՟բ՝ մը
տից յեկեղեցի քո ս՟բ։ Եւ ընդ ժո
ղովրդեան քում՝ քեզ հանցից զոր
հնութ՟ն եւ զփառս՝ Հօր եւ Որդւոյ
եւ Հոգւոյդ ս՟բոյ։ Այժմ եւ միշտ եւ յա
ւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Սաղ

Մաղթանք։

Սաղմոսիւք և օրհնութեամբ՝ և երգովք
հոգևորովք. անդադար փառաւո
րեմ՝ զՀայրդ և զՈրդիդ և զսբ Հո
գիդ։ Այժմ և միշտ՝ և յաւիտեանս
յաւիտենից Ամէն։

Երգս օրհնութեան և՛ իմաստուն սաղ
մոսաց՝ անդադար փառաւո-
րեմ՝ զՀայրդ և զՈրդիդ և զսբ Հո
գիդ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս
յաւիտենից Ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես՝ սբ եղի
ցի անուն քո. եկեսցէ արքայու
թիւն քո. եղիցի կամք քո՝ որպ յեր
կինս և յերկրի. զհաց մեր հանապա
զորդ՝ տուր մեզ այսօր. թող մեզ ըզ
պարտիս մեր՝ որպէս և մեք թողումք
մերոց պարտապանաց. և մի՛ տանիր ըզ
մեզ՚ ի փորձութիւն այլ փրկեա՛ ի չարէ։

Ի.ՀՕԹ. Աստուածեղէն և ճշմարտութեան ՚ի սէր
Տէրոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն ։
Հաւատացեալ շարադրեցեալ Տեառն
Ղազարու յաճախեմ Հայրապետէ։
Յաղագս բարեխօսութեան անձանց ազգ
Բոլոց։ Գլուխ. Ժ

Ւ ՐԲԴ՝ ԴՈՒ ՄԻ
այն սկիզբն բարեաց՝ գը
թութիւն անճառ, որդի
բարձրելոյն ամյ հօր։ Հովիւ՝ մոլո Ղուկ
րեալ ոչխարիս։ Տր՝ ապաւինեալ 15.4։
ծառայիս։

Գինի անապակ՝ մեծ տրտմեցելոյս։
Ղուկ. 10. 34։ Ապեղանեաց դեղ՝ վիրաւորեցելոյս։
Ազատութիւն՝ մեղօք գրաւեցելոյս։
Որձնուն քարեաց՝ մերժեցելոյս։
Անիք շնորհաց՝ խոստեցելոյս։
Օծումն կոչման՝ կապտեցելոյս։
Անդնումն վերստին՝ կործանեցե-
լոյս։ Պատսպարան հզօր՝ գլորեցե-
լոյս։ Օժանդակ վեհ՝ գայթակղե-
ցելոյս։ Դուռն երձրուէ՝ տարակու-
սելոյս։ Սանդուխք երանուէ՝ եղկե-
Ծննդ. 28. 12։ լոյս։ Ճանապարհ շաւղաց՝ մոլորե-
ցելոյս։ Թագաւոր ներող՝ պարտե-
Յոհան. 14. 6։ ցելոյս։ Քաղցր յուսադրութիւն՝ լքե-
ցելոյս։ Ձեռնկալ կենաց՝ հերքեցե-
լոյս։ Մեծդ միայն և ամենառատ։
Որ զլիութիւն բարեաց սահմանեալ
հեղուս անչափ յաճախութեամբ՝

քան զոր խնդրեմք և իմանամք ըստ
պօղոսի գոհաբանութեն։ Եփես. 3.20.
Ըստ առ չափուն գերունոյս՝ բարու-
թեն քո։ Ըստ մահապարտիս դատա-
նութեն՝ քաղցրութեն քո։ Ըստ կորու-
սելոյս յայտնութեն՝ ճառագայթ քո։
Ըստ յանդգնելոյս մոլորութեն՝ ողոր-
մութեն քո։ Ըստ խակութեն վնասա-
կարիս՝ հեզութեն քո։ Ըստ կործանե-
ցելոյս այցելութեն՝ աջ քո։ Ըստ ընկղ- Մատթէ
մեցելոյս վերբերութեն՝ ձեռն քո։ 14.30.
Ըստ բժշկութեն անողջանալի խոց- Մարկոս
ածոյս՝ մատն քո։ Ըստ պակուցե- 7.33.
լոյս պաշտպանութեն՝ հոգի քո։
Ըստ օծումն ամենադժնէիս՝ զօրու-
թեն քո։ Ըստ մեղաւորիս քաւութեն՝ Ղուկաս
հրաման քո։ Ըստ փախուցելոյս ա- 7.48.
պաւինութեն՝ ոտք քո։

 Ըստ

(Աղօթք Միածնին)

Առ վրիպելոյս առաջնորդութիւն լոյս
քո։ Առ տարակուսելոյս հնարաւո
րութիւն՝ հանճար քո։ Առ անիծեցե
լոյս կրկին ստացումն՝ օրհնութիւն քո։
Առ վհատեցելոյս քաջալերութիւն՝
խրախոյս քո։ Առ վշտագնելոյս մ
խիթարութիւն՝ բաժակ քո։ Առ նե
ղեցելոյս ընդարձակութիւն՝ կամք քո։
Առ ատեցելոյս կոչումն՝ սէր քո։
Առ հոգւով վէրաւորեցելոյս՝ կաթ
ւած արեան քո։ Առ աներեւոյթ մ
թերս ցաւոց՝ ակնարկութիւն քո։
Առ յուսահատեցելոյս անդրէն ընտ
րութիւն՝ իշխանութիւն քո։ Առ պատ
ւաստումն կտրեցելոյս՝ կցորդութիւն
քո։ Առ խաւարաւ մահու ծածկե
ցելոյս՝ նշոյլ կենաց քոց։ Առ խռո
վեցելոյս իմ հանդարտութիւն՝ խա-
ղաղութիւն քո։

(Ղուծ Կրոյն Գործ՝ Սոր)

Եւ մոլորեցելոյս դարձաւորութեն՝ Յոհան 10.4։
հայն քո։ Զի դու տէրես ամի գը
թութե, աշխ՛ իքեզ մասն ինչ խա Յոհան 1.5։
հարիւ։ Եւ մէջ է բարութե տասանց
քո։ Եւ քեզ վայելէ փառք յաւէի
տեանս ամեն։ Մատթէ 26.26։

Սորէն Եղօրէ Մշոզերս և Տշտանմա
զոյս Գրուխ. Ժա։

Ի ՐՈՐԴ ԵՍ ՍՐԿՐՐ.
ծենս մարդ՝ կենցաղակա
նաւ անկայուն. գոյիւ ըզ
բաղեալ. և յիմարութե պատրողա Եսայ 29.9։
կանաւ գինեաւ թմրեալ։ Որ ամիւ
սաեմ ևւ՞չ միով իւիք ճշմարտեմ։ Եսայ 1.2։
Քանզի որո՞վ ք դիմօք յանդըգնե
ցայց յանդիման լինել քեզ դատաս
տանաւ

տանաձ դատաստանի։ Ո՛վ իրաւա
դատ․ ահաւոր․ անճառ․ անպատում․
հզօր․ Ա՛ծ բոլորից։ Քանզի՝ դա
տեմ ’ի սոյն՝ զապերախտութն մեղու
ցելոյ անձինս՝ առ քումդ երախ
տիս․ ցուցանելով զիրաւունս քո
միշտ զօրացեալ․ եւզանիրաւութիս
իմ յաճախ պարտաւորեցեալ։

Որ արարեր զիս ’ի պատկեր քո պան
ծալի․ ’ի ձեռն վեհիդ տպաւորութ
զտկարս օժանդակելով։ Զարդա
Ծննդ 2.7։ րեցեր բանիւ։ Փայլեցուցեր փրշ
մամբ։ Մտօք ճոխացուցեր։ Իմաս
Յօհն 20.22։ տիւք աճեցուցեր։ Հանճարով հաս
տատեցեր։ ’Ի շնչականացն որոշե
Սիրաք 17.5։ ցեր։ Հոգւով իմանալեաց խառնե
ցեր։ Իշխանականին գոյիւ պճնե
Պետր 1.3։ ցուցեր։ Ծանար հայրաբար։

(Նմին Գերոյն Գրի՛՛ Նար՛՛)

Անուցեր գայլեկապէս: Տածեցեր
ըստացողապէս: Տընկեցեր գամբա Սաղմոս 91.13:
րիշտս 'ի քումդ գաւթի: Ջրով Մատթէ 28.19:
կենաց ոռոգեցեր: Ըստ Հազանին յօ
ղով՝ մաքրեցեր: Կենաց վտակաւն՝
արմատացուցեր: Հացիւդ երկնայ Մատթէ 26.26:
նով՝ ջամբեցեր: Ածայնով արեմբդ
արբուցեր: Ըստ հպեցն եւ անհասանե
լեացն՝ ընտանեցուցեր: Զաչս երկ
րեղէն 'ի քեզ համարձակեցեր:
Լուսովդ փառաց՝ վերածածկեցեր:
Զհողանիւթ մատունս անմաքուր
ձեռացս՝ 'ի քեզ մատուցեր: Զմո Ծննդ 18.27:
խիրս անարգ եւմահացու՝ իբր զնը
շոյլ լուսոյ յարգեցեր: Զհայր քո Մատթէ 6.9:
հզօր ահաւոր օրհնեալ, մարդասի
րապէս անարժանիս անձին կընքե
ցեր: Ոչ կեղեր զբերանս լցեալ Եսայ 6.5:

 նան

(Աղօթք Մաշտոցի)

նանրութեան՝ ի ժառանգակիցն կար
դալ զքեզ։ Ոչ կշտամբեցեր զայն
դգնեալն՝ ի քում կցորդութեան։
Ոչ ստոհերցուցեր զտեսիլ աչացս՝
ի քումդ անկնարկութեան։ Ոչ արգե
լանեալ կապանացն՝ ընդ մահապար
Ղուկ տացն տարադրեցեր։ Ոչ խորտակե
18.11։ ցեր զդատաւկ բազկիս՝ որ անմաք
րապէս առ քեզ համբառնայր։
Ոչ մանրեցեր զոստս իմոց մատանց՝
Յովհ ի շօշափելն զբանըդ կենաց։
20.27։ Ոչ պատեցան զենեւ մառախուղք՝
Ղուկ ի ձօնելն զքեզ անհաճոր։ Ոչ փշրե
20.21։ ցեր զպարս ատամանցս՝ ի ծասքելն
24.28 զքեզ անսահմանելի։ Ոչ դնացեր
բարկութեան խոտորնակ. խոտորնակի
ընդ քեզ հետեւողիս՝ իբրեւ ընդ վը
րիպեալ տունն իսրայելի։

Ոչ

Որ խայտառակեցեր 'ի հարսնարա Մատթէ
նէդ զանարժանս քումդ պարեր 22.12։
գութե̄։ Որ 'ի գծուծ հանդերձին 22.11։
տեսիլ զանօրինեալս յանդիմանե-
ցեր։ Որ կապանօք ձեռացս ոտիցս՝
յարտաքին խաւարն հալածեցեր։
Զայս ամ̃ մասունս բարեաց և զնե Հռոմ
րելոյդ երկայնմտութի ընկալեալ 'ի 2.4։
քէն բարերար՝ օրհնեալ եյա̃մի միշտ
երկայնամիտ, ընդ այսքանեաց բա
րեաց փոխադրեցի։ Զայս քեզ են 2 Օրէնք
ձէն հատուցի չարիս ըստ մովսիսէն 32.6։
յանդիմանութէն որ առ յակոբ. մո-
ռացեալ զիմաստութն սիրոյս յի-
մարութէ։ Զայսց բարեաց երախ Ղուկ
տեաց կաճառս՝ ընդունայնութէն 15.13։
գնացիւք չարաչար ունայնացուցի։
Զայս լուսաւորութն շնորհաց ան

 ճառից

Ճառեյց՝ ի բարձրելոյդ խնամոց բար
դեցեալ՝ մրրկածն խելագարութե
ցնդեցի։ Որդ քո է ընձեռել կենս՝
հոգւոյ մեռելոյս, և անոխակալութե
մատչիլ առ այցելութե դատապար
տելոյս որդի ա̃յ բարձրելոյ։ Եւ
քեզ փառք յա̃մս յաւիտենս ամէն։

Սուրբն Աղօթք Ա̃ծուղէրս և Տչպտմո
թոյց։ Գլուխ․ ԺԲ։

ԻՐԲԴ՝ ԶԻ՞ՍՉ
գործեցես անձն իմ կո-
րուսեալ․ կամ ո՞ւր թագ-
չեցես․ կամ զի՞մ որդ ապրեցես․ կամ
ո՞պ եղանիցես 'ի մեղանաց բանտէ։
Մատթէ 18․34։ Քանզի բազումք են պարտիքդ՝
և անթիւք հատուցմունքն։

 Սաս

Սաստիկք կշտամբանքն՝ և անվախ-
ճան նախատինքն։ Անողորմք են
հրեշտակքն՝ և անկաշառ դատաւորն։
Հզօր է ատեանն՝ և անաչառ քննիչն։
Անտանելիք են սպառնալիքն՝ և ան-
ողորմ հատուցումն։ Ահարկու հրա-
մանն՝ և մերկապարանոց յանդիմա-
նութիւն։ Հրեղէնք են գետքն՝ և ան- Դանիէ
անցանելիք են վտակքն։ Թանձրա- 7.I:
մած խաւարն՝ և արտաքոյ այցելու-
թե մառախուղն։ Անպականութէ է Եսայ
գուբն՝ և մշտնջենաւոր է տագնապն։ 24.17:
Անհնարին տարտարոսն՝ և անզերծ Մատթէ
սառնամանիքն։ Արդարև քեզ են 25.41:
գանձեալք դառնինքս այսոքիւք, ուր
ժընդակք և տաժանելիք օթևանք
անըմբերելեաց պատուհասից։
Ո՛վ անարժան անձն իմ մեղաւոր

չարա

(Աղօթք Մեղաւորի)

Մատթէ 13.36։ չարագործ պոռնիկ բազմաբիծ և
սահման անդաստանի բնաշէին ան
մաքրութե։ Ահա՛ զարդիւնս գոր
ծոց ձեռաց քոց ժառանգեսցես։
Սաղմոս Խուրեալդ յուղղութեց՝ և զառա
9.17։ ծեալդ ՚ի մաքրութեց։ Տարագրեալդ
Ծննդ. յարդարութեց՝ և ՚ի կարգաց պար
6.12։ կեշտութեց։ Ունայնդ ՚ի լիութեց՝
՚ի հոգեպարգև հարըստութեց։
Սախանձարկու բարերարին՝ եւ-
Եսայ մենակալդ թագաւորին։ Եւ քանզի
1.6։ կառուցեր քեզ զանել արդելան․ և
զանխափանչելի որոգայթ։ Սոսատովա
նեալ քեզէն զանբժշկական զքո
վէր։ Եւ զանօրինակդ քո ըղհար
հած։ Ակայեալ անձինդ քո պար
տական մահու՝ զանբուժելիդ բե
կութի։ Ո՛վ չարդ՝ ՚ի բարեաց․

Ո՛վ

(՚Ի Ճաշ գրոցն Գրի՛ Սոփ՛)

Ո՛վ դառնութենդ՝ ՚ի քաղցրութեանց։
Ո՛վ խաւարդ՝ ՚ի լուսազարմից։
Ո՛վ կողոպտեցեալդ՝ ՚ի պճնելոց։
Ո՛վ դսրովեցեալդ՝ ՚ի գովելոց։
Ո՛վ ամբարիշտդ՝ ՚ի բարեպաշտից
Ո՛վ շնչականդ՝ ՚ի բանականաց։
Ո՛վ անմիտդ՝ ՚ի մտաւորաց։
Ո՛վ անհանճարդ՝ յիմաստնոց։
Ո՛վ անմաքուրդ՝ յընտրելոց։
Ո՛վ մահացուդ՝ ՚ի կենդանեաց։
Ո՛վ խոհերականդ՝ ՚ի Սրբոց։
Ո՛վ արբշիռդ՝ ՚ի պարկեշտաց։
Ո՛վ կեղծաւորդ՝ ՚ի ճշմարտից։
Ո՛վ անպիտանդ՝ ՚ի պիտանեաց։
Ո՛վ անարգդ՝ ՚ի փառաւորաց։
Ո՛վ նուազդ՝ յառաւելութեանց։
Ո՛վ գերիդ՝ յազատաց։
Ո՛վ նուաստագոյնդ՝ ՚ի վեհից։

(Ր.Գ.Ր. Աղօթքեր.)

Ո՞վ աղքատդ՝ յընչեղաց։
Ո՞վ անարժանդ՝ յարժանաւորաց։
Ո՞վ տնանկդ՝ 'ի բարձրութէց, և 'ի հոգևոր հարստութէց, և անի ծեալդ յօրհնեցելոց։ Արդ՝ զի՞նչ արժանաւոր ըստ քեզ բամբասանս շարադրեցից 'ի կտակ մաղթանաց մատենի այսր ողբերգութեան ։
Ո՞վ անձն իմ թշուառական. ամենապատկառ. և առ պատասխանիս բանից անբարբառ։ Անպիտան ամ՝ և ոբցն մասնակցութէց ։ Զի թէ զլիճսն ծովուց 'ի յորակութիւն դեղոյ յեղեղեցից. և զդաշտս ասպարի զօք բազմօք սահմանեալ՝ 'ի տարածութիւն լայնութէ քարտենի չափեցից. և զպրակս յոգունց անտառաց՝ շամբից եղեգանց 'ի հաստահածս գրչու

ութէց

ութեց գրչաց կազմեցից. ոչ զթիւ
մի 'ի բարդեցելոցդ անօրէնութեց
զօրեցից ընդ դրով սահմանի փա-
կել: Նաև թէ զմայրս լիբանանու
'ի մի լուծ կշռոց զօդեցից, կամ ըզ
լեառն արարատեան 'ի կէտ ամբօրձ
ման նժարի միոյ արդարութէ միջ
նորդ կացուցից. ոչ համարի այնք
հարթութէ համազուգակցել:
Ծառ ամբարձուղէշ՝ սոտաճարաս-
տեղն տերևալից՝ ունայն 'ի պտղոց.
նմանակից յաճէտ հարազատ՝ այնմ
թզենւոյ՝ զոր տէրն գօսացոյց: Մատթէ 21.19:
Քանզի՝ սաղմարթիւք վարսից՝ այս
ինքն է արտաքին դիմօք բարեշուք Մարկո II.14:
կերպից՝ իբր պսակաճ իմիք պաճու-
ճեալ՝ բացականացն զօղ բաղձա-
լի: Իսկ եթէ մերձեսցի տընկօղն՝

խուզել զխնդրելին. գրոցէ զքեզ
ունայն 'ի բարեաց. և գարշելի 'ի դէ
ղեցկուէց։ Ծաղր տեսողաց՝ և նշա
ւակութն նախատողաց։ Ով ահա
զայդս գաղտնեաց մտաց խորհր
դոց՝ իբր զգլխաւորեալ հարկա-
ւորութն զչարութէ գործոց խոս
տովանեալ քեզ տարածեցից ա̃ձ
իմ եմ̃ր։ Ա̃ն զի քո է փրկութն.
և 'ի քէն է քաւութն. եաջով քով
նորոգութն. եմաստամբ քով զօրե
ղութն. և 'ի հրամանաց քոց արդա
րութն։ Ով յողորմութէց քոց ա-
զատութն։ եյերեսաց քոց լուսա-
ւորութն։ Ով 'ի դիմաց քոց զուար
ճութն։ Ով հոգւովդ քով բարու
թն։ Ով օծմամբ իւղոյ քոյ սփո-
փութն. եցօղով շնորհի քոյ զուար
թութն։

(Կնն. Գրոց Գրէ՛ Սուր.)

Եւ դու տաս մխիթարութիւն՝ եւ մեծ
ատուցանես զվեհատրութիւն. եւ բառ-
նաս զխաւարար վշտացս։ Եւ զհեծու-
թիւն հոգւոց՝ ՚ի ծաղր փոխես։
Եւ քեզ վայելէ օրհնութիւն՝ գոհու-
թիւն հանդերձ. յերկնից յերկինս.
եւ յազգս հարց. եւ ՚ի ծնունդս նոցա՝
յաւիտեանս յաւիտենից ամէն։

Սրբոյն Ղուկ. Աւետարանչին եւ նշխարա-
փոյց։ Գլուխ. ժգ։

ՍԿ ՋԸՌՈՒԹՍՆ ՄԸ.
հու զխպոռաձս զժոխար-
մատ ծառոյս զառնութեան
պտուղք. ընտանիք թշնամիք. հա-
բազատք՝ հակառակք։ Եւ որդիք
դաւաճանողք։ Սատորադրեցելովք

(Աղօթք Աստուածածնի)

մատամբք նշանակեցից գրեալ յան
ւանէ որք են այսոքիկ։ Սերտս նման
րախորհուրդ։ Բերանս չարախօսս։
Ակնս՝ արտասուաւս։ Ականջս՝ վրէ
պալուր։ Ձեռս՝ մահաձիգ։ Երի
կամունքս՝ անփորձ։ Ոտքս՝ մոլո-
րաշաւիղ։ Ընթացքս՝ աներկեւղ։
Հետքս՝ խոտորնակ։ Ծունկս՝ ծը
խախուն։ Գնացքս՝ խաւարային։
Գոյութն ըերդըս՝ վիմական։ Խոր
հուրդս՝ ծորեալ։ Կամքս՝ անկայ
ուն։ Զարս՝ անփոփոխ։ Անձնս՝
տարագիր։ Ահանգս՝ վաճառեալ։
Գազան՝ վերահոր։ Թռչուն՝ նե-
տահար։ Փախստական՝ քարավէժ։
Ըմբռնեցեալ՝ վասասպարտ։ Ահա
գակ՝ մահավճիռ։ Ջենոհոր՝ ան
գօր։ Մարտիկ՝ անպատրաստ։

 Սպա

(Դո՞ւք Գրոցն Գրէ՛՛ Տո՛ւր՛՛)

Սպառազէն՝ անժուժկալ։ Մշակ՝
հեղգացեալ։ Ըղօթական՝ անխորա
խոյս։ Բեմբական՝ ստորնաքարշ։
Քահանայ՝ անընդրուկ։ Օրէնա
կան՝ աննուէր։ Դպիր՝ կրշտամ
բեալ։ Իմաստակ՝ խեղադար։
Ճարտասան՝ անճոռնի։ Կերպ՝ ան
պատկառ։ Դիմք՝ անամօթ։ Տիպ՝
տմարդի։ Գեղ՝ ծանակեալ։ Խոր
տիկ՝ խանգրեալ։ Ճաշակ՝ գարշե
ցեալ։ Ըմպելի՝ փշահոր։ Որթ՝ որդ Եսա
նահար։ Պարտէզ՝ տատասկաբեր։ ե.դ։
Ծառք՝ ուտճակեր։ Մեղր՝ խեղա
կորոյս։ Անապարծ՝ յուսահատ։
Ունայնաբան՝ շաղակրատ։ Մոլեգ
նութիւն՝ անամօթ։ Երկրագործ՝ տա
տակացան։ Երջանկուին՝ եղկելի։
Մեծութիւն՝ փառաթարեալ։

(Ր.ղօԲ+ Մ̃ջ̃ողեր»)

Վայելչութ̃ն՝ անշքեալ: Կարողու
թ̃ն՝ տկարացեալ: Բարձրութ̃ն՝ խո
նարհեալ: Փառաւորութ̃ն՝ ընդ-
ոստնեալ: Պատուէրանազանցուն՝
յարակայ: Սխալանք՝ ինքնակամ:
Մ̃նատակարար՝ կամակոր: Խորհր
դակից՝ նենգաւոր: Բարեկամ՝
հատուածեալ: Դ̃աղարապետ՝ գո
ղամիտ: Բաշխող՝ ժլատ: Վերատե
սուչ՝ կարկամ: Ոգի՝ ախտակիր:
Իղձք՝ անսէր: Բարք՝ տաեցող:
Ր.ղեք՝ անդթականք: Վաճառա
կան՝ վատնիչ: Պաշտօնեայ՝ արբե
ցող: Պ̃ստգամաւոր՝ բանսարկու:
Դռնապան՝ քնեած: Ր.ղքատ՝ հը
պարտ: Մեծատուն՝ անողորմ:
Պահապան՝ մատնիչ: Բնակակից՝
չարախօս: Սուրհանդակ՝ անժա-
ման:

(Լուսոյ Գերոյն Գրիգորի Սրբոյ)

Թագաւորեր՝ պարտաւոր։ Ռազ-
մեան՝ խռովարար։ Միջնորդ՝ ան
իմաստ։ Թագաւոր՝ թարմատար։
Կայսր՝ ոգեկործան։ Իշխան՝ տե
րադաւ։ Զօրավար՝ զրկող։ Դա-
տաւոր՝ կաշառառու։ Արդ այսո
ցիկ աններելի մոլորութեանց հոգւոց
խաւարի. ողորմութիւն լուսոյ քո՝
պատահեսցէ քո ամենայն իմ. լուսաւո
րել. բժշկել. քաւել. և կենդանագոր
ծել։ և քեզ փառք յաւիտեանս։ Ամէն։

Սուրբն Ա[illegible] Ա[illegible] [illegible]
[illegible]։ Ա[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]։

Գրեալ. ժդ։

ԱՐԴ ԱՂԱՉԵՄ ԲՋ
խնամակալդ վտանգա
ւո

Հորայց․ տաժանելեաց կերեց թախ-
Եսայ ծութեանց հոգւոց՝ վշտացելոց։
65․8։ Մի՛ յաղթելոյ՝ հեծութեան ցաւէ։
Մի՛ խոցեր՝ զվիրաւորեալս։
Մի՛ դատապարտեր՝ զպատժեալս։
Մաղ․ Մի՛ տանջեր՝ զչարչարեալս։
3․6։ Մի՛ գաներ՝ զհարուածեալս։
Մի՛ գլորեր՝ զանկեալս։
Մի՛ կործաներ՝ զգայթակղեալս։
Մի՛ մերժեր՝ զհեռացեալս։
Մի՛ տարագրեր՝ զհալածեալս։
Մի՛ ամաչեցուցաներ՝ զպատկառէլս
Մի՛ կշտամբեր՝ զհարթուցեալս։
Մի՛ խորտակեր՝ զբեկեալս։
Մի՛ խռովեցուցաներ՝ զամբոխէլս։
Մի՛ ալեկոծեր՝ զփքացեալս։
Մի՛ սասանեցուցաներ՝ զդղրդէլս։
Մի՛ շփոթեր՝ զմրրկեալս։

 Մի՛

("Ի՞նչ Գիրոյն Գիրք" "Սոր")

Մի՛ կեղեքեր՝ զգեխշատեալս։
Մի՛ ջախջախեր՝ զբեկեալս։
Մի՛ գոշեր՝ զմոռմոքեալս։
Մի՛ կուրացուցաներ՝ զխաւարէլս։
Մի՛ զարհուրեցուցաներ՝ զապշելս։
Մի՛ խորովեր՝ զխարշատեալս։
Մի՛ մահացուցաներ՝ զհիւանդա-
ցեալս։ Մի՛ բեռանց ծանրութե
մատներ՝ զտկարս։ Մի՛ անուր ջա
հելուր՝ կարկամեալ թեկանցս։
Մի՛ տար կրկնակի ողբումն՝ դառն
հեծութե։ Մի՛ ուժգնակի վարես
ցիս՝ առ հողս։ Մի՛ սաստկապես՝
առ մոխիրս։ Մի՛ անաչառապես՝
առ ստեղծուածս։ Մի՛ անհարկու
թե՝ առ փոշիս։ Մի՛ ընդ հարկա
նիր խստութե մեծդ՝ ընդ փոքունս։
Լոյսդ՝ ընդ ստորնականիս։

 Բնու

(Աղօթ. Ընծայելոյ)

Բնութբ բարեդ՝ ընդ ՚երանց չա-
Եսայ 65.8: րիս: Ողկոյզդ օրհնութեանս՝ ընդ
պտղոյս անիծից: Խաղաղութիւնդ
իսկապէս՝ ընդ համայն դառնու-
թեանս: Փառաւորեալդ անփոփոխ՝
Մաղ. 3.6: ընդ ամենեին անարգիս: Կենացդ
նշխար՝ ընդ կաճոյս զանկոչածոյ:
Տէրդ տէրանց՝ ընդ տղմիս երկրայ-
նոյ: Անուշահամ լիութիւնդ՝ ընդ չքա-
ւոր սորկիս: Անկապուտ ճոխու-
թիւնդ՝ ընդ անպատըսպար տառա-
պելոյս: Անկարօտ բարութիւնդ՝
ընդ ամենաթշուառ աղքատիս:
«Քանզի ո՞վ ոք հասեալ յառա-
ւօտ. և ՚ի ծագման լուսոյն՝ խեթայ
մըթանալ: Կամ ընթերակայ կե-
նաց՝ իմահանալ: Կամ ազատութեան
ևպարտաւորիլ: Կամ շնորհաց՝ և

դա

դատապարտելը։ կամ փրկութեան՝ և
մատնելը։ կամ նորոգման՝ եղծա
նելը։ կամ օրհնութեան՝ ետարադրելը։
կամ բժշկութեան՝ ավերածորելը։
կամ լրութեան՝ ենոճազելը։ կամ
յաճախութեան հացի՝ եքաղցնուլը։
կամ գետոց հոսանաց՝ եպասքելը։
կամ ծնողաց գթոց՝ ենենդելը։
կամ խնամոց ամենայն աջոյդ՝ ես
զրզռելը։ Այս արդ ընդ ախտացե_
լոյն սաստկապես մարմնոյն բորբո_
տութեան հոգւոյս վտանգաւոր՝ և ես
պաղատիմ։ Տէր եթէ կամիս՝ կա_ Մատթէ 8.2։
րող ես զիս սրբել։ Ընդ աչացհացն
նեղեալոց մշտադէշերն խարխափա Մարկոս I.40։
նօք. մեծակական ձայնիւ հառա
չեմ։ Ողորմեա ինձ որդի անուանեմ Մատթէ
դաւթի. այլ ծնունդ կերպ ամ դա 2.30։

ճանեմ։

(Աղօթք Ընթրեաց)

Ղուկ 10.51։ Հանեմ։ Ո՛չ միայն ռամբքի կոչեմ՝
որ փարդապետացն է պատիւ. կար
ծողական զէսկն գիտելոյ. այլ՝ մր
երկնի և երկրի հաստատամ․

Մատթէ 8.8։ Ասա բանիհղ՝ և բժշկեցայց. Ընդ
հարիւրապետին հաստատոց՝ և ես
լծակցիմ։ Շնորհեա ինձ ած դա
Մատթէ 26.7։ տակնիք բանին քոյ վճռեաց՝ առ
պոռնկին ընդունելութեան ծնգէց
Ղուկ 7.37։ հարիւրոց գենարայց պարտուց շը
նորհաբաշխութեանք։ Ած բարու
Թեանց՝ ևտր երանութեց։ Որ 'ի
յաճախ ընձեռելն՝ բազումս փա_
ռահորիս ։ Եւ 'իշատն մատուցա
նել՝ նուլէն չափ սիրես։ Եւ 'ի յա
ռաջելն ողորմիլ՝ կրկին բարդանա
ճիս։ Եւ յայս քան բարիս՝ երա_
համբ գովլես։ Եւ ամի մր գովլ

հա

(Կնք Գրոյն Գիրք Սուրբ)

հաճասաարորդ ճանաչիս։ Սուրբեմ՝
արասցես եկինձ զնոյն գթութիւն.
ունողիս ընդգործս անհամար պար
տուցս։ Եւ քեզ փառք յամի Ամէն։

Սուրբէն Ըղորդ Մաղերս ն Տղրոն
բույց Եւս տուրել Դեհէանդուբէ՝
նյաղաբ տաղ Զուբէ ղերայեց։

Գլուխ. ժէ։

ԱՐԴ ԵՍ ԾՆՍՈՒԽՍԴՍ Սաղմոս
մեղաց. որդիս մահա 50.8։
ցու երկանց։

Որդարե անսահման բիւրուց քան Մատթ
քարաց տուժից՝ պարտաւոր գոմ 18.24.
հատուցանել՝ իմիում աճուր։
Որ՝ ոչ եթէ առ փոքրուն մարդ
կային մտաց հայցեմ ներողութիւն.

(Ր.ղօՆ + Ծ.աղէրս)

այլ՝ յաննոհազ ըխութիւն փրկչիդ
յ՞ի ք՞ի պաղատիմ մարդասիրու
թի։ Որ չէի երբեմն՝ եստեղծեր։
Զմաղթեցի՝ եդու արարեր։
Երեմ Զև ես եկեալ ՚ի լոյս՝ եառեսեր։
I.5։ Ո՛չ յայտնեցեալ իմ՝ և գթացար։
Ղուկ Ո՛չ կարդացեալ՝ և խնամարկեցեր։
10.33։ Ո՛չ համբարձեալ ձեռն՝ ենայեցար։
Ո՛չ պաղատեալ՝ եողորմեցար։
Ո՛չ կերպացեալ ձայնիս՝ ելուհար։
Ո՛չ հեծեծեալ՝ և ունկնդրեցեր։
՚Սախահայեացդ աչօք նկատեալ
զպատժապարտիս չարագործու՞ն
եյօրինեցեր։ Ե՜ արդ զքո արա
րեալս․ եզքև փրկեալս․ եզայսքա
նեաց խնամոց յանձանձեալս․ մի՛
իսպառ կորուսցէ մեղացն հարհած՝
գիւտք բանսարկուհին։

Մի՛

(Դոմբ Գրոցն Գրէ՛՛ Սրբ՛՛)

Ո՛վ յաղթեցեկ յամառութէն իմոյ
մտաւախուղ՝ ներողութէն քոյ լու
սոյ։ Ո՛վ սրտէս կարծրութե՝ եր
կայնամիտ բարութէդ։ Ո՛վ մա
հացու մեղիս՝ ամենակատարդ կե
ութէ։ Ո՛վ տկարութէս նէւթոյ՝
անպարտելիդ բարձրութեան։
Ա. հա կառկառեմ զկարկամեալ բա
զուկս հոգւոյս՝ յանուն քո հզօր։
Ա. րասցես ողջ եւրև զառաջինն․
մինչ 'ի դրախտին փափկութեան՝ Ծննդ
զպղտուղն կենաց կթէի։ Խոնար 2.8։
հեաց առ իս՝ միայն ողորմած․ զի՛ Եզեկ
բարձրացուսցես զփայտս խոնարհ 17.24։
բանաւոր անկեալ․ և զչորացեալս
ծաղկեցուսցես 'ի բարի կրօնս վայ
ելչութէ․ ըստ ա՛ծաբանութէ սբ Եսայ.
մարգարէին։ 27.6։

(Աղօթք Ամբողջերս)

Յօհան 9.1: Որպէս զ'ի ծնէ կոյրն անլուսաճոր·
չունիմ տեսարան՝ որով զլուսեղծ
չեդ նկատեալ զկերպ՝ մաղթեցից·
Տէր՝ բարեգութ· միայն դու
պաշտպան· ակնարկեալ խնամովք
անճառ քո սիրոյ· 'ի շընչական խօ_
սուն քո անօթս՝ յանեկից գոյաճո
րութն լուսոյ հաստատեցես·
Ընդ երկոտասան ամեայ՝ չարեօք
Մատթէ 9.22: չարչարեալ մշտագէն կնոջն տան
Մարկո 5.25: ջերոյ՝ գետովք մեղանաց արեան՝
հեղեղիմ: Որ անկեալ կամ չարեօք
Ղուկ 8.22: 'ի մահճիճս ախտից անկողնոց մե_
ղաց, դեւ կենդանի՝ և խօսուն մե_
ռեալ· կարեկցեալ իմում Թշուա
ռութեան ողբականօք քրքոճանաց
ձայնից, ով բարերար որդի Այ̃,
Յօհ II 21.12: օրհնաբանեալ աչացդ ցօղով՝ վե_

րա

(Կնքէ գրոյն Գրբ՛՛ Սրբ՛՛)

րակմանգնեցես ՚ի կենդանութիւն՝ երբ զսերելլն ՚ի յանշնչական մեռելութէ: Իսկ • դու ողորմած • բարերար • օրհնեալ երկայնամիտ • և թագաւոր անմահ : Լուր պաղատանացս արգահատութէ սրտիս մտանգէ, որ կարդամ առ քեզ ՚ի նեղութէ:

Սրբէն Ա.ղօթ+ Նշ̃ոցերս և Տէրտոնս տոյյ: Գլուխ• ժզ:

Ա.ՅՍՆԱ.Ց Ա.ՄԵՆԱ.

հայեաց տեսութբ՝ կենաց բարութէ յուսոյ՝ ՚ի մեծաբարբառ աղաղակ՝ ցանկալինեալ անձինս հեծեծանաց: Ընդհաս մեծութիւն:

Ընուն

Ընուն ահաճոր։ Բարբառ կենդա
նի։ Լոյս ցանկալի։ Ճաշակ ախոր
ժելի։ Կոչումն պաշտելի։ Բարու
թն խոստովանելի։ Ազդումն խըն
կելի։ Խոկումն դաւանելի։ Լութն
փառաւորելի։ Գոյութն օրհնաբա
նելի։ Տէր յս ընդ հօր քում գո-
վեալ երկրպագեալ. և ընդ հոգ
ւոյդ որբոյ բարձրացեալ և վերա
Յովհան 1.14։ ձայնեալ։ Որ միայն մարմնացար
վս մեր ըստ մեզ. զի արասցես զմեզ
վս քո ընդ քեզ։ Լոյս ամի՝ յամի
ողորմած։ Հզօր՝ երկնային։
Եւ այժմ զլուծեալ. և զխորտա-
Առ հռովմ. 9.11։ կեալ հողանիւթ անօթս՝ ամօրէն
հրաշակերտութբ՝ աղաչեմ գթած
նորոգ հաստատեսջիր։ Զքոյին
պատկերս՝ մեղօք հնացեալս՝ իւքրայս

հալածեաց կայծակամբ բանիդ. պա
ղատիմ առ քեզ՝ վերստին ձուլես
ցես։ Զխախտեալ շինուածս՝ քումդ
հանգըստեան խորանի մարմնոյս՝
պահպանեա հոգւոյս, մաղթեմ բա
րերար՝ 'ի բնակութիւն քեզ մաքրա
գործեսջիր։ Մի՛ հատուցաներ չա
րեացն իմ գործոց՝ զնոյն փոխատ
րութիւն։ Արբեալ եմ՝ ըստ մարգա
րէին բանի և ոչ 'ի գինւոյ։
Թափեա զմրուրս անօրէնութեան
թմրութեան մահու բաժակիս՝ ազա
տարար հրամանաւդ ամենակեցոյց՝
զի մի՛ զգոյդ քամեցից 'ի վերջին Մատթէ
աւուր յետնումն հատուցմանն։ 25.41։
Արդար ես յերախտեալս քո՝ և յաղ Սաղմոս
թող 'ի դատաստանի։ Եթէ մահու 50.7։
մատնես՝ ճշմարիտ են գործք քո։

(Աղօթք Աղերսանաց)

Եթէ դատապարտես՝ ստոյգ են
հատուցմունք քո։ Թէ յանդունդս
խորոց սուզեսցես։ Թէ զկենդա-
նութիւն շարժմանս բարձցես։ Թէ
զբանիս զօրութիւն ունայնացուցա-
Սաղմոս նես։ Թէ զաչաց պատուհանս խա-
68.24։ ւարացուսցես։ Թէ զկենացն ճա-
Ծննդ շակ՝ ՚ի քէնջ սփոփեսցես։ Թէ զհա-
3.24։ սարակաց կերակրոյս դարմանս՝
Եսայ բարձցես։ Թէ զաՀուրցս հարստու-
8.1։
Ծննդ թիւն՝ համառօտեսցես։ Թէ ընդ-
6.3։ ելման քաղցրութէ ցօղոյ՝ և հուր
Ամոս տեղասցես։ Թէ ՚ի լլութէ բանի
8.11։ քո՝ սովեցուսցես։ Թէ զականջաց
Յոբ դրունս՝ խցցես։ Թէ զշնորհեդ-
31.8։ ձիր՝ կտրեսցես։ Թէ զդատին յա-
Ղուկ տակի ոտիցս՝ սասանեցուսցես։
12.4։
Յոբ Թէ յանձկալի երեսաց լուսոյդ
9.6։ քո՝

քո՝ հանցես։ Թէ ՚ի համօրէն աշ
խարհէ աստի՝ հերքեսցես։ Թէ
փայլատակմամբ հրոյ՝ պակուսցես։ Ծնէց 19.16։
Թէ անբժշկական ցաւօք՝ դատես
ցես։ Թէ գիճաց չարաց՝ մատնես Յօբայ 2.6։
ցես։ Թէ գազանաց ժանեօք՝ ման
րեսցես։ Թէ հողմով ցասման՝ հո Դան՝ե 6.24։
սեսցես։ Եւ թէ այլ ինչ նորոգ ա_ Երեմ 17.18։
րարած տանջանարանաց՝ կազմես
ցես։ Չար՝ քան զտարտարոսն։
Եւ սաստիկ՝ քան զգեհեանն։ Մարկ 9.42։
Թունաւորագոյն՝ քան զորդունս։
Տարակուսելի՝ քան զխաւարն։ Մատթ 22.13։
Երկիւղագին՝ քան զխորխորատն։
Ողորմելի՝ քան զմերկութիւնն։ Յակոբ 5.3։
Ակայեմ անձամբ անձին՝ յոյժ
պարտապան գոլ սոյա։ Ո՜վ ծա_ Տեսլ 16.1։
գեան յես զլոյս քաւութե՝ արքայ
երկ

(Ողորմ[եա] Աստուածոյ)

երկնաւորոր: Զի թօթափեալ զմե-
ղաց փոշիս՝ ըստ աճետեաց ձայնին
դարձելոցն 'ի բաբելոնէ՝ նըստայց
վերստին կանգնեալ 'ի հողոյ. և 'ի
հաստատութիւն յուսոյդ հիմնացեալ
անսասանելի. ըստ եսայեան բանի
զգեցեալ զզօրութիւն բազկի կարո-
ղութե՝ նախնումն մաքրութեան:
Ա՛ւ մեծութե փառաց՝ և քաղցրու-
թե ամենապարգև քոյդ Որդւոյդ.
օրհնեալ յաւիտեանս ամէն:

Սուրբէն Ողորմ[եա] Աստուածոյ և ...
փոյց: Գրուած. ԺԷ:

ԱՐԴ ԲԱՐՁՐԱՊԱՏԻՒ
են մեղաւորքս իմ կըշ-
տամբութիւնք. և ինքնա-

հար

հարուածած տանջանաւորութիւնք։
Որ քանզի կարող ես զամ զպարտս
թողուլ. և ըղխայթուածս մահու
բժշկել։ Տր ողորմութեանց։ Ած բո
լորից։ Վրն թագաւոր։ Բարձ
րեալ հօր որդի։ Ստեղծիչ գթած։
Բարերար։ Օրհնեալ։ Լուսս։
Հարուստ։ Ահաւոր։ Հզօր։ Ողոր
մած։ Տեսուչ։ Ջեռնկալ։ Հաս
տիչ։ Ապրեցուցիչ։ Դարմանիչ։
Կեցուցիչ։ Երկայնամիտ։ Անոխա
կալ։ Ապաւէն։ Բժիշկ։ Գովեալ։
Երկնաւոր։ Անճառ։ Լոյս։
Կեանք։ Յարութիւն։ Սորոգուն։
Քաւութիւն։ Եթէ հայեսցիս մար
դասիրութեամբ՝ ըստ որում քոյդ են
սովորութիւնք. նայեցեալ ՛ի քեզ՝
կողկողեմ և ես։

(Ադամայ Մնացորդ)

Եթէ լռեցես՝ հառաչեմ։ Եթէ ունկն մատուցանիցես՝ պաղատիմ։ Եթէ անսայցես՝ աղերսեմ։ Եթէ ներեսցես՝ աղաչեմ։ Եթէ առիս դառնայցես՝ գոչեմ։ Ապա եթէ անտես առնիցես՝ կործանիմ։ Իսկ եթէ առ ոտն հարկանիցես՝ լամ։ Եթէ զոգէպանն ոչ ընծայեսցես՝ մեռանիմ։ Եթէ ահարկու դէմս ցուցանիցես՝ սատակիմ։ Եթէ սաստեսցես՝ դողամ։ Եթէ խնթիմ տեսանես՝ սոսկամ։ Եթէ սաստկանաս՝ սարսափիմ։ Եթէ հալածես՝ հեծեմ։ Եթէ խստանաս՝ զարհուրիմ։ Եթէ սպառնաս՝ ընկճիմ։ Եթէ քննես՝ քարկոծիմ։ Եթէ ուժգին ակնարկես՝ սուզանիմ։ Եթէ կոչեսցես՝ խիթամ։

(՚Լուծք Գրոցն Գրէ՛՛ ՚Նր՛՛)

Եթէ աչս յառեսցես՝ ամաչեմ։
Եթէ ձայն տացես՝ երկնչիմ։
Որդ զառարեացն պարգեւ՝ մատնէլ։
Զերանութին՝ թողեալ։ Զշնորհն՝
լքեալ։ Զուխտն՝ ցրուեալ։ Զա-
ւանդն կենաց՝ մոռացեալ։ Զհա-
մարձակութէն վստահութի՝ կո
րուսեալ։ Զըստեղծիչդ քեզ՝ բար
կացուցեալ։ Զանձառութի շնոր
հին՝ ընդոտնեալ։ Զպատուոյն Եզեկ
պատկեր՝ այլայլեալ։ Եւ արկեալ 16.7։
զերեսօք կերպիս՝ անվայելուչ ըստ
ւեր ամօթոյս, ըստ մարգարէին ա
ռակի՝ մերկացեալ ՚ի գեղոյ՝ եւ տը Նա
գեղս ցուցեալ զիս ամենեւին։ 3.6։
Ծագեայ յիս ուրեմն, զլոյս քաւու
թէ. արքայ երկնաւոր. զի զմեղա
նացս տգեղութի ՚ի բաց մերկացեալ՝
եւվե

եւ վերըստին զքոյդ կերպարան լուսոյ զգեցեալ. եւ 'ի հաստատութի յուսոյդ հիմնեցեալ՝ անսասանելի նորոգեցայց՝ 'ի նորոգութի անմահից կենացն անախտականաց։

Ա՜ն մեծութե փառաց քաղցրութե՛ ամենապարգեւ քոյոյ ածութեդ։ Եւ քեզ ընդ հօր հոգւովդ սրբով. փառք յաւիտեանս ամէն։

Սորին Ներսիսի Շնորհալւոյ ի [illegible] տօնի։ Գլուխ ԺԸ։

ԻՐԲԳ ԶԻ՞ՆՉ գոյ ասել ամաչեցելոյս յերեսաց մեծիդ ահաւորութեդ։ Բայց՝ եթէ համրանալ եւ 'ի հող 'ի խեցեան եղեալ՝ լռել 'ի բարտե,

ռի, ըստ մարգարէութեն խրատու.
Ը.Հա՛իբարւոյն կարկառել՛ի յոյս։
Իսկ՝ եթէ զփականս շարժողութե
շրթանցս բանից՝ բղխնադատեցից
խօսիլ կամեցեալ, դարձեալ զնոյն
ձայն կրկնականն եղկերգութե
լալեաց բազմութե՝ խեթ մրտացս
յառաջադրէ։։ Ըհ արդ՝ ընդ մեծ
մեղաւորին անօրինեցելոյ կամաւ 2Մնաց 33.1։
առ'իմաց. զնորին դոշուածն երկրոր
դեցից եւս ընդ նմին։ Մեղայ տր
մեղայ. և անօրէնութեանց իմոց՝
ինձէն վկայեմ։ Հիւսեալ ընդ նմին
զբանս յիններորդի սաղմոսին՝ ան
թիւս դրեմ զպարտուցս սակս՝ ան
ձինս մեղանաց՝ քան ըզհող երկրի
համահոս փոշոյ ընդ օդս ամ տա
րածեցելոց։ Մեղայ յերկինս եւ առ Ղուկ 15.21։

ռաջի քո. ընդ անառակ որդւոյն պատկառեցելոյ՝ հայրենի գթոյդ վերըստին դարձեալ թախանձ առ կանեմ, և զողորմելին ձայն աղեր սանաց արտօսրածին ողբովք գոչ ման՝ 'ի տխուր դեմս մատուցեալ առաջի քո տարածանեմ: Հայր գթութեանց: Տէր բոլորից: Չեմ ար ժանի կոչիլ՝ և ոչ բնաւին առ այս անուանիլ: Ո՛չ միայն որդի. այլև անպիտան ապաբան վարձկան:

Ընկալ ըզսովեալս տարադրական պարտական փխասուց. եզցաւ քաղ ցոյս լլկանաց նեղելոյս և փխասելոյս կենաց քո հացիւդ բժշկեսցես:

Լեր ընդառաջ քո ողորմութեամբդ՝ խոկզբնաւորս ապաշխարութեան:

Զգեցո՛ գթած և անոխակալ՝ անօ

րի

րինեալս մեղապարտի ըզնախակա
պուտ հանդերձին ծածկոյթ։
Ահանդակորոյս ձեռացս աղտեղել
մեղ՛ք՝ զկնիք մատանոյն համար
ձակութե՝ ամենատառատ կամօք մա
տուցես։ Զգարշապարացս թըշ
հառութն մերկութե ոտիցս՝ պա
տըսպարութբ աՃետարանական ամ
րավերարկու օդիցս կօշկաց՝ ՚ի յօ
ձին թխանից միշտ ամրացուցես։
Զոհարակիդ պարարակի՝ եզինդ
երկնայնոյ՝ որ է միածին որդի քո
օրհնեալ. իսկապէս մարդասիրու
թբ՝ կարօտելոյս բարեց նոՃիրեա։
Որ մատուցեալ միշտ և անպակաս
ճնայ ՚իլրութե յարակայ՝ զենեալ
՚ի սպանդարանի. անթիՃ սեղանոյ
անսպառութբ բոլոր յամենեսին՝

(Աղօթք Մանողէրս)

եւբնաւէ յամենայնում։ Իուրթեյեր կենս՝ եւ խնկութե 'ի սատորենս։ Ըննոհաղ մարդկութե՝ եանթերե ածութե։ փշրեալ բաշխի 'ի մասունս անհատս. զի զհամայնեն հաքեսցէ առ 'ի նոյն մարմին եւրուծմ գլխոյ։ Քեզ փառք ընդ նմին՝ հայր ողորմութե. Ամէն։

Սորին Աղօթք Մանողէրս. եւ ճշգտոմ փոյթ։ Գլուխ. ժթ։

ՏԳԹՈՒԹԵԱՆՍՑ.
Աղբիւր ողորմութեանց։
Պարգեւք բարութեանց։
Որդի բարձրելոյ։ Տէր Յիսուս Քրիստոս։ Ողորմեա՛։ Խնայեա՛։ Մարդասէ րեա՛։ Սայեա՛ 'ի վտանգս։

Ան

(Պանէ Գրոցն Գրէ՛ Սոր)

Ա՛կնարկեա՛ 'ի բեկեալութենէս։ Խոնար
հեա՛ց 'ի թշուառութենէս։ Տէ՛ս ըզ
տարակոյս անձեռնհաս տագնա
պիս։ Շօշափեա՛ բըժշկապէս զա
մենաթշուառ ախտաւորութենէս։
Ունկն մատուցեալ քաղցրութբ՝
ողորմագին հեծութենէս։ Լո՛ւր 'ի
խորոցն անդնդոց՝ մահուն դերեզ
մանի անմռնչելի հառաչմանս։
Արոցե յականջս ամենալուր լսե
լեացդ՝ ձայն պաղատանաց վատ
նեալ անդամոցս։ Ա՛րդ մեռեալ
պատկերիս՝ մի՛ ոխս պահեսցես։
Ու՛ր մահու տանջելոյս՝ մի՛ հար
ճածս աճելցես։ Ընդ բեկեալ խե
ցեղէն անօթոյս՝ մի՛ ուժգնութբ
մարտիցես։ Աղճուած կօշկօճելոյս՝
մի՛ բարկութբ կրկնեսցես։

Կործանեալ շինուածոյս՝ մի՛ պա
տուհաս մատուցես։ Տանս սպան
նելոյ՝ մի՛ քարինս արձակեսցես։
Լուծայս ջախջախելոյ՝ մի՛ սաստիկս
որոտասցես ։ Հողոյս անպատուհե
լոյ՝ մի՛ երբ ամբարհաւաճի ուժ
գինս մռնչեսցես ։ Զմոխիրս մեր
ժելի՝ մի՝ ՚ի դատ ընտրութե կոչես
ցես։ Զփոշիս ցնդելի՝ մի՛ երբ զքո
դիմամարտ գտցես։ Զտիղմն տաղտ
կալի՝ մի՛ երբեք զոսոխ վարկանի
ցիս ։ Զգարշութիս անգոսնելի՝
մի՛ երբ զբռնամարտիկ վանեսցես։
Զխէթս ՚ի բաց ընկենլի՝ մի՛ նիւթ
գեհենին պահեսցես։ Զայսքանեց
բազմապատիկ բանից կշտամբելո՝
մի՛ վերստին յանդիմանեսցես։
Իսկ ինձ ապաւինելոյս ՚ի քեզ Տէր

(՚Նմնէ գրոյն Գրէ՛՛ Սոր՛՛)

Ես միայն Թագաւոր ինքնակալ։
Զօրեղ՝ արարիչ՝ երկնի և երկրի՝
և ամ զարդուն որ ՚ի նմա։ Որ գա
լստեանդ քո անկն ունիմ. և ողորմու
թեան փրկչիդ՝ սպասեալ յուսամ։
՚Ի յոտս քո անկանիմ՝ և զգարշա
պարիդ հետս համբուրեմ։ Զպար
տութիս խոստովանիմ, և զմեղանս
հրապարակեմ։ Աշտամբանաց քա
րամբք կոծիմ. և հառաչանօք սրր
տիս տապանամ։ ՚Ի խէթ խղճիս
խոցոտիմ. և բոցով շընչոյս ճենճե
րիմ։ Ողէ ցօղով արտասուաց այ
րիմ. և երկիւղամանցս ազդմամբ կե
զանիմ։ Յուսակտուր օդով ցամա
քիմ, և դառնաշունչ հողմով շիջա
նիմ։ Թախանձանաց բանիւս երե
րիմ, և կողկողադին հեծութբ դո
ղամ։

(Աղօթ․ Մեծ․ Աղբեր․)

Տաժանելի կրեւք տուհայտեմ․ եւ տագնապաւ հոգւոյս տատանիմ։ Ի խոր մրրկաց ծփիմ․ եւ ի ելեւմանէ ալեաց սասանիմ։ Ի լուր համբաւոյն սարսիմ, եկեղատակաւ ահին կործանիմ։ Կերպարանօք ատենին հալիմ, եսպառնալեօք մեծին մեռանիմ։ Ո՛ւր բազմագութ քաղեջ։ Մարդասէր՝ ներկայնամիտ։ Քաղցրութն անճառ։ Օր բարի։ Ահ տէր տենչալի։ Ահ ներողութն անսահման։ Քանզի կարող ես յամենայնի եւ առ ես շնորհս իմոյ փրկութեան մեծի․ եւ քեզ ընդ հօր հոգւովդ սրբով փառք յաւիտեանս Ամէն։

Սուրբն Գրիգոր Աստուածաբեր և Տշգտանի
տոյց։ Գլուխ. Ի։

ԱՅԼԵՍՄՐՆՍԳԻՏՐՆՍ յամի. և որ քան զան զօրէ պարսաւելալ։

Որ մինչդեռ արթունս եմ՝ ննջեմ։ Մինչդեռ զգաստ երևիմ՝ թմրիմ։ Ի բարեպաշտելս իմում՝ գայթակղիմ։ Մինչդեռ աղօթեմս՝ վրիպիմ։ Յընթանալս իմում՝ կասեմ։ Յարդարանալս իմ՝ մեղանչեմ։ Ի խաղաղանալս իմում՝ ամբոխիմ։ Մինչդեռ արշաւեմս՝ առ ի յետոյսն հակամիտ եմ։ Ի չուելն իմում՝ ընդ կրունկն դառնամ։

Ընդ լուսոյն մասին՝ եխաւար համբեմ։ Ընդ քաղցրութեն ճաշակ՝ զօշինդր խառնեմ։ Ընդ կուղս բա

րեայն՝ չարիս հիւսեմ։ Ընդ կանգ
նելն՝ կրկին գլորիմ։ Ծաղկիմ՝ և
ոչ պտղաբերիմ։ Ասեմ՝ և ոչ առ-
նեմ։ Խոստանամ՝ և ոչ կատարեմ։
Ուխտեմ՝ և ո՛չ վճարեմ։ Կարկա
ռեմ՝ և անդրէն ամփոփիմ։ Ցուցա
նեմ՝ և ո՛չ ընծայեմ։ Մերձեցու
ցանեմ՝ և ո՛չ մատուցանեմ։

՚Ի ճարակել խոցոտածոյս՝ անդրէն
վիրաւորիմ։ ՚Ի հաշտեցուցանելն՝
վերստին խռովիմ։ Ջուր հանդի
սանամ՝ և խրատամբք պարտաւո
րիմ։ Գրիմ՝ և իսկոյն եղծանիմ։
Սաստեմ՝ և ՚ի գիծն թուլանամ։
Սկսանիմ՝ և ՚ի հանգիստն ոչ ժա-
մանեմ։ Կարգիմ՝ և դարձեալ ու
սանիմ։ Լնանիմ՝ և կրկին հեղա
նիմ։ Շարունակիմ աստ՝ և անդ

 ՚ի ստոր

'Խոստորեւս հոսեմ։ Բարդեմ՝ եւ ան
դէն տոչորեմ։ Հիմն արկանեմ՝ եւ Ղուկ 4.14։
ոչ գլխաւորեմ։ Սակաւ փաստա
կեմ՝ եւ բխուրս փատնեմ։ Գոյզն
գանձեմ՝ եւ անթիւս սպառեմ։
Զայլս խրատեմ՝ եւ ես ինքնին ան
փորձեմ։ Միշտ ուսանիմ՝ եւ եր 2 Տիմո 3.7։
բէք 'ի գիտութիւն ճշմարտութեան ոչ
հասանիմ։ Զի չիջեալ չարիսն՝
նոյնչափ արծարծեմ։ Սուղ ինչ
քաջալերիմ՝ եւ առաւելապէս լքա
նիմ։ Լարիմ եւ իսկ եւ իսկ առ նմին
մեղկիմ։ Զայս կարկատեմ՝ եւ զայն
պատառեմ։ Խլեմ զերիճն՝ եւ տա
տասկ տընկեմ։ Ընդ ամբառնալն՝
եւ այսրէն բերիմ։ Մտանեմ 'ի բոյնն
աղաւնոյ՝ եւ անդուստ ագռաւ ելա
նեմ։ Գամ սակաւիկ մի սպիտակ՝

 եւսրա

(Աղօթք Ննջողներու)

և սրանամ դառնանամ բնաւին սևա-
ցեալ։ Աւեմ զիս քեզ դահանել՝ և
սպանողին նուիրեմ։ Ընդ յանդի-
ման լինիլն՝ և թիկունս դարձուցա-
նեմ։ Մաքրիմ՝ և այլ մրճոտիմ։
Լուանիմ՝ և նովին զազրանամ։
Կերպարանիմ զդահթին՝ և գործք
Եսայ զսահուղայն կատարեմ։ Շրթամբք
29.13։ ճշմարտեմ՝ և սրտեմ երկամամբք։
Աջովս մատակարեմ՝ և ահեակ
կողմամբս աւերեմ։ Ընդ երկրա-
Մտթէ գործութե ցորենոյն՝ զորոմն սեր-
13.25։ մանեմ։ Ի բարձրագոյն իմաստիցն՝
վայր իջեալ ես ինքն գտանիմ։
Հրեշտականամ յերեսս՝ և ի խոր
հուրդս դիւանամ։ Հաստատիմ
յոտս՝ և ի միտս տատանիմ։ Սուտ
ձևանամ՝ և իրօք խոտորիմ։

('Ի ՄԷ Գլոյն Գրէ'' "Սոր'')

Սեղծանօրէմ արդար՝ եարդձմբք
ամբարշտիմ։ Պասիմ 'ի պարս հե
զոց՝ ևընդ այսս կաքաւեմ։ 'Ի մարդ
կանէ դովլիմ՝ և 'ի տեսողիդ պար
սաճիմ։ 'Ի հողածնելոյս երանիմ՝
եյորդւոյն լուսոյ աճաղիմ։ Յաճոյ
անամ յետին ռամ կին՝ և թագաճո
րիդ մեծի յաչաց ելանեմ։

Զատեան դատաճօրին թողեալ՝
խառնակրօնիցն աղերսեմ։ Յեր
քեալ 'ի վեհից՝ սոսկականացն սպր
դիմ։ Մարմնովս արտաքուստ պըճ
նիմ՝ և անձամբս երփնիճ ճային
ճանաչիմ։ Յպաճօրիմ դաշն հաս
տատեալ՝ և ուխտակորոյս արտաքս
մերժիմ։ Ըյսօր մաքուր հոդեդիր՝
եվաղիճն մօլի խելագար։ Զտրու
նի սպառճեցն լքեալ՝ թելադրու

 թեան

թեան օձին հետևիմ։ Արիանամ
զօրապէս՝ և վատթարագոյնս ընկր
Մատթէ 20.12։ կիմ։ Զծանրութիւն աւուրն բառ
նամ՝ և ՚իժամ վարձուն անմասն
ելանեմ։ ՚Ի բացուստ ձոռոմս խօ-
սիմ՝ և ՚ի պատասխանութեան մա
հու՝ պապանձեալ կարկիմ։
՚Ի յելս արևուն հարուստ երևիմ՝
և ընդ երեկսն ունայն դեգերիմ։
Ցաթուս ծերոց բազմեալ՝ և խե-
լայեղեց կցորդիմ։ Սնջեմ խեթիւ՝
և արհամարհօք զարհուրեալ զարթ
նում։ Զանդաստանս կամացս՝ չա
րաչար հերկեմ։ Փոյթ խնամով
՚ի չարիս։ Միշտ անառակ՝ որդիս։
Անդարձ՝ տարագրեալս։ Անզղջա
կան՝ զառածեալս։ Անմխիթար՝
տրտմեալս։ Անքնագրաւ՝ գերեալս։

('Ի Մտէ Գերոյն Գրէ˝ Նար˝)

Մահու և ապականութե͞ ծառայ-եալս։ Անողոքելի՝ տանջեալս։ Անփրկելի՝ մատնեցեալս։ Անպատ-հաստելի՝ հատուածեալս։ Անար-ծարծելի՝ շիջուցեալս։ Անկազդու-րելի՝ խորտակեալս։

Եւ եթէ պարտ է զսաստիկն՝ աս-տանօր ասել՝ անօրհնեալս անձին նախատինս՝ ահա գրեմ․ գրեմ և ոչ խնայեմ ՚ի նկուլթեալ խուփս գե-հենին ։ Այլ դու օրհնաբանեալ՝ անմահ Թագաւոր ։ Մարդասէր Տ͞րն․ Միածին որդի ա͞յ հօր։ Սաստեա՛ ՚ի ձմեռնամբօխեալ ա-լեաց՝ հոգւոյս ծփանաց։ Արձանա-ցո՛ զծաւալս մոլեգին՝ շարժման սրտիս խռովութե͞։ Ընդոտնեա՛ ՚ի սանձս կապոյ երասանաց ըմբըռն-

մամբ

(Ա.ղօթ + Առաւօղերը)

ման՝ զցնդեալ մտաց վայրագու
թին: Եղիցի խաղաղութին հրամա
նաւ մեծիդ՝ ամենավարան բքոյս
սասանման: Սատակեա խափանեա
զբազմադլխեան անդամս ուրոշա
կանս՝ գաղտնեաց. ամօթոյս երկ
րակենցաղս հինից: Ընկալ զխոս
տովանութին անձնադատ բանիս՝
՚ի հոտ անուշից:

Շնորհեա մխիթար դառնութե
վշտաց՝ ուժգին հեծութե յուսա
հատելոյս: Եւ քեզ ընդ հօր հոգ
ւովդ սրբով՝ փառք պատիւ՝ եւ իշ
խանութին յաւիտեանս Ա.մէն:

Սուրբն Աղօթք Ա[illegible] ու [illegible] տոյց։ Գրուած։ [illegible]։

ՐԴ ԱՌ ՎԲԻԾ ՊԱ.
ղատեմ բարերար ած օրհ
նեալ ՚ի խաւարձուենս։

Որ կենդանի ես՝ եւզ
կենդանութիւն տաս ամի։ Որեւ յետ
վախճանին՝ զորս անեղծապէս նո
րոգել։ Որ եթէ փախնումն ՚ի քէն՝
դու զկնի ընթանաս։ Եթէ տկա֊
րանամ՝ զօրացուցանես։ Եթէ մո
լորիմ՝ ՚ի շաւիղ դիւրութեն ուղ
ղես։ Եթէ պատկառեմ՝ քաջալե
րես։ Եթէ ախտանամ յանձն եւ ՚ի
մարմին՝ բժշկես։ Եթէ դառնա֊
նամ մեղօք՝ մաքրես։ Եթէ սատեմ՝
քո ճշմարտութեմբդ արդարացուցա
նես։ Եթէ յանդուգնս ներքինս

Փիլիպ 3.21։

սու

սուզեալ գլորեցեմ՝ յերկինս ցու-
ցանես։ Եթէ 'ի կամաց իմոց ոչ
դառնամ՝ դու դարձուցանես։
Եթէ մեղանչեմ՝ ողբաս։ Եթէ
արդարանամ՝ ժպտիս։ Եթէ օտա-
րանամ՝ սգաս։ Եթէ մերձենամ՝
տօնես։ Եթէ տամ՝ ընդունիս։
Եթէ յամբանամ՝ երկայնամտես։
Եթէ ես ժխտիմ՝ դու առատա-
պէս շնորհեալ ընձեռես։ Եթէ լը-
քանիմ՝ տրտմիս։ Եթէ արիանամ՝
խնդաս։ Ո՞ զոր չէ բանիւ նիւթե-
ղէն լեզուի ընդ թիւ արկանել՝ վս
անբաւութեան սիրոյդ։ Առ աւե-
տեացդ քո յայտնութիւն և խաչիդ
փրկագործութիւն։ Որ յամ վայրի
կառուցեր՝ զխորանն վկայութեան
Եբրայ 12.24։ արեան քո ուխտի. որք մեծաբար-

 բառ

(Կիւրակէ Գկրոյն Գրէ՛՛ Մար՛՛)

բառ միշտ աղաղակեն քան զդատա
կնիք մահուն հաբելի՝ զյաղթա-
նակ բարեաց քումդ հանդիսի:
Եւ քեզ փառք՝ ընդ հօր քում. ՚ի
գովեստ բարեբանութե՛ հոգւոյդ
սրբոյ. յաւիտեանս՝ ամէն:

Սորին Աղօթ. Ամաղէրս և Տղոտն
[illegible]: Եւս [illegible]՝ վն [illegible]-
[illegible]. և [illegible] [illegible]՝ և [illegible]
րեան տն: Գրուխ. Ոբ:

ԱՂԱՉԵՄ ԵՒ ԱՂԵՐ
սեմ արտասուաւալից հառաչ
մամբ յամ անձնէ ըղփա
ռաւորեալ արարչութեդ՝ անեղծ
եանստեղծ՝ անժամանակ՝ հոգւոյդ
գթածի: Ո՛ր բարեխօսդ ես վասն Հռով 8.26

մեր

մեր յանմռունչ հեծութիւնս առ ո-
Ակոբն 30.16: ղորմածդ հայր: Որ զմ̃քսն պահես.
եւ զմեղուցեալսն մաքրես. եւ տաճարս
կազմես՝ կենդանի եւ կեցուցիչ կա
մաց բարձրելոյդ հօր: Արդ՝ ազա
տեա զիս յա̃մ անմաքուր գործոց՝
որք ոչ են հաճոյք քումդ բնակու
թե̃, Եւ մի՛ շիջցին առ յինէն լու
սոյդ շնորհաց փայլմունք 'ի տեսա
կանացս աչաց իմաստից: Այո̃ զի՝
զքեզ ուսայ միանալ 'ի ցխս. 'ի ձեռն
աղօթից՝ եւ ընտիր վարուց խնկե
լոց: Եւ քանզի՝ մինդ յերրորդու
թեդ պատարագի. եւ միւսդ ընդու
նի հաճեալ ընդ յիս՝ հաշտարար
արեամբ անդրանկի իւրոյ:

Իսկ դու ընկալցիս զիմ պաղա-
տանս, եւ յարդարեսցես զիս յօթե

անս

անս պատճականս ած պատրաստու
թե՝ ՚ի վայելչութն ճաշակման երկ
նաւոր գառինդ։ Որանց պատժոց
դատապարտութե ընդունել զայս
անմահացուցիչ մանանայս կենաց՝ Յովհան 6.49։
նորոյ փրկութե։ Եւ հալեսցէ ՚ի
հրայս յայսմանէ՝ գայթակղութիս
իմ։ Որպ մարդարքէն կենդանախա Եսայ 6.6։
րույկ կայծակամբն ՚ի ձեռան ունե
լեացն մատուցման։ Զի յայսմ ածմի
քոյդ քարոզեսցի գթութի․ որպս
որդւոյն ծյ հօրն քաղցրութի։
Որ զանառակ որդին մերձեցոյց ՚ի Ղուկ 15.20։
հայրենի ժառանգութին․ եզպոռ
նիկն յառաջեցոյց յերկնային ար Ղուկ 7.47։
քայութին արդարոցն երանութե։
Ըմ ծր այո՞ և ես մի եմ ՚ինցնէ․
եղէս ընկալ ընդ նոսին՝ իբրու մար

 դա

դասիրութէ կարօտեալ մեծի։
Զշնորհօք քո ապրեցելոյ․ զա-
I Պետ․ I.19։ րեամբ քն ստացելոյ։ Զի յայսմ
ամի յամենայնում ծանիցի քո մար-
դասիրութինդ․ ընդ հօր և որդւոյ
փառաւորեալ համապատուաբար։
՚ի մի կամս և ՚ի մի իշխանութին գո-
վութէ։ Զի քո է գթութին և կա-
րողութին և մարդասիրութին և զօ-
րութին ևփառք յաւիտեանս յաւի-
տենից Ամէն։

Սորին Աղօթք Ներսէսի և Շնորհալւոյ։ Նա [illegible] [illegible]։
Գլուխ․ Ծդ։

ԱՐԵԳԱԿՆ ԱՐԴԱՐ։
Ճառագայթ օրհնեալ։

Լու

(Պ՟ղբ Գրոյն Գրէ՛՛ ՟Տր՛՛)

Լուսոյ կերպարան։ փառափագ անճ
կութէ։ Բարձրեալ անքննին։
Զօրեղ անպատում։ Բարոյ բերկ
րութիւն։ Ցուսոյ տեսութիւն։
Գովեալ երկնաճոր։ Թագաճոր
փառաց։ Ի՞ն արարիչ։ Խոստովա
նեալ կեանք։ Ըհ արդ՝ զթերուն
վրիպանաց բազմասխալ ձայնի եղ
կելոյս՝ ամենազօրդ բանիհ լցեալ՝
մատուսցես յաղերս հաճութէ հօր
քում բարձրելոյ։ Որ վասն իմ ՚ի
փորձ եկեր անխծից. կերպարանէլ Եբրայ
զիմ նմանութն՝ ամենեւին կենաց 2.18։
օրհնութն. վերնոց եւ ներքնոց բա
րեխնամօղ՝ տեսուչ համայնից։
Զի թէ յանձնաւեր մեռանիլ վս
իմ Տ՟ գ. եւտր բոլորեցուն՝ ո՞րչափ
հաճեսցիս առաճել՝ եւայժմ վտան

 գա

գահոյս կրեց կարեկցել՝ ընդ իմ
պարտահորիս միշտ աղօթելով ազ
գակցած մարմնոյդ առեցելոյ ՚ի
մէնջ՝ առ համապատիհդ քո հայր։
Ոհ վն արեանդ պտհականի միշտ
մատուցելոյ ՚ի հաճութիւն կամաց
առաջիդ՝ բարձցին վտանգք մե֊
ղուցեալ դատապարտելոյս։
Թողցին պարտիքն։ Ապաքինեսցի
ամօթն։ Մոռասցին պատկառանքն։
Բարեգործեսցին դատակնիքն։
Սատակեսցին որդունքն։ Վերաս
ցի լալն։ Հանդարտեսցէ կրճտումն
ատամանցն։ Սպառեսցին ողբքն։
Հատցին արտասուքն։ Մերժեսցի
սուգն։ Հալածեսցի խաւարն։
Վանեսցի հուրն սաստկութեան։
Հերքեսցին տանջանարանքն բազմ.

օրինակք։ Ընկեսցեն գթութիւնք կա
մողէդ և պարգևողիդ կենաց ամե_
նեցն։ Ճրագեսցի լոյսդ։ Արագեսցէ
փրկութիւնդ։ Հասցէ օգնութիւնդ։
Ժամանեսցէ այցելութիւնդ։ Կանխես
ցէ ցօղդ ողորմութեան։ Ցաւաջեսցէ
արբուսցէ զանդաստանս պասքեալ
անկեալ ոսկերացս թշուառութեան
'ի մէջն մահու։ Ծաղկեսցէ պտղա
բերեսցէ՝ բաժակդ երկնաւոր ա_
ռեան կենարարիդ՝ զերկիրս խնա_
մեալ աւուրն լուսոյ։ Որ անծախա
պէս միշտ պատարագի յիշատակ
կենաց փրկութեան հոգւոց ննջեցե
լոց։ Զի ամէն մահացեալ հոգիս
մարմնովս մեղաց. շնորհօք քո գը
թած. 'ի քեզ զօրացեալ. քև նորո
գեցայց զատեալ 'ի մեղաց. անմահ

(Ա.ծոյ Ամենակալի)

կենդանութե ՛ի յարութեն արդա-
րոց հօր քում օրհնեցեալ։ Ընդ ո-
րում քեզ փառք՝ և հոգւոյդ սբյ՝
բարեբանութիւն վայելչական գո-
հութե. Այժմ և միշտ եւ յաւիտենս
յաւիտենից Ա.մէն։

Սուրբն Ա.ծոյ Ամենակալի և Տշփոմ
տոյյ։ Ս... ... ... հոնգա
գեոն։ Գլուխ. ԺԴ։

ՏԷՐ ԳԹՈՒԹԵԱՆՑ
և ամ ողորմութեանց։
Անուն՝ մեծութեան։
Ձայն՝ ահաւորութեան։
Կոչումն՝ սաստկութե։ Լոյս՝ ան-
հասութե։ Բարբառ՝ դողութե։
Հնչումն՝ հիացման։ Ցուցադրու

 թն

(Ղուկ գրոցն Գրբ՛ Սուր՛)

թն՝ բարերարութե։ Ամենողորմ՝
քաղցրութե։ Ցորմէ երկուցեալ
սասանեին ամ բնութիք եղծելոյ։
Իւքո սպառնալեաց՝ ահեղ պակուց
ման։ Սահառնին՝ սերովբէք։
Ամփոփին՝ քերովբէք։ Պարուրին՝
պարք լուսակերպեցն։ Երկնչին հե
ացմամբ՝ բոլոր պետութիւնք վեր
նոցն։ Սոյնք ցնծան դողութբ մե_
ծաճ 'ի մի նահապետիս բերկրութե։
Զարհուրին՝ դեւք։ Ընկրկին չա
րութեցն զունդք։ Պակասին՝ խա
ճարասիրացն ոգիք։ Անդընդոց մատ
նին՝ հրեշտակք օտարին։ Կապին
նշանաւ խաչին՝ յարձակմունք դի
մամարտին։ Փակին՝ 'ի սորին բան
տի՝ քինաւոր ամաղեկացիքն։
Ընկղմին հանգուցիչք պաշարին՝

 խումբք

(Աղօթք Ամենայնի)

խումբք հակառակորդին։ Արգե-
լին անդերձ զընտանեաւ՝ համաղի-
նացն կաճառք։ Պնդին 'ի մետաղ-
ահեղ հրամանիդ՝ այսականացն
գումարք։ Պապանձին կարկեալ՝
ընդ դիմաբանիցն դասակցութեք։
Պարաւանդին հեծմամբ կորը-
տեան՝ աներևութիցն ժողովք։
Անլոյծ շղթայիւք նեղին՝ առաքե-
լութեք դերաքինին։ Ահա կառկա-
ռեմ մատամբք ձեռինս զնշանագրու-
թիւ նշանիդ 'ի ժամ աղօթիցս. որ
ոչ մըթանաս խաւարաւ անդիտու-
թեէ ամենևին տեսականութիւ. քան
թէ 'ի լոյս անմատոյց հանդուցեալ
բնակիս։ Ընկալ զաղաչօղս վտան-
գաւոր՝ գոհաբան ընդ պահպանու-
թե թևոց հզօրիդ։ Փրկեա 'ի ցնո-

ըից

րեց եկամուտ պղտորութեանց։
Մի՛ արա՛ զզայարանս հայելեաց
սրտիս նկատմանց ։ Ամրացո՛ փայ
տիւն կենաց ՚ի տախտական անըրջոց։
Արեամբ քով ողորկեա՛ զշրջակայ
ութն կայեցս։ Զհետս յելումնեցն՝ Եբրոց 9.14.
կաթուածով կենարար կողեդ գը
ծագրեա՛։ Արդոցն պահպանարան՝
քառակերպեդ ձեւակերպութեն եղի
ցի։ Հանդէպ տեսութեան աչացս
ամբարձման՝ փրկականդ քո կրեց
խորհուրդ՝ առ դիցի։ Ընդ քարա
ճոր յարկիս՝ չարչարանաց քոց գոր
ծի հաստիցի ։ Զծառոյդ օրհնու
թէ. հաւատ յուսոյ իմոյ կախեսցի։
Արդեւ մեր սովալն՝ զսատակեցն հո
գւոց ։ Մրտեցէ անխափան սպաշտ
պանն լուսոյ։ Եւ ընդ սաստիկ ծան

բուժէ ցաւոցս՝ եղբեան պարտեացս
թեթեւայի: Յո՛րձ զտագնապ տա
րակուսանաց՝ ոգւոյս կործանման:
Լ՛ուր խնդրուածոց ամենահաւատ
ձայնիս հեծութեան՝ միայն բազ
մագութ: Բարեխօսութբ սրբուհ
ւոյ Ածածնիդ՝ եւամ արդարոց:
Եւ նահատակաց ընտրելոց:
Եւ քեզ փառք յամենեցունց՝ ե
մուս գոչմամբ վեր առաքեցեալ
սրբովք զուարթնոցն անմահակա
նացն դասուց ՚ի գովեստ հօր
քոյ Ա՟լ մերոյ. եհոգւոյդ
Սրբոյ բնաւից հաս
տողի եւ օրհնողի. յա
ւիտեանս յա
ւիտենից
Ամէն:

Սորին Գրիգորի Աղաղերս և մաղթան֊
քոյս։ Նաև առաւել յերեքնոյէ հոգւոյ գր֊
գետն։ Գլուխ․ ԾԵ։

ԱՅՐ․Ի․Ի․ՏԸ՛ՍՐ․
կան․ բարերար և ա֊
մենակալ։ Ստեղծիչ
լուսոյ, և յօրէնիչ գիշերոյ։ Կեանք
'ի մահու' և լոյս 'ի խաւարի։ Յոյս
ակն ունողաց' և երկայնմտութիւն տա Եսայ
րակուսելոց։ Որ ամենարուեստ ի֊ 57․15։
մաստութբ քո' դարձուցանես յայգ Ամովս
զըստուերս մահու։ Ըննուհազ ծա 8․8։
գումն․ և անմուտ արեգական։ Քան
զի ոչ զօրէ ծածկել զփառս Տէրու Եսայ
թեան քո' խաւար գիշերոյ։ Որում 45․24։
կրկնի ծունր երկրպագութե ամ
եղելոց' երկնաւորաց և երկրաւո
րաց' և սանդարամետականաց։

 Որ

(Աղօթք Ած̃ողէրս)

Որ լսես զհեծութիւն կապելոց. և
հայիս յաղօթս խոնարհաց՝ և ընդու-
նիս զխնդրուածս նց̃: Տէր իմ՝ և
թագաւոր իմ: Աստուած իմ՝ և ապա-
ւէն իմ: Յոյս իմ՝ և վստահութիւն
իմ: Յս̃ Քս̃՝ Տէրդ ամի: Սբդ՝
հանգուցեալ ՝ի հոգիս մր̃ց: Մխի-
թարութիւն վշտաց՝ և քաւարան մե-
ղուցելոց: Որ դիտես զա̃մ՝ յառաջ
քան զլինել նց̃: Առաքեա՛ զպահպա-
նողական զօրութիւն աջոյ քոյ. և փրը
կեա զիս յերկիւղէ գիշերի՝ և ՝ի դևի
ճէ չարէ: Ո̃պ զի՝ զյիշատակ սու
կալի ես̃բ քո անուանդ՝ միշտ համ
բուրեալ շրթամբք հոգւոյ ըղձու-
թէ̃ շնչոյ: Կեցցէ պահպանեալ՝ ը̃
այնոսիկ որ կարդան զքեզ ՝ի բոլոր
սրտէ՝ և ՝ի դրոշմէ խաչի քոյ նշա-
նիդ:

Զոր

(՚Ի նմ՟ վերոյ՟ Գրիգ՟ Նար՟)

Զոր աստուածային արեամբդ քո՝ ներ
կեալ նորոգեցեր. և ՚ի նոյն շնորհ Գաղ.
որդեգրութեան՝ զմեզ մկրտեցեր. և 3.26:
՚ի փառս պատկերի քո՝ նկարեալ Կող.
յօրինեցեր: Այսու պարգևօք աստ 2.10:
ուածականօք: Ամաչեցուցէ սատանայ:
Ապակտեցին մեքենայքն: Բարձ
ցին որոգայթքն: Պարտեցին մար
տուցեալքն: Պակասեցին զէնքն
սայրասուրք: Մերժեցի մէգն:
փարատեցի խաւարն: Մեկնեցի
մառախուղն: Բազուկ քո հովանաս
ցի. և աջ քո կնքեցէ: Ա̃ զի գր
թած ես և ողորմած. և անուն քո
կոչեցեալ է ՚ի վերայ ծառայիս քո:
Եւ քեզ ընդ Հօր Հոգւոյդ սրբոյ
փառք և իշխանութիւն յաւիտեանս
յաւիտենից Ամէն:

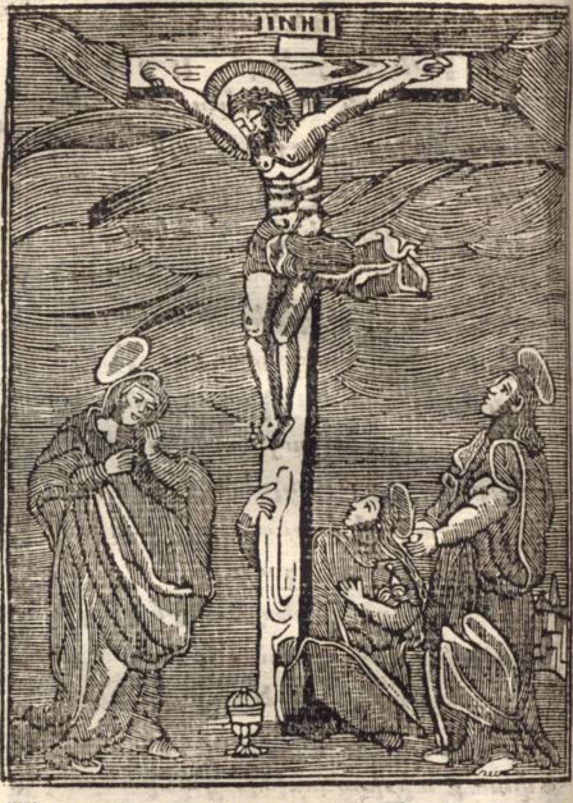

Յ̃ն անճառելի իւր խոնարհութ̅ե․ այսօր եկեալ կամաւ՝ ի խաչ վ̃ն ազգի մարդկան

Աղօթք Ասացեալ ի Շնորհալւոյն ի
[illegible] [illegible]՝ Հաւատացելոց
[illegible] Տեառն Ներսիսի կա-
թողիկոսին Հայրապետէ։ Ցանգն [illegible]
[illegible] ամենից անձանց [illegible]։

Գլուխ. [illegible]։

ՍՈՒՐԲ ԱԾ ՀԱՅՐ
անսկիզբն. բազմամեղիս
ողորմեաց մարդասէր. ած
հարցն իմոց։

Սբ ած որդեդ միածին. մեղաւո

 րիս

(Աղօթք Մ[illegible])

Ով թողութիւն շնորհեալ մարդա
սէր. ա̃ծ հարցն իմոց:

Աբ ա̃ծ հոգիդ ճշմարիտ. 'ի հնա-
սեալ բարկութե̃ ամրացո՛ զիս մար
դասէր. ա̃ծ հարցն իմոց:

Դարձո՛ զցասումն քո յինէն յաղա
ղակել հողեղինիս. բազմագութ
տ̃ր խնայեա՝ եւ մի՛ կորուսաներ:

Կանգնեա զանկեալս 'ի գլորմանէ՝
զվիրաւորեալս 'ի թշնամոյն՝ որ բը
ժիշկդ ես հիւանդաց բժշկեա՝ զիմ
զհիւանդութիւն:

Վիրաւորեալ յանցանօք անձն իմ
առ քեզ տ̃ր համբարձի զաչս իմ.
Թող ինձ զմեղս իմ միայն բարե-
գութ. և ողորմեա ինձ ա̃ծ՝ ըստ
մեծի ողորմութե̃ քում:

Կործանեաց զիս չարագործ թշնա

մին

(՚Ողորմութեանցն Տէրոյ)

մի՛ եկամի խսպառ զիս որսալ. Հայր բարեգութ բժշկեա զվիրաւորեալս՛ և ողորմեա ինձ տէր՝ ըստ մեծի ո_
ղորմութեան քում։

Վասնզի իմ ՚ի բազմութենէ մեղաց իմոց՝ տէր խաղաղուէ՝ օգնեա ինձ։

Ալեկոծ իմ հոգւով անօրէնութեան իմոյ. Թագաւոր խաղաղութեան
օգնեա ինձ։

՚Ի խորս մեղաց ծովու տարաբե_ րեալ ծփիմ, նաւահանգիստ բարի փըր
կեա զիս։

Մերձեմ յընկղմել օգնեա ինձ նա հանգիստ բարի. քանզի ծանրացան
ի վ՟ր իմ՝ բեռինք մեղաց։

Ըստ յօգնել ինձ փութա. քանզի խորք չարեաց ընկղմեն զիս յան դունդս. այլ դու նաւահանգիստ՝ լեր

և ինձ

(Աղօթք Մանասէի)

եւ ինձ ձեռնատու։

փրկեա՛ 'ի վտանգէ զնաւահարեալս 'ի
յալեաց ծովուս. քանզի կորնչիմ
'ի մեղաց՝ անօրէնութեան իմոյ։

Համբառնամ առ քեզ տէր զաչս իմ՝
նայեա՛ յիս գթութեամբք քով և
ողորմեա՛։

Դու ես յոյս և ապաւէն իմ, զերծո՛
զիս յորոգայթէ մեղաց՝ և ողորմեա՛։
Ապրեցուցիչ իմ և փրկիչ իմ, ապ-
րեցո՛ զիս յորոգայթէ մեղաց՝ և ո-
ղորմեա՛։

Մեղուցեալ անձամբ կարդամ առ
քեզ հայր երկնաւոր. օգնեա՛ ինձ
'ի նեղութեան՝ որ մեղօք եմ մեռեալ՝
օգնեա՛ ինձ։

Աղաչեմ զքեզ հայր երկնաւոր. մի՛
դարձուցաներ զերեսս քո յինէն.

զի նեղեալ եմ ես վաղվաղակի՝ լուր
ինձ տէր ։

Մերձեցին խնդրուածք իմ առա
ջի քո տէր․ բարերարութեմբ քո՝
խնայեա յիս՝ և ողորմեա ։

Հայր բազում ողորմ խոստովանիմ
առ քեզ որպէս զանառակ որդին․ թող
ինձ զմեղս իմ՝ և ողորմեա ։

Տէր որ գթացար 'ի կինն քանանացի․
գթա և յիս 'ի մեղաւորս՝ և ողորմեա ։

Ով բազում ողորմ․ խնայեա յարա
րածս քո Հայր ամենակալ՝ և ողոր
մեա ։

Արեգակն արդարութե․ ծագեա
'ի հոգիս իմ՝ զլոյս ճշմարտութե՝
և ողորմեա ։

Տուր ինձ տէր զխաղաղութիւն․ և
փրկեա 'ի նեղչաց իմոց՝ հոգւոյ

(Մ.ՂօՐ + Սաղմոսք)

Ճշմարտութէ՝ և ողորմեա՛ :

՚Ի նեղութէ իմում օգնեա՛ ինձ Տր՝
ոպ երբեմն յուսացնու՝ և ողորմեա՛ :

Յօգնութն ինձ ժամանեա՛ կարօղ
Տր՝ առաքեա՛ ՚ի բարձանց քո զխա
ղաղութիւն. և պահեա՛ զքո յուսա
ցեալս՝ ալէլուիա :

Եկեսցէ Տր ի վր իմ ողորմութիւն
քո. ըստ բան փրկութէ քո՝ պահես
ցէ զանձն իմ ՚ի մեղաց :

Ողորմութն քո և ճշմարտութիւն
քո՝ և լոյս երեսաց քոց առաջնոր
դեսցէ ինձ ՚ի յարդարութն :

Դու Տր որ ճշմարտութէց ես սի
րող. և քննես զծածուկս գաղտնեաց
սրտի իմոյ. ողորմեա՛ ինձ Ած :

Տուր ինձ ցնծութն փրկութեան.
և հոգւով տէրութէդ քո՝ հաստա

(Նշաւակեալ տուն մեղաց)

տեա զիս՝ և ողորմեա ինձ Տր։

Մեղայ քեզ Տր քաւեա զիս՝ և ո-
ղորմեա ինձ Տր։

Ոչխար եմ բանաւոր հօտի քո և
առ քեզ ապաւինիմ հովիւ բարի՝
խնդրեա զիս զմոլորեալս՝ և ողոր
մեա ինձ Տր։

Ճանապարհ քո ուղիղ են ես մի-
այն մոլորեցայ՝ դարձո՛ զիս. և ողոր
մեա ինձ Տր։

Դատաստանք քո արդար են ես
միայն եմ մեղուցեալ քաւեա զիս՝
և ողորմեա ինձ Տր։

Ր.յլ անման Տր փեսայից այրի հո
գի իմ պաղատի. ուսո՛ զերանունս
քո իմում դատաւորիս. առնել ինձ
դատաստան արդար ընդ սոխի
մարմնոյ իմոյ։

(Աղօթք Մեղաւորի)

Յոյս եմ ես դու տէր քաւիչ յանցա
նաց իմոց. մի՛ անտես առներ զհեղեղ
խուռն արտասուաց իմոց. ողորմեա
ինձ տէր:

Մեղք իմ բազում են յոյժ՝ ծանր
են քան զաւազ ծովու. քանզի քեզ
միայնոյ մեղայ՝ ողորմեա ինձ տէր:

Բա՛ց տէր զդուռն ողորմութեան որ
ողբալով կարդամ առ քեզ. քանզի
քեզ միայնոյ մեղայ. ողորմեա ինձ
Աստուած:

Հեղ յիս զգթութիւնդ քո՝ բազում
ողորմ եւ մարդասէր. քանզի քեզ մի
այնոյ մեղայ. ողորմեա ինձ տէր:

Բազում են քո գթութիւնքդ՝ բազ
մամեղ անձին իմոյ. ողորմեա ինձ՝
տէր քաւիչ իմ:

Զի քեզ անյիշաչար տէր մեղայ՝ չա

րին

րէն խաբեմամբ. ողորմեա՛ ինձ՝ ած քաւիչ իմ։

Յամ ժամ աղաչանք իմ այս են ’ի մեղաց իմոց՝ մբ արա զիս տր։

Յանցանաց իմոց զարհուրելի սերտ իմ աղաչեմ զքեզ՝ թող ինձ տր։

Մոռասահաց իմոց մի՛ լուեր տր. զի պանդուխտ եմ ես՝ յանցաւոր երկրի

Ողորմեա՛ ինձ ած իմ ողորմեա ինձ զի անպատասխանի եմ յամի՝ թող ինձ տր։

Մոլորեալ անձն իմ անօրէնութբ. մի կորուսաներ զիս տր ըստ անօրէնութե իմոյ. որ խնդրողդ ես մոլորեալ ոչխարիս։

Ծանրացեալ մեղօք ընկղմի անձն իմ. ընկալ զիս որպ երբեմն զպետրոս. որ ծփիմս ալէկոծեալ յանցանօք։

(Աղօթք Մեղաւորի)

Մեղայ տէր բազում ողորմած՝ մեղայ ողորմեա։

Մեղայ տէր և անկանիմ առաջի քո․ մեղայ ողորմեա։

Մեղայ տէր խոստովանիմ զյանցանս իմ․ մեղայ ողորմեա։

Մեղայ քեզ տէր․ մեղայ ողորմեա։

Մեղայ անօրէնեցայ և մատնեցայ ՚ի ձեռս անօրէն թշնամւոյն․ արդ անկեալ աղաչեմ՝ թող ինձ տէր։

Որ զանապական զհոգևոր գանձն յապականացու կենցաղս ծախեցի․ այլ առ քեզ միայն պաղատիմ բարերար փրկիչ՝ խնայեա ՚ի մեղուցեալ ծառայս։

Զցանկ հոգւոյ իմոյ քակտեցի՝ և եղէ անբարունակ որթ՝ այլ առ քեզ միայն պաղատիմ բարերար փրկիչ՝

 խնայ

խնայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։
Ոստաքանց եղէ ես որ՛պ զարմաճենի
պտղակորոյս՝ որ՛պ ձիթենի. այլ ան
յիշաչար եւ անոխակալ փրկիչ. խը
նայեա՛ 'ի մեղուցեալ ծառայս։
Ողորմեաց ինձ ք՛ո ողորմութե՛դ քո
մեծաւ. զի կարօտ եմ ես շնորհի
քո եւ ողորմութե՛դ. ողորմեաց եւ լուր
ինձ բազմամեղիս։
Լուր տ՛ր ձայնի ողբալոյս եւ ցաւա
գին պաղատանացս. որ ամօթով
կամ առաջի քո՝ իմ չարաչար վա
րուքս. ողորմեա՛ եւ լուր ինձ բազ
մամեղիս։
Իսկ դու յոյս իմ 'ի մանկութէ իմ
մի՝ մի՛ թողուր զիս տ՛ր՝ ա՛ծ իմ։
Ցոյս իմ 'ի ժամանակի ծերութե
իմոյ. մի՛ թողուր զիս՝ տ՛ր ա՛ծ իմ։

(Ողորմ. Աստուածային)

Եւ եղիցի ձեռն քո պահապան անձին իմոյ. և աջ քո բարի առաջնորդեսցէ ինձ 'ի յարդարութեան. բժիշկ իմաստուն և ճարտարապետ. բժշկեա զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն. արարող և յոյս փրկութեան իմոյ։ Բղխեսցէ առ իս զգութ մարդասիրութեանդ. և յաղբերէդ կենաց լուասցես զմեղս անձին իմոյ. բժիշկ իմաստուն և ճարտարապետ. բժշկեա զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն.

արարող և յոյս փրկութեան իմոյ։

Կեցո անձն իմ օրհնեսցէ զքեզ. զամ աւուրս կենաց իմոց, և առ քեզ ապաւինիմ հովիւ բանաւոր հօտի. դարձո զմոլորեալս 'ի հօտ քո քս. բժիշկ իմաստուն և ճարտարապետ. բժշկեա զհոգւոյ իմոյ զհիւանդութիւն.

թի․ արարող լուսոյ փրկութեան իմոյ։

Տուր ինձ Տէր փրկիչ իմ․ և կեցո՛ զիս՝ որ յամենայն կարող ես։

Լուր աղաչանաց իմոց․ Տէր մարդասէր՝ գթա յիս։

Մի՛ անտես առներ զիս Տէր փրկիչ իմ․ այլ շնորհեա ինձ թողութիւն բազմագութ մարդասէր՝ և կեցո՛։

Տէր որ գթացար յաւազակն խաչակից լինել քեզ․ և մաքրեցեր զաղտեղութիւն յանցանաց նորա՝ յաղբերէ կողի քո, գթա նաև յիս 'ի մեղաւորս որ ծառայեմ եմ առ քեզ․ և փափագիմ 'ի գաւթս քո՝ որպէս զմի յեղջերուաց՝ 'ի յաղբիւրս ջուրց։

Մարտեաւ ընդ իս թշնամին՝ հանապազ զիս կամի կորուսանել․ այլ

 դու

դու Տ̃ր իմ՝ այց արա մոլորեալ
ոչխարիս՝ և կեցո՛։

Մեղայ և աղաչեմ զքեզ. թողութ̃ն
շնորհեա՛ մեղաց իմոց. քաւիչ իմ
լեր քո գթութ̃բդ՝ որ միայնդ ես
փրկիչ՝ և կեցո՛։

Մեղայ քեզ Տ̃ր. մեղայ քեզ Տ̃ր.
մեղայ և քան զաւազ ծովու. բա-
զում են յանցանք իմ. պատրանք
աշխարհիս խաբեցին զիս. և եղէ ան-
պտուղ ՚ի կենաց յուսոյդ. այլ դու
անոխակալ և անյիշաչար փրկիչ,
խնայեա՛ ՚ի մեղուցեալ ծառայս՝ և
կեցո՛։

Տ̃ր իմ բազում են անօրէնութ̃իք
անձին իմոյ. ոչ յիշեցի զահեղ ըղ
դատաստանս քո. արդ անկեալ
զքեզ աղաչեմ՝ շնորհեա՛ ինձ ա-

 պաշ

պաշխարութե՛ն՝ մ̄ր և ողորմեա։

Ողորմակալ և անյիշաչար Տէր. որ գթալով 'ի մեղաւորս՝ շնորհեցեր ապաշխարութե՛ն. արդ՝ գթա և յիս մ̄ր 'ի մեղուցեալ և յանօրինեալ քո ծառայս. և փոխարկեա զգործօղս չարեաց՝ 'ի զղջումն ապաշխարութեան՝ եկեցո՛։

Նաւապետ բարեգութ առ քեզ ապաւինիմ. տուր ինձ ձեռն որպ̄ս երբեմն պետրոսի 'ի վ̄ր ալեացն. որ ծփիմս ալէկոծեալ յանցանօք մեղաց՝ եկեցո՛։

Որ աղբիւրդ ես ծարաւեաց՝ և հանգիստ աշխատելոց. ճանապարհ մոլորելոց՝ և հովիւ հոգևոր բանաւոր հօտի. փափագողիս առ քեզ ք̄ս լե՛ր նաւահանգիստ. և արբո՛

(Ս.ղօՄ+ Ծ̃նողէր.)

Ինձ ծարաւելոյս զբաժակ քո քաղց
րութէ. յանսպառ աղբերէդ:

Որ լուսատու ես տիեզերաց քս̃ ա̃ծ՝
լուսաւորեա́ զիմ զխաւարային
խորհուրդս՝ եկեցո́:

Առաւօտ լուսոյ. արեգակն ար
դար՝ առ իս լոյս ծագեա́: Բրղ
խումն 'ի հօրէ. բղխեա́ 'ի հոգւոյ՝
զբան քեզ 'ի հաճոյս:

Գանձդ ողորմուէ. գանձիդ ծած
կելոյ՝ գրտող զիս արա́: զԴուռն
ողորմութէ. պաւանողիս բաց՝ դա
սեցո́ վերնոց:

Սրբեալ մութի. եղելոց խնամող՝
եւ ինձ ողորմեա: Զարթիր տր յօգ
նել. զարթո́ զթմրեալս՝ զուարթ
նոց նմանիլ:

Իդ հայր անսկիզբն. էակից որդի՝

 եւ միշտ

է միշտ ընդ հոգւ։ Ընկալ զիս գը
թած. ընկալ ողորմած՝ ընկալ մար
դասէր։

Թագաւոր փառաց. թողութեց
տուող՝ թո՛ղ ինձ զյանցանս։ Ժողո
վող բարեաց. ժողովեա՛ զիս՝ ժո
ղովս անդրանկաց։

Նւքէն մեր հայցեմ. ի մարդասե-
րէդ՝ ինձ զբժշկութն։ Լեր կեանք
մեռելոյս. լոյս խաւարելոյս՝ լու
ծանող ցաւոյս։

Խորհրդոց գիտող. խաւարիս շնոր
հեա՝ զխորհուրդ լուսաւոր։ Ծնունդ
հօր ծոցոյ. ծածկելոյս ստուերաւ՝
ծագեա՛ զլոյս փառաց։

Կենարար փրկիչ. կեցո՛ զմեռեալս՝
կանգնեա՛ զգլորեալս։ Հաստեա՛
հաւատով. հաստատեա՛ յուսով՝

 հիմնեա

(Ողորմեա Աստուած)

հիմնեցո՛ սիրով։

Զայնիւծս աղաչեմ․ ձեռօքս պաղա
տիմ՝ ձեր բարեաց շնորհեա՛։

Ղամբարամբ լուսոյ․ ղեկավար
ճարտար՝ զղօղեալս ամրացո՛։

Նաւագայթ փառաց․ զճանպրհ
ինձ ցոյց՝ ճեպիլ ՚ի յերկինս։ Մի
ծինըդ հօր․ միյծ զիս յաւադասա՛
մաքուր հարսանեացդ։

Յորժամ գաս փառօք․ յահագին
ահուրն՝ յիշեա՛ զիս քս։ ՚Նորոգօղ
ծնութէց․ նորոգեա և զիս՝ նորոգ
զարդարեա։

Շնորհատու բարեաց․ շնորհեա՛
զքաւութն՝ շնորհեա զթողութն։
Ուրախացո՛ մր․ ոգւոյս փրկութբ՝
որ վն եմ ՚ի սուգ։

Զարեաց պարտաւորս․ չոգայ ՚ինչա

րես

(՚Նուշարակատան ոյն Տէրոյ)

րիս՝ չար դիւէին խաբմամբ։ Պար
գևիչ բարեաց. պարգևեա՛ իմոց՝
պարտեաց զթողութի̃ն։

Ջուր շնորհեա՛ աչացս. ջերմ հե
ղու և զարտօսր՝ ջնջել զյանցանս։
Ռետինորդ քաղցու. ռամ հոգւոյս
արբո՛ ռահ ցոյց ինձ լուսոյ։

Սէր անուն յս̃. սիրով քով ձմլեա՝
զսիրտ իմ քարեղէն։ Վս̃ գթութէ̃.
վս̃ ողորմութե̃՝ վերստին կեցո՛։

Տենչալիդ տեսլեամբ. տուր ինձ
յագենալ՝ տր̃ յս̃ քս̃ ։ Րաբունդ
երկնաւոր. րոտեա՛ զաշակերտս՝
րամից երկնայնոց։

Ցօղ արեան քո տր̃. ցօղեա՛ ՚ի հո
գիս՝ ցնծասցէ անձն իմ։ Ւիւծեալս
մեղօք. ւիւծեալ աղաչեմ՝ ւիւ
սեւ ՚ի բարիս.

([illegible])

փրկիչ բոլորից. փութա զիս փրկել՝ փորձութեանց մեղաց: Բ̃աշխիչ յանցանաց. քաւեա՛ զօրհնաբանս՝ քեզ երգել զփառս:

[illegible]

Գլուխ. ԻԷ:

ՏԶԼՈՒՐ ՄՒՒՍ անգամ քո գալստեանդ լուսոյ ներկեայ. զի ուսայ ՚ի սրբոց պատուհիրանացն եթէ գաս դու ՚ի դատել զերկիր:

Տ̃ր յիշեսցէ զչար զգործս իմ եզար հուրեցայ. զի ծանեայ ճշմարտութբ զահաւոր եզանաչաա զքո դատաստան:

Տ̃ր

(Լուսաւորչեանցն Երրորդ)

Տէր յիշեցի եզգութ արարչական
սիրոյ քոյ առ քո արարածս. և՚ի
քո գթութեանդ ապաւինեալ աղա
չեմ. ողորմեաց ինձ յաւուր յայն
միկ քո̃ արդար դատաւոր։

Լսել զձայն փողոյն՝ ահագին ա
ւուրն. յորժամ հարկանէ հրեշտա
կապետն՝ և կոչէ ՚ի դատաստան՝ ո
ղորմեա ինձ ա̃ծ։

Ամենաբաւական ողորմուէ̃ շնորհ՝
պարգևեա ինձ յահագին աւուրն
զթողուե̃ն՝ և կեցո՛ միայն մարդասէր։
Յորժամ հեծանոցաւն դատողուէ̃
քո տ̃ր. սրբեա զկալ աշխարհի.
յշտեմարանս արքայութե̃դ՝ ժողո
վեա զիս ընդ արդարոցն։

Յորժամ զտաղանդ պատուհրա
նին՝ պահանջեսցես ՚ի ծառայիցն.

 ընդ

ընդ կրկնաշահ քանքարացն. որ
ժամանայցի զիս քս̃ ուրախութե̃ քո
յերկինս։

Յորժամ կոչես զհրաւիրեալսն՝ ՚ի
սկզբանէ աշխարհի. ժառանգել
զպատրաստեալն. շնորհեա ինձ ը̃
նոսին զարքայութի̃ քո քս̃։

Շնորհեա տր̃ և ինձ մեղաւորիս.
՚ի միւսանգամ քո գալստեանն. տե
սանել զքեզ հայրական փառօք՝ ՚ի
նորոգել զտիեզերս. լոյսդ անձա
ռելի՝ ողորմեա ինձ։

Շնորհեա ինձ տր̃ արթնութիւն
ընդ իմաստուն կուսանացն. և զհո
գւոյ իմոյ լապտերս՝ պայծառացի։
Երկնչիմ ՚ի քէն տր̃՝ զարհուրեալ
՚ի պատասխանոյն զամէնն ասելով
եթէ ոչ գիտեմ զքեզ։

Պայծառասցին լապտերք հոգւոյ
իմոյ. երբ ազմեցուսցես զիս ընդ հրա
ւիրեալսն՝ 'ի կոչումն արքայութե̄
երկնից։

'Ի ուրբաթու ժամ երրորդին՝ բև
եռեցար տէրդ 'ի խաչին՝ լուծեր ըզ
յանցանս նախաստեղծին՝ և կապե
ցեր զթշնամին. զիս ամրացո՛ ընդ
հովանեաւ կենդանարար քո նշա
նին. և 'ի ծագել արեւելից՝ լուսա
ւորեա՛ լուսով նորին։

Զկենդանագիր անարատ ծնողի
քո՝ արկանեմ առաջի անոխակալ
տէրութե̄դ քո. յորժամ դաս փա_
ռօք հօր դատել զթշնամին՝ խաչի
քո. ներեա՛ յանցանաց իմոց՝ բարե
խօսութե̄ մօր քոյ և կուսի. աղա_
չեմ զքեզ տէր՝ պահպանեա զիս ՟Ը

(Աղօթք Անձրևոց)

հովանաւոր խաչի քո Տէր։

Յորժամ եկեղեցի հարսնացեալ մի-
անայ ընդ փեսայիդ, ընդ իմաս-
տուն Տէր կուսանացն, արժանացո՛
զիս՝ ընդ նոցին երգել զփառս ՚ի
բարձունս։

Ի գիշերի և ՚ի խոնարհընջեան՝ և յամ
ժամու՝ անդադար փառաւո-
րեմ՝ զՀայրդ եւզՈրդիդ եւզսուրբ
Հոգիդ։ Այժմ եւմիշտ եւյաւիտեանս
յաւիտենից. Ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես՝ Տէր եղի-
ցի անուն քո։

Աղօթք [illegible]
[illegible] Գլուխ. ԻԸ։

ԱՂԱԾՆԱ ՅԻՍՈՒՍ

որ նշանաւ խաչի քո զընդ-
դիմամարտ եւ զաներեւոյթ
դաւզան․ եւ մի՛ տար յապականութի՛
զքո ժառանգութի։

Ապաւէն իմ եւ փրկիչ՝ հզօր թագա-
ւոր՝ զնշան յաղթութե՛ խաչի քո՝
առաքեա առիս․ եւ պահեա զքո
յուսացեալս՝ ալէլուիայ։

Նշանաւ ամենայաղթ խաչիւդ
քով քս՛՝ պահպանեա զիս մարդա
սէր յաներեւոյթ թշնամւոյն․ զի
դու միայն ես՝ թագաւոր փառաց
օրհնեալ յաւիտեան։

Որ զանարատ բազուկս քո ՚ի խա
չին տարածեր քս՛ ա՛ծ․ եւ նշան յաղ

 թու

(Ողօրմ. Աստուածոյ)

Թուէ ետուր ինձ · նուաճ զկեանս իմ պահեա՛։

Որ զաշխարհակեցոյց բազկատարածութիւն խաչի քո քս՞ ած · գաւազան զօրութեան ետուր ինձ · նուաճ զկեանս իմ պահեա՛։

Որ զմեռեալն 'ի ճաշակմանէ փայտին յանցանաց փայտիւն կենագործեցեր · նուաճ զկեանս իմ պահեա՛։

Տեսիլ անճառելի խորհրդոյն զոր յառաջագոյն ցուցաւ լուսածին սբ նշանն · քանզի սերովբէն բոցեղէն հրանիւթ պարունակէր · 'ի մէջ պանծալի և վայելուչ դրախտին · աղաչեմ զքեզ տր՟ պահպանեա՛ զիս ընդ հովանեաւ խաչի քոյ սբ։

Երկնաչափ ցուցաւ սանդուխ իմանալի ճանապարհ առնելով որդւոց

 մարդ

Մարդկան՝ ընդ դրունն կենաց մը
տին. քանզի խորհրդեամբ ցուցան
սքանչելույն յակոբայ. երկնաւոր
զօրացն էջք և ելք արարան. աղա
չեմ զքեզ Տր՝ պահպանեա զիս ը
հովանեաւ խաչի քոյ Տր:

Որ զանդունդս մեղաց ծովուն սո
վաւ բաժանեցեր. և զբռնաւորն
ծածկեցեր խորօքն յաւիտենական
հրով. հաներ զժողովուրդս քո ՚ի
բնակութիս երկնից անկեալ զօրացն
աղաչեմ զքեզ Տր՝ պահպանեա զիս
ընդ հովանեաւ խաչի քոյ Տր:

Ներգործեալ հրաշս խաչանիշ
համբարձմամբ ձեռացն մովսէսի՝
ընդդէմ ամաղէկայ. ՚ի մարտի պար
տեր զբելիար. և ձուլադրոշմն ձու
լեւք ենթադրեալ կործեր. աղա

 չեմ

չեմ զքեզ տ͞ր՝ պահպանեա զիս ը͞ն
հովանեաւ խաչի քո ս͞բ.

Զողաբարձ նպատակ օրինակեալ
քառաթեւ ս͞բ խաչին. ձեւացուցա
նէր մովսէս իջելեան բանակին զօ
ձըն պղնձի. ապրեցուցանել զվի
րաւորեալսն 'ի խածանող սողնոց
թունից. աղաչեմ զքեզ տ͞ր՝ պահ
պանեա զիս ընդ հովանեաւ խաչի
քո ս͞բ։

Փայտ կենաց զսա հոգւոյն վերա
գոչեաց գերահրաշ իմաստունն.
քանզի արարիչն արարածոց բարձ
րացաւ 'ի սմա. եւ կողահոս շիթ ք ա͞
նապական արեանն զկողածնին ջըն
ջեաց զմեղս. աղաչեմ զքեզ Տէր՝
պահպանեա զիս ընդ հովանեաւ
խաչի քո ս͞բ։

(Նշարականաց Երգ)

Սոր սիրոյ պատուՃերանեն՝ գոր
ծով լցող եղեր բանեն. աղօթելով
առ հայր յերկինս՝ թողուլ ըզմեղս
որ ՙի խաչէն. ինձ որ հոգւով հա
Ճառացեալ՝ երկրպագեմ քեզ միա
ծին. թող զլուծումն հրամանին՝
մի՛ յիշեսցեն մեղքն առաջին։

Զօրութիւն մը խաչի քոյ քս՝ որ
կանգնեցեր ՙի փրկուՃ աշխարհի.
նա պահեսցէ զիս յամ փորձութէ։
Վանզի ՙինմա բարձրացար ած՝
և ՙինմա հեղեր զպատուՃական մը
զարիւնդ. նա պահեսցէ զիս յամ
փորձութէ։

Եհ զքո միասնգամ՝ զգալուստդ
նշանաւՃ խաչի քո՝ ցուցեր աշխար
հի. նա պահեսցէ զիս յամենայն
փորձութէ։

Եւ նուաճ պահպանեա զիս քս̃ ա̃ծ՝ որով երկրպագեմ՝ քեզ ընդ Հօր եւ Հոգւոյն։

Եւ նշ̃ խաչի քո պատուականի. Տէ̃ր ընկալ զաղաչանս իմ՝ եւ կեցո՛ զիս։

Պահպանեա զիս քս̃ ա̃ծ իմ՝ ընդ հովանեաւ ս̃բ. եւ պատուական խաչիւդ քում 'ի խաղաղութեան. փրկեա յերեւելի եւ յաներեւոյթ թշնամւոյն։ Արժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ Հօր եւ ընդ Սրբոյ Հոգւոյդ։ Այժմ եւ միշտ եւ յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Հայր մեր որ յերկինս ես՝ ս̃բ. եղիցի անուն քո։

Ա. չօրն + Աստուածերս և Տղաղամաղայց Ա̄ծ
ածնի։ Գլուխ. ԺԹ։

ՈՐ ՈՂՈՐՄԵՑԱՐ
՚ի մեղս ծնեալ մարդկան՝
Հայր երկնաւոր՝ ըստ մար
գարէին, և ետուր բնու
թիւն պարգև զկոյսն սբ. զծնօղ՝ որ
դւոյն միածնի. մաղթանօք նորա՝
տ̄ր ինձ ողորմեա։

Որ ցօղեցեր ՚ի մեզ յամպոյ օրինաց
Որդեդ զկոյսն մարիամ. յորմէ ծը
նար մարմնով և բարձեր նովաւ ըզ
մեղս՝ նախաստեղծին ադամայ. մաղ
թանօք մօր քո՝ տ̄ր ինձ ողորմեա։

Որ մաքրեցեր Հոգւոդ սբ. զսիրտ
և զարգանդ մօր՝ քո փառակցին.
և յամուլ ծնողաց նորին ետուր ըզ
մայր բանին՝ զօրհնեալն ևայի. մաղ
թանօք նր̃՝ տ̄ր ինձ ողորմեա։

Անձա

Անճառելիդ ած անզննական ՚ի հրեղինաց՝ հաճեցար ՚ի հողեղինաց՝ յայտնեալ թարգման ածութեդ քո զմիշտ կոյսն մարիամ աղօթիւք մօր քո՝ ողորմեա ինձ։

Անժամանակ ծոցոյ ծննունդ հօր եական. սրբեցեր յորովայնէ ժամանակաւ՝ մայր ՚ի մօրէ անճառ մարդեղութբ. աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա ինձ ած։

Ցառաջ քան զարուսեակ անմայր ծննունդ հօր ՚ի յերկինս՝ ընտրեցեր իմաստութբ զմայր անարատ՝ անհայր ծննդեան քո ՚ի յերկրի. աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա ինձ աստուած։

Որ յանէից յանմարմնական զօրաց եակ՝ հայր անսկիզբն. զզօրապետ

 խմբից

('Ի Ւշոքոխեանոցն Տերոջ)

խմբից ն͞ց՝ ամենատարեր առաքեցեր առ բանի քո՝ խորան սրբութե. աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Որ 'ի կառս քերովբէից բազմեալ՝ լոյս քան զարեւ յառաջ. 'ի հողանիւթեայ հաճեցար՝ տաճարի բազմիլ փառաց. մաքրագարդեալ յորովայնի. աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Որ 'ի ստուեր ճշմարտութե՝ խօսեալ յօրէնս տեսանողօք. եւ 'ի դըլուխ գրելոց նոցին՝ հովանացեալ սրբոյ կուսին՝ 'ի բնակութե քում եակցին. աղաչանօք մօր քոյ՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Որ յանմարմին բնութե ա͞ծութե քո տ͞ր. միացար մարմնով յարգանդի կուսին՝ անեղապէս գոլով. որեւ

փոխեցեր զուրախութիւն երկնի և երկրի՝ յանտրտում ՚ի կեանսդ. աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա ինձ աստուած:

Որ անապական մարմնով ծնար ՚ի սուրբ կուսէն՝ և ՚ի խանձարուրս պատեցար արկօղդ զլոյս՝ և ՚ի մսուր հանգեար. արդ զկուսութեան ըղ մայրն հանգուցեր ՚ի լուսեղէն խորանս. աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա ինձ աստուած:

Որ ՚ի քրովբէական աթոռն նստիս՝ ընդ հօր և սուրբ հոգւոյն. հաճեցար բառնիլ մարմնով ՚ի գիրկս կուսէն՝ և կաթնասուն եղեր. որ և քրովբէիւք վեր համբարձար յաթոռ փառաց՝ զհողեղէն քրովբէն՝ աղաչանօք մօր քո՝ ողորմեա ինձ աստուած:

Որ

('Ի Շարականոց Մերոյ)

Որ խոնարհեցար յերկնից անմեկ-
նելիդ 'ի հօրէ որդի այ՟՝ և առեր
մարմին 'ի սբյ՟ կուսէն. հայցմամբ
ծածկողին լուսոյդ՝ և ինձ ողորմեա։

Որ մահուամբ քով կեցուցեր զիս՝
յարուցեալ համբարձար առ հայր
'ի յերկինս. երկնաւոր զօրօք ի-
ջեր 'ի փոխումն՝ մօր քոյ և կուսի.
հայցմամբ ծածկողին լուսոյդ՝ և ինձ
ողորմեա։

Ձայնիւ առ քեզ տր՟ պաղատիմ. և
առաջի քո անկանիմ. աղաչանօք
ածածնին. շիջո՛ յինէն զբոց հնո-
ցին՝ տուր արտասուօք զմեղս ջըն-
ջել՝ և վերստին զիս նորոգել։

Արդ՝ խնդրեմ 'ի քէն Թագաւոր
փառաց քս՟. աղաչանօք սրբուհւոյ
անարատ մօր քոյ և կուսի. ապրեցո՛

 զիս

զիս յաճխտանենց ՚ի մահուճանէ։
Բարեխօսութբ սբ Ածածնի և միշտ
կուսի աղաչեմ. Տր փրկեա զիս ՚ի
յորոգայթէ՝ աներևոյթ թշնամ
ւոյն։
Աղաչանօք Ածածնին՝ անապական
քում ծնողին. զիմանալի աչս սըր
տի իմոյ՝ բացցես ողորմութբ հայ
ել ՚ի լոյս քո քս։
Սրբուհւոյ Ածածնին բարեխօսու
թեամբ ընկալ Տր զմաղթանս. յոր
ժամ յարեւելից լուսածագիս՝ ան
ճառ հրաշիւք. կարապետ առնե_
լով զյաղթանակ սբ նշանն. աղա
չեմ զքեզ Տր. պահպանեա զիս Քէ
հովանեաւ խաչի քոյ սբ։
Վս սրբուհւոյ Ածածնին բարե
խօսութբն. Տր ընկալ զաղա
չանս իմ եկեցո։

([illegible])

Ընկալ տէր զաղաչանս իմ՝ բարեխօսութեամբ սբ Ածածնին անարատ ծնողին՝ միածնի որդւոյ քոյ. եւ աղաչանօք ամենից սրբոց քոց. եւ որոց այսօր է յիշատակ. լուր ինձ տէր եւ ողորմեա՝ ներեա քաւեա եւ թող զմեղս իմ: Եւ արժանաւորեա գոհութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ որդւոյ և ընդ սբյ հոգւոյդ: Այժմ եւ միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն:
Հայր մեր որ յերկինս ես՝ սբ եղի'':

Աղօթք [illegible] և [illegible] սբց
Հրեշտակապետաց: Կիրակի. Է:

ԸՆԴ ՍԵՐՕԲԷՄՆ սրբասաց համաձայնեալ՝ քեզ երգեմ. երեք սրբեան

տէր

(Աղօթք [illegible])

տրութեն՝ խնայեա քաղցրութեամբ յա
րարածս քո. և զմանկունս եկեղեց
ւոյ քո պահեա ՚ի խաղաղութեան։
Որ ՚ի հրեղէն զօրաց երկնից փառա
բանիս ած. որով զերկնային անտ
պական ածային զշնորհս հեղեր՝
յորդիս ադամայ. աղաչանօք նց՝
ողորմեա ինձ ած։
Արևելով հոգեղինացս աննիւթա
կանքն ՚ի ձև մարմնոյ. որք և ծանու
ցին մարգարէիցն՝ զխորհուրդ քո
գալստեանդ՝ բազմապատիկ տես
լեամբ օրինակելով. աղաչանօք նց՝
ողորմեա ինձ ած։
Անճառելի տնօրէնութեդ քոյ՝ ա
շակերտք առաքելեան. գաբրիէլ
և միքայէլ. անմարմնական դասուքն
երևեանց յերկրի՝ սպասաւորելով.

(Կիւրակամտից Մեծաց)

աղաչանօք նոցա՝ ողորմեա՛ ինձ տ̅ծ։
Ա̃ծ որոյ եւս պաղատեցից առ քեզ
ք̃ս. շնորհեա՛ ինձ յամ̃ ժամ լինել
քեզ յանդիման՝ մաքուր աղօթիւք
ընդ անմարմնոց՝ որ յերկինս։

[illegible]
[illegible]։ Գլուխ. [illegible]։

ԶՈՐՍ Ա.ՌԻԵԱ.ԼՒՆՃՈ
վաւկէն արարեր որսորդս
մարդկան. որսալ զամ̃ն
յարքայական սեղանն. բարեխօսու
թ̅ե նց̅ ք̃ս՝ խնայեա՛ յիս եւ ողորմեա՛։
Որոց հրամայեցեր հոտ անուշ լի
նել ընդ աշխարհս. ոմանց հոտ ՚ի
մահուանէ ՚ի մահ. եւ ոմանց ՚ի կե-
նաց ՚ի կեանս. բարեխօսութեամբ նց̅

 ք̃ս՝

Քս՛ խնայեա՛ յիս եւ ողորմեա՛։

Որոց խոստացար նստել յաթոռ դատողական․ դատել զազգն Իսրայելի․ յանմահ աւուր ահեղէն․ բարեխօսութբ նց Քս՛ խնայեա՛ յիս եւ ողորմեա՛։

Տր՛ որ զգթութիւն քո զառատ հեղեր յերկնից՝ ՚ի մէջ սբց Առաքելոց քոց․ աղաչանօք նց՝ ողորմեա ինձ մծ։

Որ նորօք լուսաւորեցեր մըկրտութբ Աւազանին՝ զեկեղեցի քո սբ․ աղաչանօք նոցա՝ ողորմեա ինձ աստուած։

ԵՐԿՆԱՒՈՐ ՓԵ
սայ անստուերս լոյս իմա
նալի՝ որ ՚ի յերկնից ե-
ջեր՝ ՚ի խաչեր հարսին քո եկեղեցւոյ.
զոր խօսեցաւ քեզ՝ բարեկամն եւ իւր
սանէրն քո յօհաննէս. որեւ մաղթա
նօք նորին՝ ողորմեա ինձ Տէր:

Պատակերպեցն անհաս՝ եւ անտես
՚ի սերովբէից՝ խոնարհեցար ՚ի յոր
դանան. հայցելով՝ ՚ի ծառայէն մաք
րութի՛ ջրոյ՝ ՚ի լուծանալ զմեղս ա-
դամայ. որեւ մաղթանօք նորին՝ ո-
ղորմեա ինձ Տէր:

Որ յամէնօրհնութեն վկայեցար գառն
Այ բարձօղ մեղաց. զոր գերագոյն
արդարոց, ծանուցեր մեծ ՚ի ծնունդ

դըս կանանց · եւ ճրագ օրինաց · որև 'ի դըժոխս ըզփրկական գալուստն քո՝ քարոզեաց · որև մաղթանօք նորին՝ ողորմեա ինձ ա՟ծ ։

Ճրագ ճշմարտութե՟ սբ՟ յօհաննէս մկրտիչ՝ որ ծագեցաւ 'ի յերկրի · աղօթիւք նր՟ տ՟ր լո՛ւր ինձ՝ և ողորմեա ։

Մարգարէ՝ և առաքեալ ա՟ծ որդւոյդ՝ և ձայն բարբառոյ ազդ արարող տիեզերաց · աղօթիւք նր՟ տ՟ր լո՛ւր ինձ՝ և ողորմեա ։

Որպէս զարուսեակն ծագեալ 'ի յերկրի · եղև կարապետ արեգակնըդ արդարութեան · աղաչանօք նորա տ՟ր լուր ինձ՝ և ողորմեա ։

Աղօթք Աստուածածնի և հրեշտակապետաց միոց Մարգարէից։ Գլուխ։ Ը։

ՈՐ ԶԱՄԵՆԱՅԻՆ ԶՕ
րութիւն քո ծանուցեր՝ հո
գիդ ճշմարիտ. բաշխե_
լով իշխանաբար ըզպար
գևս քո՝ տեսանողաց մարգարէիցն
'ի սկզբանէ. բարեխօսութ՟բ նոցա՝
խնայեա՛ յիս Տ՟ր՝ և ողորմեա՛։
Որ մաքրեցեր բնակարան Ա՟ծուէդ
քո սուրբ զմարգարէսն. և աղբերա
բար հեղեր յանձինս ն՟ց. զանապա
կան և զերկնային՝ շնորհաց քոց
բղխումն. բարեխօսութ՟բ ն՟ց՝ խնայ
եա՛ յիս Տ՟ր՝ և ողորմեա՛։
Որ յայտնեցեր ըզծածկեալ խոր
հուրդ՝ քոյոց սիրողաց՝ և անճառե
լեացն ապակայից՝ պատմօղս արա

 բեր՝

րեր՝ տնօրէնութիւ քում էակցին՝
բանիդ այ. բարեխօսութբ Նոյա՝
խնայեա՛ յիս տր՝ և ողորմեա՛։

Որ առաջեցեր Նախընթաց քում
գալստեանդ՝ Սբ զմարգարէսն. ա-
ւետարանել տիեզերաց զիջումն քո
'ի հայրական ծոցոյ 'ի փրկութիւն
հեթանոսաց. բարեխօսութբ Նց
քո՝ խնայեա՛ յիս՝ և ողորմեա՛։

Որ խոնարհեցար յանպատում փա
ռաց՝ որդի այ. և եկիր 'ի կատա-
րումն մարգարէից՝ Նախաձայն քա
րոզութեամբ անճառ խորհրդով. բա
րեխօսութբ Նց քո՝ խնայեա՛ յիս՝
և ողորմեա՛։

Որ զփառս տաճարին՝ զոր շինեցեր
շինօղդ էից իվերայ վիմի. բարձրա
դոյն քան զառաջինն. եդերազարդ

([illegible])

վայելչութբ՝ տեսանողքն ծանու ցին՝ իմաստիւք հոգւոյն. բարեխօ սութբ նց քո՝ խնայեա՛ յիս՝ Աստուած։

Որ լուծեր կենարար մահուամբ քո տէր՝ զերկունս մահու. իջանե լով ի դժոխս՝ վերածեր ընդ քեզ՝ զհոգիս արդարոց մարգարէիցն՝ ի լոյսն անըստուեր. բարեխօսութբ նց քո՝ խնայեա՛ յիս՝ Աստուած։

[illegible] Սախաւնկայինն։ Գլուխ. Է։

Ա[illegible]

տէր՝ ըստ բազում գթու թե քո զողորմութիւն. բարեխօսութբ նց նախամարգարէին քո՝ Աստուած։

Որում զերկնայինն բացեր զդուռն ցուցանելով զանճառելի զխորհրդ· Նորին աղաչանօք խնայեա՛ յես Տէր՝ և ողորմեա՛:

Որ աղօթանօքն էր հայցմամբ զթողութիւն խնդրելով ՚ի քէն՝ անօրէն սպանողաց իւրոց· Նորին աղաչանօք խնայեա՛ յիս Տէր՝ և ողորմեա՛:

Աղօթք Աճողէրս և Տղթոնմոփոյց Սբյ Լուսաւորչին: Գլուխ. ԼԷ:

ԲԱՐ ԱՓԱՌ ԱՃ՝ ՆԻ միշտ բարեխնամօղ· որ յաւալ դիտութեամբ զփրկութիւն հայաստանեայց սկզբնաճորեալ· ՚ի պարթևական՝ մեղապարտ ազգէն Լուսաւորիչ մեզ շնորհեցեր· վասն

որոյ

(Լուսաւորչացն Սրբոց)

որոյ բարեխօսութբ նր փրկեա՝ կե-
ցո զմս տր այժմ՝ և 'ի քո ահաւոր
գալստեանն։

Որ զվիրապն անդնդային՝ ջախեր
նուաճ զգլուխ վիշապին. 'ի գբի
ներքնում իջմամբ նորին. բարձրա
ցուցեր զմս 'ի յերկինս. բարեխօ-
սութբ նորա փրկեա՝ կեցո զմս տր
այժմ՝ և 'ի քո ահաւոր գալստեանն։
Հրաշագործ քո բանիւդ՝ և մեծ
զօրութեդ. եղեալ բժշկեր ըզ
հարուածեալսն՝ 'ի դիւահարաց սաս
տկացն. երկրպագուս առնելով զա
մենեսեան սբ երրորդութեդ. վն
որոյ բարեխօսութբ նր փրկեա՝ կե
ցո զմս տր այժմ՝ և 'ի քո ահաւոր
գալստեանն։

Որ կոչեցեր զհեռացեալս՝ 'ի հար

ստ

(Աղօթք Ս…)

սանիս քո միածնին՝ ընկալել զբա-
ժակն իմաստութեան ՚ի ձեռն սրբոյն
գրիգորի. բարեխօսութեամբ նորա՝ ո-
ղորմեա ինձ ած:

Բարեխօսութեամբ քահանայապետին
քո եւլկային. կեցո զիս բազում ո-
ղորմ:

Աղաչանօք սրբոյն գրիգորի՝ լուր
ինձ որ միայնդ ես բազում ողորմ:
Սորին աղօթիւք՝ որով ուսայ զճա-
նապարհ կենաց. քաւեա տր ըզ
յանցանս իմ:

Աղօթք Ս… … սրբոյ
Լուսաւորչին: Գլուխ. ԼԴ:

ԱՑԻՍ ՃԱՌԱ
գայթ. որ ՚ի հօրէ ինձ

 ծա

('Ի Աշտարակեցւոյն Տէրոյ)

ծագեցար. ելուսումդ քո լցեր ըղ-
տիեզերս 'ի ձեռն սուրբ հայրապե-
տացն՝ աղօթիւք ն͞ց ք͞ո՝ ողորմեա
ինձ ա͞ծ:

Որք անբաժանելի զմիութիւն եր-
րորդութ͞էդ՝ ընդհանուր քարոզե-
ցին՝ ուղղափառ դաւանութ͞բ. ա-
ղօթիւք ն͞ց՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Եւ զանճառելի տնօրէնութ͞էդ քո
խորհուրդ՝ ուսուցին ազգի մարդ-
կան՝ վերագոյն քան զբնութ͞իս.
աղօթիւք ն͞ց՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Զանմարմնոցն զմաքրութ͞իս մար-
մնական կրիւք տարեալք 'ի յան-
ձինս իւրեանց. քաջ եւ յաղթօղ ե-
րանեալ ս͞բ հայրապետաքն. բարե-
խօսութ͞բն ն͞ց՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ:

Շնորհազարդ եպսծառ առաքե

 նու

(Ողօր. Աւետողերու)

նութ͞բ հերքեցին՝ զիշխանն անօ-
րէն խուրեանց գործակցօք՝ ճգնօղ
հայրապետօքն․ բարեխօսութ͞բ Նց՝
ողորմեա ինձ ա͞ծ․

Հրեշտակք երկնից փափագէին հան-
դիսի կատարման սոցա․ որք 'ի մա-
հուն խուրեանց կենդանացան․ ելին
'ի կամարն երկնից խառնեցան՝ 'ի
գունդս զուարթնոց․ բարեխօսու-
թ͞բ Նց՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ ։

Ողորմեաց ինձ տ͞ր ա͞ծ իմ 'ի յիշա-
տակի ս͞ր հայրապետացն ։ որք յա-
նուն քո ս͞ր դարձուցին զաշխարհս
կռոցն 'ի պաշտելութ͞ե․ աղօթիւք
նոցա՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ ։

Որ զգիտութ͞ն քո զերկնային՝ և
զհոգևոր զիմաստութ͞ն՝ առատա-
պէս ծաւալեցեր յեկեղեցիս հայաս-

տա

տանեայց՝ 'ի ձեռն ս՟բց թարգմանչաց. աղաչանօք ն՟ց՝ ողորմեա՛ ինձ աստուած:

Ընծայեալ շնորհօք լցեալ 'ի վերնատանն ս՟բ վարդապետացն. խընդրեմ 'ի քէն տ՟ր՝ կեցո՛ զանձն իմ 'ի մեղաց:

Դասաւորեալք ընդ անմարմնական բազմութեանն՝ և 'ի ս՟բ հոգւոյն են պսակեալք. 'ի ձեռն նոցին բարեխօսութեամբ տ՟ր՝ կեցո՛ զանձն իմ 'ի մեղաց:

Որք արժանի եղեն ընդունել 'ի քէն՝ զանթառամ փառաց պսակն. աղօթիւք ն՟ց՝ ողորմեա՛ ինձ ա՟ծ:

Բարեխօսութբ՟ ս՟բց հրեշտակապետացն Միքայէլի և Գաբրիէլի.

(Աղօթք Ամենաղէրս)

լի. եւամ երկնային զօրացն. եւ ընդ Առաքելոց. եւ Մարգարէից. եւ ընդ Յօհաննու կարապետին. եւ սրբոյն Ստեփաննոսի նախավկային. եւ ընդ Գրիգորի մերոյ լուսաւորչին. եւ ընդ Հայրապետաց. եւ Վարդապետաց. եւամ ընդ քոց. Հնոց՝ եւ Սրբոց. Յայտնից՝ եւ Անյայտից. զխաղաղութիւն և զողորմութիւն. և զերկնային Արքայութիւն քո՝ պարգեւեա ինձ մարդասէր տէր:

Որ ընտրեցեր. և ընկալար զամ զերանելիսն եւզերջանիկսն. զՀրեշտակսն. և զԱռաքեալսն. եւզՄարգարէսն՝ եւզմկրտիչն Յօհաննէս. եւզնախավկայն Ստեփաննոս. եւզ լուսաւորիչն մեր Գրիգորիոս. և զՀայրապետսն. եւզՎարդապետսն.

 եւզամ

եւզա̃մ Սբ̃ս քո • զՅ̂նս • եւզ̂ Սորս •
զՅայտս • եւ զԱնյայտս • Քս̃ Ած
իմ• եւ հաղորդ արարեր զնս̃ կամա
ճոր չարչարանաց քոց։ Արդ բարե
խօս առ քեզ ունիմ, որք աստ եւ ը̃
ա̃մ տիեզերս ս̃բք լիցին։ Ո̃պ զի ա
ղօթիւք նց̃ եւ բարեխօսութ̃ն՝ խա
ղաղացուսցես զկենցաղավարութիս
իմ• փրկելով զիս յերեւելի եւ յաներ
եւոյթ թշնամեայն։ Շնորհեա ինձ
ա̃ր ըստ օրինակի նց̃ կեալ• եւ զվախ
ճանն իմ կնքեա ուղղափառ խոս
տովանութ̃բ ’ի յոյս կենացն յաւի
տենից։ Զի եւս արժանի եղէց մը
տանել յերկնային խորանսն լուսոյ՝
եւ ժառանգել զպատրաստեալն ’ի
սկզբանէ աշխարհի ս̃բց քոց զար
քայութիւն։ Եւ ընդ նոսին գոհա

նա

(Աղօթ+ Մ(ն)ողէր»)

Նալով փառաւորեցից զքեզ ընդ Հօր եւ ընդ Սբյ Հոգւոյդ։ Այժմ եւ միշտ եւյաւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Հայր մեր՝ որ յերկինս ես, սբ. եղ"։

Աղօթ+ Աջողէրս նմշպամտաբյց տրէոց հաւէշտեմեծաւնց • նահտմօբէնաց ջնատաւնց։

Գլուխ • ԼԷ։

Մ ԱՋ ԲԱՑԵՐ ընդունուն հաճատոյ Սբյն հուխփսխմեայ • խոստովանիլ զանձու Թեդ քո մարտիրոսութե՝ 'ի մէջ հայաստանեայց։

Ցաղթօղ զօրութե պայծառացէլ 'ի կամարս լուսեղէնս՝ ընդ անմար

(՚Ի Շնորհալւոյն Մերոյ)

մոց բազմութեան • խոստովանելով
զքեզ քս̃ թագաւոր։

Տէրդ հայեցեալ ՚ի քէն • բարեխօսու
թբ̃ սրբց հրեշտակաց՝ եւ համօրէն
կուսանաց • ընկալ եւզիս փրկէջ՝ յոր
դեգրութն ՚ի դպրութե̃ կենաց։

Որ̃ի պլրսակողիդ զաղօթանոճէր
զմաղթանս • զերանեալ նահատա-
կացն՝ մատուցեց ՚ի յընծայումն •
զի հաճութբ̃ խոնարհեալ՝ ընկալ
ցիս վս̃ իմ՝ զթողութն շնորհելով
բազում յանցանաց իմոց։

Որեղ որ ցնծութբդ ես քս̃ ա̃ծ՝ն
ուրախութն ա̃մ արդարոց • քաղց
րասցին վս̃ իմ աղաչանք սրբոցն՝
շնորհելով զթողութն բա-
զում յանցանաց
իմոց։

Ճ'գնաւորաց:

Գլուխ. ԼԸ:

ԳՆԱՑՈՒ ԹԻՒԽՍԻԲ
ոմբց քոց քս՝ հաստա
տեցին զհրամանս ոք է
կեղեցւոյ. կանգնելով
՚ընմա զնշան յաղթութե:

Որ հրաշափառ ճգնութբ պատե
րազմեալք ՚ի յերկրի. վերհամբար
ձեալք երկնայնոց դասուց եղեն եր
գակիցք. աղաչանօք նց կեցո զիս
տր՝ եւողորմեա:

Ընդ որս եւես աղաչեմ քս՝ ընկալ
եւ զիս յերկնայէն խորանն՝ ՚ի լուս
ղէն առագաստին. բարեխօսութբ
եւ աղօթիւք՝ սուրբ ճգնա
ւորացն:

Ուրբաթ

Աղօթք Աջողերս և Տշտամոտայց ՚ի Ղշտ
բոչոնոյ սբց Մարտիրոսաց։

Գլուխ. ԼԹ։

ՏԸ.ՃԱՐՐԻ ՀԸ.ՆՏԳԸՍ
տեան սբց վկայիցն. զաղա
չանս իմ մի անտես առնել՝
որ կարդամս առ քեզ. Նց բարեխօ
սութբն՝ կեցո՛ զիս տր՝ ողորմեա՛։
Որք վս անուանդ քում հեղին ըզ
պատուական սբ զարիւնս իւրեանց.
եւ արիաբար մարտեան ընդդէմ
թշնամւոյն. և զօրացան՝ ՚ի պատե
րազմի. Նց բարեխօսութբն՝ կեցո՛
զիս տր՝ ողորմեա՛։
Պարծեցին սուրբք քո տր ՚ի հան
դիստս իւրեանց. որք տանջանաց
անօրինացն համբերեցին. և անա
պական պսակացն արժանի եղեն.

 Նց

(Ուրբ. Ամ. ողորմ.)

Նշ բարեխօսութբն՝ կեցօ զիս տր՝
և ողորմեա։

Հեղմամբ արեան սրբոց վկայիցն․ հաշտեաց ընդ իս քս՝ և փրկեա յա-
մենայն փորձութե։

Որք նահատակեցան վս քո՝ ի ժամ վերահորեալք յաղթեցին թշնամւոյն․ նոցին աղաչանօք հաշտեաց ընդ իս քս՝ և փրկեա յամ փորձութէ։

Որք միացան ՚ի սէր՝ ահաւոր քո տրութեդ․ և մատուցին զանձինս իւրեանց՝ պատարագ քեզ եզեննւմ․ Նոցին աղաչանօք՝ հաշտեաց ընդ իս
քս՝ և փրկեա յամ փորձութէ։

Որք զբաժակ մահու ընդ քեզ արբին․ և մրկրտութբ արեան ընդ քեզ մրկրտեցան․ նոքօք աղաչեմ՝ ո-
ղորմեա ինձ տծ։

(Լուսաւորչին Մերոյ)

Որք ևզխաչս իւրեանց բարձին ըզ
կնի քո. և անմեկնելի սիրով ընդ
քեզ խաչակցեցան. Նոքօք աղա_
չեմ՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ։

Որք իսկապէս շիջուցին ստորան_
կեալ փայլակն. և հրեշտակացեալք
'ի դասս Նորոյն վերակարգեցան. Նո
քօք աղաչեմ՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ։

Զքեզ սիրողաց որդի ա͞յ՝ պատուէրե
Լ͞Ս զկենցաղական արժանի արա. և
աղօթիւք Ն͞ց՝ ողորմեա ինձ ա͞ծ։

Որք փորձեցան 'ի փորձ սրոյ և հը
րոյ. և 'ի քո պատուէրանաց երբէք՝
ոչ խոտորեցան. աղօթիւք Նոցա՝
ողորմեա ինձ ա͞ծ։

Եղեն տաճար սրբութեան անմահ
բանին. և զգանձս հոգևորս՝ աստա
Նոր պատրաստեցին. աղօթիւք Ն͞ց՝

 ողոր

(Աղօթք Մեծ-ղերս)

ողորմեա՛ ինձ Ա՜ծ։

Զհայրդ եզորդիդ եզս՜բ հոգիդ՝ փառաւորեմ ասելով. երեքսրբեան մ՜րութիւն՝ կեցո՛ զիս՝ բարեխօսութեամբ ս՜բց քոց։

Աղաչեմ ողորմեաց. մ՜ր բարերար՝ աղաչեմ ողորմեաց՝ վ՜ս աղօթից ս՜բց Կուսանաց. և Ճ՛գնաւորաց. և Մարտիրոսաց. եւ ա՜մ Սրբոց քոց՝ հնոց՝ ևնորոց. յայտից՝ ևանյայտից.

Աղաչեմ՝ ողորմեաց։

Պսակիչ ս՜բց ք՜ո. որ պսակես ըզ ս՜բս քո՝ և առնես զկամս երկիւղածաց քոց, ևնայես սիրով և քաղցրութ՜բ յարարածս քո. լո՛ւր ինձ յերկնից ՚ի սրբութ՜է քումմէ։

Բարեխօսութ՜բ ս՜բ Ա՜ծածնին. և

աղա

(Իշարականոյն Ժամոց)

աղաչանօք սրբց Կուսանաց. և սրբց Ճգնաւորաց. և սրբոց Մարտիրո սաց. և ա՛մ ս՛րբց քոց. Յնոց՝ ևնորոց. յայտից՝ և անյայտից. Լուր ինձ տր և ողորմեա՛. Ներեա՛ քաւեա՛ և թող զմեղս իմ։ Արժանաւորեա՛ գո հութեամբ փառաւորել զքեզ ընդ հօր և ընդ սբ հոգւոյդ։ Այժմ և միշտ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ամէն ։

Հայր մեր որ յերկինս ես՝ սբ եղի ցի անուն քո։

Ի. Շաբաթ+ Յ̃Ս ողերս նմանութեամբ. շարա
յարեցեալ ա̃ծն Ղազարու յանձնեմաւք
հայրապետէ: Ցուցանէ երբեմն
ամենայն ողորմութեան: Գրիգոր. ես:

ԿՈՉԵՄ ՀԱՌԱՉ

մամբ սրտիւ՝ և աղաղա
կեմ առ քեզ ա̃ծ Յ̃Ս՝
յոյս մեղաւորաց՝ և փրկութիւն ա
խարհաց. Տ̃ր անսահման. ես

քեզ

(Աղօթք. Ամ[illegible])

քեզ անեղծ․ Մաքրող։ Պատիչ։
Բժշկիչ։ Լոյս։ Կեանք։ Աղբիւր։
Հաց։ Մեծութիւն։ Գերեգարձ։
Արձակիչ։ Ծածկոյթ։ Դարձու
ցիչ։ Խնդրող։ Ազատիչ։ Բացող։
Ահա անկանիմ առաջի քո՝ ես ծը
նունդս մեղաց որդիս անառակու̄
լցեալս ա̃մ չարութեամբ՝ ևանօրի
նեալս հոգւով՝ մտօք՝ և մարմնով․
ևթիւրեալս խորհրդով՝ բանիւ՝ և
գործով․ և ծանրաբեռնեալս պէս
պէս մոլեգնութե̃ք․ Հպարտութ̃,
Նախանձու, Բարկութ̃, Ծու
լութ̃, Ագահութ̃, Որկրամո
լութ̃, Բղջախոհութ̃, և ամե
նիւք մասամբք նոցին։
Արդ՝ վա՜յ ինձ ևեղուկ եմ ես, զո՞րս
ասացից՝ եկամ զո՞րս խոստովան ե

 ղէց

ղէց՝ անձինս իմոյ մեղանաց կեր, և
զի ոչ գտի ինձ մի 'ի բարդեցելոց անօ
րէնութեց իմոց՝ զօրեցից ընդ դը
րով սահմանի փակել։ Ա՜ւ որոյ՝
վարանիմ 'ի խորհուրդս իմ եւ 'ի
բանս միշտ՝ եւ ոչ գտանեմ՝ եթէ
զո՞րս ողբացից 'ի թշուառութեանց
իմոց։ Զմըկրտութէն զորդեգրու
թեան՝ զոր կորուսի. եթէ զկուսու
թէ սրբութէ՝ զոր աղտեղացուցի։
Զմաքրութեանս շնորհ՝ զոր ժան
տացուցի. եթէ զհայրենեացդ զէնս՝
զոր վատնեալ սպառեցի։ Զբարձ
րութէս փառաց՝ զոր անպիտանա
ցուցի. եթէ զմարդասիրութէ քո
պարգեւ՝ զոր արհամարհեցի։
Զոր ոչ գիտեմ, զի՞արդ հառաչե
ցից զտուգանս իմ։

Քանզի նմանեցայ ես գերեզմա-
նաց բռելոց. արտաքոյ գեղեցիկ,
և 'ի ներքուստ լի՛ ժահահոտութբ
մեղաց: Յակնս. 'ի լեզուս. Յա-
կանջս. 'ի հոտոտելիս. և 'ի շօշա-
փելիս: Եւ սովորութբ՝ միշտ 'ի
սոյն բերիմ ծառայաբար. և ոչ
կարեմ երբէք ազատանալ 'ի սո-
ցունց: Այլ զօրէն խոզի՝ միշտ ըղ
ձացեալ ընդ տիղմն թաւալիմ, և
իբրև զձրձիս 'ի տղմի կայտռիմ:
Եւ խղճմ այսոցիկ՝ յայլ իմն տհա
գինս անմտանամ: Որ զայլոց զսա
կաճ փուշս հոգամ՝ քաղել. և ես մո
լախոտ եղեալ և անտառախիտ՝ մին
չև բաւական լինիլ գազանաց՝ եւ
թռչնոց 'ի յիս բունեալ դադարել:
Եւ յայսոցիկ արտասուաց և ողբոց

գործս

գործս՝ յօրացեալ կամ ես, ամ ախ
տիւք ծուրեալս. եյամենաչար ա-
հազակեն վիրահորեցեալս, և ամ
ցահօք հիւծեալս: Այ զի՝ յոտից
մինչև ցգլուխ՝ չիք յիս առողջու-
թի, ոչ ձէթ և ոչ պատանս. այլ
խահարան՝ ծածկեալ, մեղօք՝ մե-
ռեալ, քաղցու՝ մաշեալ, ծարա-
հով՝ տանջեալ, աղքատութբ՝ տա
ռապեալ, մեղացն օրինօք՝ գերեալ,
՚ի տառուսնս չարին՝ վարակեալ, մեր
կութբ՝ խայտառակեալ, ՚ի լերինս՝
մոլորեալ, ՚ի յայրս՝ կորուսեալ, ՚ի
վէհս՝ կործանեալ, և ընձ զգրունս
արքայութե՝ փակեալ:

Ուրեմն խնդրեմ զողորմածդ՝ և
աղաչեմ զգթածդ. հայցեմ զմար
դասէրդ՝ և աղերսեմ զանոխակալդ.

 մի

մն զի գիտեմ՝ որ կարող ես. հա-
ւատամ՝ զի ոչ տկարանայ քեզ
ամ̄ բան, յուսամ. զի բաւական ես
ամ̄ի: Հայեցեա՛ց յիս գթածաբար.
ահա բախեմ և թախանձեմ:

Տո՛ւր ինձ ձեռն բժշկի բարի. և
յարո՛ զիս ՚ի մեղացս մահճաց՝ և ՚ի
տապոյ ջերմութե̄ բոցոյ բանսարկ
ւին, ապաքինելով զիս ՚ի սաստիկ
տանջանացս ցաւոց: Լուսաւորեա՛
զաչս իմ որպ̃ զ՚ի ծնէ կուրին՝ և որ
առ ճանապարհաւն երիքովի՝ զի
մի՛ ննջեցից ՚ի մահ: Արձակեա՛ զիս
՚ի տոռուանց մեղաց: Հա՛ն ՚ի բանտէ
զանձն իմ կործանեալ: Ծածկեա՛
զմերկութիւն իմ ամօթալի: Արբեա՛
զժահահոտեալս ախտիւք: Լէր
ինձ գերեդարձ՝ ՚ի գերութե̄ մը
տացս:

(ՆՄ Նտաճարոյց)

Խնդրեա՛մ զկորուսեալս։ Դարձո՛ զմոլորեալս։ Պատեա՛ զվիրաւորեալս։ Կենդանացո՛ զմեռեալս, որպէս զՂազարոս չորեքօրեայ։ Լցո՛ զիս՝ երկնատեղաց մանանայիւն։ Արբո՛ ինձ ծարաւելոյս՝ ըզ ջուրն կենդանի։ Մեծացո՛ զաղքատութիւս իմ՝ անանց մեծութեն։ Եւ բաց ինձ տէր զփակեալ դրունս երկնից. ըստ բազում ողորմութեան քում. և արժանի արա զիս լուսեղէն յարկաց քոց՝ ընդ սրբոց քո։ Միջնորդութեամբ ծնողի փրկչիդ՝ և մարմնարանի անպարագրելոյդ՝ Սրբուհւոյն Մարիամու Աստուածածնի և միշտ կուսի։ Եւ պաղատանօք երկնայնոց զօրացն քոց՝ լուսեղէնաց։ և Նախապատմօղ Մարգարէ

իցն

իցն՝ խմբից։ և Առաքելոցն՝ սրբա-
զգեստից։ և Կարապետին մեծին
Յովհաննու։ և Նախկին վկայի
սրբոյն Ստեփաննոսի։ և Յանմերձե
նալիսն նուիրողի՝ սրբոյն Գրիգորի
մեր Լուսաւորչի։ և Հայրապետացն՝
դասուց։ և Վարդապետացն՝ դըն
դեց։ և Մարտիրոսացն՝ պսակելոց
արեամբք։ և Ամենապատրաստ՝
կուսիցն մաքրութենից՝ ի քեզ հարս
նացելոց։ և Մշտապաշտօն Միան
ձանց ընդդիմամարտիցն՝ դիւաց։
Ընդ ամ ընտրելոց քոց սրբոց՝ և պսա
կեցելոցն ընդ քեզ խաչակիր վա-
րուքն յաւուրն մեծի։ Ընդ քեզ ընդ
Հօր՝ և ընդ Հոգւոյ և միայնոյ սրբոյ
Երրորդութէ. և հաւասարապատիւ
Տէրութէ. փառք և Գոհութի.

(Ի Մաշտոցոյ)

Օրհնութիւն եւ Բարեբանութիւն. եւ Ընծայ վայելչութիւն Մեծութեան՝ յաւիտեանս Ամէն:

Սորին Տեառն Պօղոսի Արքեպս. Աշակերտի Մաշտոցոյ, Նեղէսի որդւոյ Ներքոբերութեան: Գլուխ. ԽԱ:

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱՋ. ԱՄ
հաս՝ եւ անքննելի: Անշէջ՝
եւ անորակ: Անեղ՝ եւ ան
ժամանակ: Ինքնա-
գոյ՝ եւ պարզ: Բարի՝ եւ աղբիւր բա
րութեան: Կենդանի՝ եւ կենդանարար:
Անմահ՝ եւ անմահարար: Ամենա-
բաշխ՝ աջ. եւ Իրաւահատուցիչ ձեռն:
Ամենահայեաց ակն. եւ Բերկրութեան՝
լուր. Ամենախնամ՝ տուրք. եւ Ամենահա

(Աղօթք Ածնաղէրս)

մեծմատ՝ գութ. Անչափական՝ սէր. և Բազմազեղ ողորմութի՛ն, և մարդասիրութի՛ն։ Ըստ զի՝ ոչ երբէք ծածկի յամենահայեաց տեսութէ քումմէ՝ զվէշտս վտանգաւորաց, և տառապեցելոց։ Ուրեմն՝ աղաչեմ ըզքեզ՝ կարկառեա՛ զամենամերձ աջքո, ամենայաղթ զօրութբդ. և փըրկեա՛ զիս 'ի բռնութէ բանսարկուէին։ Կործեա՛ զտկարս՝ 'ի ժանեաց խորամանկին։ Մանրեա՛ զմագիլս զիս ըմբռնողին։ Խցեա՛ կորացո զակն՝ չար օձին։ Ցապաշեա՛ կըտրեա՛ զգործիս՝ սլացման պղծոյն։ Կաշկանդեա՛ պարապնդեա՛ շղթայիւք կրկին։ Սեւեռեա՛ բևեռեա՛ 'ի տարտարոսն ներքին։ Գործակցօքն իւր անզերծ զընտանաւ և 'ի հուր

գեհեննին։ Ո՜վ ողորմութեամբ քո՛
զփրկեալ ծառայս ողջացո՛։ Զուշա
բեկեալ եզմտանգէլ գերիս զգաս
տացո՛։ Զանկեալ եզխորտակեալ
մեռեալս կենդանացո՛։ Զսասանէլս
պահեա՛ և կեցո՛։ Ո՛չև յարո՛ զիս
'ի յանկմանէ։ և Կանգնեա՛ 'ի գայ
թակղութէ։ Սփոփեա՛ 'ի հառաչ
մանէ։ և Մխիթարեա՛ 'ի լալոյ.
նաև ազատեալ ամրացո՛ զհոգիս
իմ 'ի յերկիւղէ դիւաց։ Զմիտս՝
'ի զանազան փորձութեանց։ Զդայ
րանս՝ 'ի պէսպէս երևմանց։ Զգոր
ծարանս՝ յայլայլակ շարժմանց։
Զմարմինս՝ 'ի մեղաց, և 'ի դազա_
նաց. 'ի սողնոց, և 'ի տարերց՝ վնասա
կարաց։ Ո՛չև զբանակս անդրան
կացդ՝ կարգեա՛ վտանգելոյս պա_

 հա

հայցեմ։ Բարեխօսութբ սբ Ած
ածնին եւ ամ սրբոց քոց. եւ նշանաւ
ամենայաղթ սբյ խաչին. պատըս
պարել պահեա զծառայս քո՝ յամ
երեւելեաց եւ յաներեւութից թշնա
մեաց. այժմ, եւ առյապայ անսասան
՚ի փառս քո, եւ ՚ի գովեստ՝ անուանդ
քում սբյ։ Զի քեզ փառք՝ յաւի
տեանս յաւիտենից ամէն։

Սուրբն տն Ղազարու Աղօթք՝ Մէծ֊
շէրս Եւ Տեառն ... ՚ի ... սբյ Ներսէսի
... Գլուխ. ԽԲ։

ՌՆԻՑԻՄՈՑ ՈՒՆ
կնդիր. տր իմ։ եւ լուր ա
ղաչանաց իմոց. ած իմ։
Զծանրացեալս բեռամբք մեղաց.

 Թե

Թեթեւացո՛ տր խմ։ զսեւացեալս աղ
տեղէլ կրիւք սպիտակացո՛։ ած խմ։
Զսառուցեալ ցրտացեալս յածայ
ին սիրոյդ՝ ջերմացո՛։ տր խմ։ զմը
թացեալ խաւարեալս անասնական
ահեցմանց՝ զգաստացո՛ եւ լուսաւո
րեա։ ած խմ։
Զըմբռնեալս 'ի ծածուկ որսողէն՝
փրկեա՛ եւ ազատեա՛։ տր խմ։ զման
րեալս 'ի ժանեաց կերչէն՝ կորզեա՛
եւ կենագործեա՛։ ած խմ։
Դարձո՛ զգերեալ խորհուրդս հո
գւոյ՝ 'ի գերողէն։ տր խմ։ զըմբռ
նեալ կամքս զերծո՛՝ 'ի խարգախո
ղէն։ ած խմ։
Զյօժարութիս քաղցրութե՝ 'ի
քեզ միացո՛։ տր խմ։ զբանական
մասն ոգւոյս՝ խոհեմացո՛։ ած խմ։

Զօրամտականս՝ արիացո․ տ̃ր իմ։
զցանկականս՝ ողջախոհացո․ ա̃ծ իմ։
Ր․ոգարութե̃ գերիս մասունս՝ ամ
րացո․ տ̃ր իմ։ զխաւարեալ միտս՝
լուսաւորեա․ ա̃ծ իմ։

Զներտրամադրեալ բնութիւն բա
նիս, հոգւով քո խառնեա․ տ̃ր իմ։
զարտաքերեալս յօգուտ լողաց,
շնորհօք քո ներկեա․ ա̃ծ իմ։

Զգայարանք կարկառման մտացս՝
առ քեզ հայեցո․ տ̃ր իմ։ զգայու
թիւնք պատուհանացս՝ ազդմամբ քո
լցո․ ա̃ծ իմ։

Տեսանելեացս՝ ցոյց ինձ զողորմու
թիւն քո․ տ̃ր իմ։ լսելեացս՝ լսելի
արա զձայն քո․ ա̃ծ իմ։

Ճաշակելեացս՝ քաղցրասցին բանք
քո․ տ̃ր իմ։ հոտոտելեացս՝ բուրես

ցի

ցի հոտ կենաց քոց. Ած իմ։

Ո՜ ջշափելեացս՝ ընդ Թովմայի Զա
հեսցի հրամանք քո. տր իմ։ տեսո
ղականս՝ առ քեզ հայեսցի, եւ իմա
ցականս միշտ՝ զանհաստ իմասցի.
Ած իմ։

Ցիշողական խելացս գանձարան,
միշտ ազդմանց քոց լիցի. տր իմ։
և տասնաղի քնարս ըստ դաշթայ,
լցեալ հոգւով միշտ զքեզ օրհնես
ցէ. Ած իմ։

Մի՛ մըտաներ 'ի դատաստան ընդ
ծառայիս քո. տր իմ։ եւ մի՛ հատու
ցաներ ըստ գործոց իմոց. Ած իմ։

Մի՛ սրտմըտութե՟ եսպառնալեօք
սաստեր զիս. տր իմ։ եւ մի՛ բարկու
թե՟ անհաբեկեսցես զիս զեղկելիս.
Ած իմ։

Մի՛ մատներ զմեղուցեալս 'ի մորմո
քում յաւիտենից կայծականցն. տ̃ր իմ. եւ մի՛ յուղարկեր զողորմելիս
անողորմ տանջանս. ա̃ծ իմ։

Մի՛ տար զտարագրեալս 'ի տագ
նապ տարտարոսին. տ̃ր իմ. եւ մի՛ տե
րեսցեն իւ̃ր իմ վհատելոյս, վիշապք
անսպառ. ա̃ծ իմ։

Մի՛ բարձրասցի իւ̃ր իմ՝ բոցն հրա
բորբոք. տ̃ր իմ. եւ մի՛ ածեր իւ̃ր
բազմամեղիս ըղձնոցն մըլթագին.
ա̃ծ իմ։

Մի՛ ծածկեսցէ զծանակեալ ծա-
ռայս ծովն հրեղէն. տ̃ր իմ. եւ մի՛
վազեսցէ իւ̃ր վրդովելոյս վտակ
հրախառն յորձանաց. ա̃ծ իմ։

Մի՛ առաքեր զիս 'ի խաւարն ար
տաքին. տ̃ր իմ. եւ մի՛ անկայց 'ի

գուբն

գուբն ապականութէ̃. ա̃ծ իմ։
Մի՛ որոշեսցես զիս յերամէ երանե
լեացն. տ̃ր իմ։ և մի՛ զրկեսցես զան
ցաւորս ՚ի հաղորդութենէ ընտրե
լոց. ա̃ծ իմ։
Մի՛ զահագին ձայնն ձայնեսցես՝
եթէ ծառայ չար և վատ. տ̃ր իմ։
և մի՛ անտես առներ զտարակուսեալս
յաւիտենից օրհնութէ̃ցն. ա̃ծ իմ։
Այլ տո՛ւր ինձ տեղի լուսափայլ
յառագաստին. տ̃ր իմ։ և դասեա՛
զտարակուսեալս՝ ՚ի դասս իմաստուն
կուսանացն. ա̃ծ իմ։
Փառք՝ և երկրպագութի̃ անճառե
լի մարդասիրութէ̃դ. տ̃ր իմ։ պա
տիւ և գոհութի̃ միշտ մատուցանեմ
մեծի գթութէ̃դ. ա̃ծ իմ։ Որ ես
օրհնեալ՝ յաւիտ̃ենս յաւիտ̃ենից ամէն։

Յօհաննու Գառնեցւոյ, Աղօթք Առ
ողջերթս Նախշտանմտոյց, Ընդէմս Քմէ յու-
տոյն մերոյ։ Գլուխ. ԽԴ։

ԳԱՌՆ ԱՅ · ՏԷՐ ԻՄ
եւ Ած իմ · յս քս · որ զենար
ի վր խաչին · եւ բարձեր
զմեղս աշխարհի։

Մեղուցեալ ծառայս, եւ ծանրաբեռ
նեալս յանցանօք մեղաց · անկեալ
աղաչեմ զքեզ · տր իմ · եւ Ած իմ։
Ողորմեա ինձ՝ որ ողորմեցար հա-
մօրէն աշխարհի · վասն զի դու ես
յոյս, մեր՝ եւ փրկութիւն · լոյս՝ եւ կեանք ·
ճանապարհ՝ եւ ճշմարտութիւն։
Արդ զմահացեալս մեղօք՝ եւ զանօ
րինեալս յանցանօք · մի՛ անտես առ
ներ տր իմ · այլ ողորմեա ինձ · վսն
ամ տընօրինական կրիցն քոց · որոց

տա

տարար՝ համբերութեամբ բազմաւ։
Յիշեա՛ ամենակեցոյց տէր՝ զենջումն
զօ ՚ի հայրական ծոցդ, եզմարմնա-
նալդ՝ ՚ի սբյ կուսէն մարիամայ։
Յիշեա՛ ամենօրհնեալ տէր՝ զշրջելն
զօ․ որպէս զմարդ՝ ՚ի մէջ մեղաւո-
րաց մարդկանց։
Յիշեա՛ ամենասուրբ տէր՝ զմկրտելդ
զօ ՚ի յորդանան ՚ի յովհաննէ։
Յիշեա՛ ամենագէտ տէր՝ զդսրովլան
սըդ՝ ՚ի դպրացն․ եզփորձանսդ՝ ՚ի
փարիսեցւոց։
Յիշեա՛ յառաջատես տէր՝ ըզմատ-
նելդ ՚ի յուդայէ, եւ զքամահելդ
՚ի քահանայիցն։
Յիշեա՛ ամենազօր տէր՝ զըմբռնելդ
՚ի պարտիզէն, եզձեռակապելդ ՚ի
խուժանէն։

(Մ.ղ.օր.+ Մ.ծ.ուղեր.)

Ցնծեա՛ ամենակարօղ տր՝ զկալդ
առաջն կայսեափայէ, եզհարցուած
՚ի յաննայէ։

Ցնծեա՛ անոխակալ տր՝ զապտակն
՚իծառայէն, եզկառափն ՚ի կատա
ղեացն։

Ցնծեա՛ արքայ արքայից. զկապա
նօք կանգնելդ՝ ՚ի յատեննին պիղա
տոսէ. եզգանելն ՚ինմանէ։

Ցնծեա՛ երկայնամիտ տր՝ զթուքն
՚ի յեբրայեցւոց, եզծեծն եղեգամբ

Ցնծեա՛ անմոռաց լոյս՝ զքղամիթն
կարմիր, եզպսակն փշեղէն։

Ցնծեա՛ անսխեշաչար տր՝ ըզժամն
զայն, յորժամ բարձեր զխաչափայ
տըն՝ կենսաբեր յուսովդ։

Ցնծեա՛ բարձրեալ՝ զբարձրանալդ
քո, ի վը կենդանարմատ փայտին,

(՚Լոչէմս ՝Բոնէ)

ևզպարապանդիլըդ ըսեռօք։

Յիշեա մի՛ մոռանար՝ զպապաքումդ
ծարաւոյն ,եզճաշակումն լեղւոյն ,
և զքացախին։

Յիշեա մի՛ մոռանար՝ ըզձայն էլի
էլին , եզխոցումն ՚ի զկէնսատորէն։

Յիշեա մի՛ մոռանար՝ ըզհոսումն
վարդագոյն ջր̃ արե̄նդ , եզխոնար
հելն՝ ա̃ծացեալ գլխոյդ։

Յիշեա կենդանիդ յաւիտենից․
զթաղումնդ եռօրեայ ,եզյարու
թիւնդ ա̃ծապէս ,եզհամբարձումնդ
հրաշափառ։

Յիշեա յիշատակիդ յաւիտենից․ըզ
յաւիտենից կորուսեալս․ քանզի՝
վն̃ մեղաւորիս յանձն առեր զայս
ա̃մ, ամենագութ տ̃ր։

Ո՛րդ՝զայսոսիկ ունիմ առ քեզ միջ

(Աղօթք Ամբրոսի)

Նորոգ և բարեխօս· բազում ողորմն։
Ուրեմն ողորմեա ինձ՝ և թող զա͞մ
զյանցանս իմ· և սրբեա զիս 'ի մե֊
ղաց· և ազատեա յա͞մե վշտաց գե
հեննոյն· և տուր ինձ տեղի յարքայ
ութեան քում· զի դու ես մարդա֊
սէր ա͞ծ· և քեզ ընդ հօր և հոգ
ւոյդ ս͞բյ վայելէ փառք իշխանու
թիւն և պատիւ· այժմ և"։

Սառածի տխէլութեան գողէ՝ Աղօթք Ամ
աղէրս, 'ի փէտէնս սրբոյ Պատրարգին ։
Համառօտէալ 'ի Ղազարոս Ածնիմառփ
Հայրապետէ։ Գլուխ· խ͞դ ։

ՏԷՐ ԻՄ, Յ͞Ս Ք͞Ս
բան հօր և կերպարան·
կենդանի եւ կենդանա

 րար·

(Նուէրն Սէր Պատարագին)

րար. յոյս եւփրկութն ամ̃ցուն, որք
կարդան առ քեզ։

Որ շնորհես առաւել քան զար
ժանն. եւտաս խընդրողացն՝ զպի–
տոյս կարեաց։

Զի ոչ միայն արարեր եւ ստացար՝
վերստին յանցանելն մեր շարչարա
նօք խաչի քոյ։

Այլեւ՝ միշտ զքեզ ետուր փրկանս
կենաց մարդկան։

Վն̃ որոյ՝ մեծ եղեւ մինչեւ յերկինս
ողորմութն քո, եւ յամ̃ երկրի ցու
ցաւ փառք քո։

Եւ այնքան գերազանցեաց պար
գեաց քոց նշանակ։

Զի ոչ միայն մարդկայինս հիա–
նան ազգք։

Այլեւ՝ երկնային զօրքն, եւառաւել

 մեր

մերձակայքն։
Ընդ որս սոսկացեալ փառաւորեն անլռելի ձայնիւ ասելով. սբ՟՝ սբ՟՝ սբ՟՝ տր՟ զօրութ՟եց։
Զորս՝ եւ ուսեալ եմ. երգեմ ՚ի ժամ անմահից զենման՝ կցորդելով ան մարմնոցն երջանկաց. զի առ յիս զանճառն՝ տեսանելով խորհուրդ։ Այլ ընդ մեր եղեալ զօրինակ՝ մահուն ճշմարտի. մարդկապէս ընդ մեզ եղանակեն զերգս օրհնութ՟է։ Զի եթէ զօրինակն անդիտանան դովասանութ՟է՝ միայն զսբ՟ն կարդան զանուն ուստի զերեսն ծածկեն եզոտսն։
Այ՝ զորս ասացից զօրհնութիւն, և կամ զդոհութ՟ն. բայց միայն զքեզ օրհնեցից. սարսափմամբ, եհաճա

տուր մերձեցայց ․ յանտեսանելիդ
անճառութիւն։

Օրհնեմ զՀայր՝ զառաքօղ փրկողիդ
Օրհնեմ եւ զՀոգիդ մեծ՝ զկատարիչ
եսրբէջ զդաւլոյն օրինակի։
Օրհնեմ՝ զանխմանալի զքո խո-
նարհութիւնդ ։
Օրհնեմ՝ եւ զմեծ քո քաղցրութե̄
կամսդ ։
Օրհնեմ՝ որ զկենաց զմարմինդ քո
ետուր ինձ։
Օրհնեմ՝ որ զարիւն քո, շնորհե-
ցեր ինձ ՚ի քաւութիւն։
Օրհնեմ՝ որ հուր մեծութե̄ քո,
ոչ կիզու զանութիւնս հողեղէնս։
Օրհնեմ՝ զոր ոչ տանին երկինք
մեծ․ այլ տանին նիւթական ենճաս-
տական եկեղեցիք։

Օրհնեմ՝ որ նըստես ՚ի քրովբէս.
եւ բազմիս ՚ի սեղան սրբութէ̃:
Ո՛վ օրհնութէ̃ աղբիւր. եւ ամենա
բարի տուօղ շնորհաց յա̃ քս̃:
Այժմ եկեալ եբրու զգաստապար
տէ̃ր ծառայ, առաջի քո անկանիմ:
Զի եթէ ո̃րք ա̃մ առհասարակ յի
շեն, եւ քոյոյդ բարեաց կարօտին
միանգամայն եւ ՚ի բարեխօսութե̃:
Զիա՞րդ եւոչ ես՝ զանկեալս ՚ի շնոր
հաց̃, եւ ունայնս ՚ի բարեզարդութէ̃ց:
Զի եթէ այժմ ոչ ողորմիս, յորում
բացեալ ես զդուռն անճառ հրեց.
Երբ տայցես յայլում ժամու:
Եթէ թագաւորի ոք պատահէ սե
ղանոյ ՚ի ժամ ճաշոյ, եւ ունայն յայն
մանէ եղանէ. Երբ կերակրեցի. զոր
կեալ ՚ի հասարակաց պարգեւէն:

 Զի

(՚Նոդէմս մէյ Պօտօրօգէն)

Զի անվրէպ ի յայսմ ժամու է առա
նուլ ՚ի քէն զխնդիրս՝ ոմ՜ անոցայն․
՚ի քաղցրութ՟է ժամանակի։

Զի եթէ յորժամ ընդհանուր եր
կինք և երկիր առհասարակ բարե
խօսեն՝ ո՛չ լսես․ այլ յորո՞ւմ ժա-
մու զա՟մն ժողովեցից։

Զի եթէ մինչ հիանան անմրմնոցն
դասք ընդ առատութ՟է պարգևաց
քոց եւ զօրհնութ՟իս մատուցանեն՝
ո՛չ առնում․ յորժամ ՚ի կշիռ դնես՝
զիա՞րդ ընկալայց։

Զի եթէ յորժամ գոչեն ասելով․
ողորմեա՛ քո արարածոց, մասն ինձ
ոչ տացի․ ընդ որո՞ց այլոց առից։
Յորժամ՝ ըստ անսուտ հրամանի
քում, ո՛չ քաւիմ․ յետոյ՝ և ո՞ զիս
քաւեսցէ։

Զի եթէ 'ի ծագել լուսոյ արեգականդ՝ ոչ լուսաւորիմ, 'ի գիշերի ո՞րպէս պայծառացայց։

Եւ յորժամ ձրի բժիշկդ մերժես, և զդեղդ կենաց ոչ տայցես, այլ ո՞ւր գտից բժիշկ։

Եթէ բնութեամբ ճոխացուցիչդ՝ զաղքատութիւնս ոչ բարձցես, առ այլ ո՞վ երթայց 'ի փարթամաց։

Եթէ յարութեանդ պատահեալ մեռանիմ, զիս ո՞ յարուսցէ։

Ահա յայտնապէս խոստովանիմ. զի ես մեռեալ եմ, և քեզ է յարուցանելն

Աղաչեմ զքեզ տէր՝ մի՛ և այժմ ունայն դարձուցաներ զիս, անչափ պարգևացդ իշխան։

Յորժամ յորդեալ է իբրև զգետ 'ի լրութէ ծովու մեծիդ պարգևաց.

ու

ուստի եւինձ կաթիլ մի բաժական է
Եւ քեզ փառք՝ ընդ Հօր քում ա-
մենազօրի, եւ ընդ ամենասբ՝ Հոգ-
ւոյդ ճշմարտի։ Այժմ եւմիշտ եւյա-
ւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Աղօթք Աղոթերս նշխարամատոյց. Արա-
րեալ Տրն Ներսէսի Հայոց Սրբազնոյն
Կաթողիկոսին։ Գլուխ. ԻԷ։

ՀԱՒԱՏՈՎ ԽՈՍՏՈ

վանիմ՝ եւերկիրպագանեմ
քեզ՝ Հայր եւորդի՝ եւՍբ. Հո
գի. անեղ եւանմահ բնութիւն. արա
րիչ հրեշտակաց՝ եւմարդկան՝ եւամ̃
եղելոց. եւ ողորմեաց ինձ բազմա-
մեղիս։

Հաւատով խոստովանիմ՝ եւերկիր

 պա

պագանեմ քեզ՝ անքաժանելի լոյս
միասնական Սբ̃ երրորդութիւն՝ և մի
ած̃ութիւն։ Արարիչ լուսոյ՝ և հալա
ծիչ խաւարի. հալածեա՛ ՚ի յոգւոյ
իմմէ զխաւար մեղաց՝ և անգիտու
թեան. և լուսաւորեա՛ զմիտս իմ ՚ի
ժամուս յայսմիկ. աղօթել քեզ ՚ի
հաճոյս՝ և ընդունիլ ՚ի քէն զխնդր
ուածս իմ. և ողորմեաց ինձ բազմա
մեղիս։

Հայր երկնաւոր ած̃ ճշմարիտ, որ
առաքեցեր զորդին քո սիրելի. ՚ի
խնդիր մոլորեալ ոչխարին։ Մեղայ
յերկինս և առաջի քո. ընկա՛լ զիս
ոպ̃ զանառակ որդին. և զգեցո՛ ինձ
զպատմուճանն զառաջին, զոր մեր
կացայ մեղօք. և ողորմեաց ինձ բազ
մամեղիս։

 Որ

(Տեառն Սերովբէի)

Որդի ա̃յ ա̃ծ ճշմարիտ՝ որ խոնար
հեցար ՚ի հայրական ծոցոյ՝ եւառեր
զմարմին ՚ի ս̃բյ կուսէն Մարիամայ,
վ̃ս մերոյ փրկութե̃, խաչեցար եւ
թաղեցար՝ եւ յարեար ՚ի մեռելոց՝ եւ
համբարձար առ հայր։ Մեղայ յեր
կինս եւ առաջի քո՝ յիշեա զիս ո̃պ
զաւազակն՝ յորժամ գաս արքայու
թե̃ քով. եւ ողորմեաց ինձ բազմա
մեղիս։

Հոգի ա̃յ ա̃ծ ճշմարիտ՝ որ իջեր
՚ի յորդանան՝ եւ ՚ի վերնատունն. եւ
լուսաւորեցեր զիս մկրտութե̃ ս̃բ
աւազանին։ Մեղայ յերկինս եւ ա-
ռաջի քո. մաքրեա զիս վերստին
ա̃ծային հրով քով. որպ̃ս հրեղէն
լեզուօք զառաքեալսն. եւ ողորմեաց
ինձ բազմամեղիս։

(Աղօթ+ Ա̃ձ~ղէր~)

Անմեղ բնութիւն, մեղայ քեզ՝ մտօք
իմովք՝ հոգւով և մարմնով իմով.
մի՛ յիշեր զմեղս իմ զառաջինս. վ̃ն
անոխանդ քում սիրոյ. և ողորմեաց
ինձ բազմամեղիս։

Տեսող ա̃մի մեղայ քեզ. խորհըր-
դով բանիւ և գործով. ջնջեա՛ ըզ
ձեռագիր յանցանաց իմոց. և գրեա՛
զանուն իմ ՚ի դպրութիւն կենաց. և
ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Քննող գաղտնեաց մեղայ քեզ.
կամաւ և ակամայ՝ գիտութ̃բ և ան
գիտութ̃բ. թողութիւն շնորհեա՛
մեղաւորիս. զի ՚ի ծննդենէ ս̃բ ա-
ւազանին մինչև ցայսօր՝ մեղուցեալ
եմ առաջի ա̃ծութ̄էդ քո. զգայ-
արանօք իմովք. և ա̃մ անդամօք
մարմնոյս. և ողորմեաց ինձ բազմա
մեղիս։

 Ամենա

(Տեառն Ներսէսի)

Ամենախնամ Տէր՝ դիր պահապան աչաց իմոց զերկիւղ քո սուրբ՝ ոչ ևս հայել արատ. և ականջաց իմոց՝ ոչ ախորժել լսել զբանս չարութեան. և բերանոյ իմոյ՝ ոչ խօսել զստութիւն. և սրտի իմոյ՝ ոչ խորհել զչարութիւն. և ձեռաց իմոց՝ ոչ գործել զանիրաւութիւն. և ոտից իմոց՝ ոչ գնալ 'ի ճանապարհս անօրէնութեան. այլ ուղղեա զշարժումն սոցա լինել ըստ պատուիրանաց քոց ամենայն. և ողորմեա ինձ բազմամեղիս :

Հուր կենդանի քո՝ զհուր սիրոյ քո զոր արկեր յերկիր՝ բորբոքեա յանձն իմ. զի այրեսցէ զաղտ հոգւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխիղճ մտաց իմոց՝ և մաքրեսցէ զմեղս մարմնոյ իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտութեան

քոյ ՚ի սրտի իմում. եւ ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Իմաստութիւն հօր յո̃, տուր ինձ զիմաստութիւն՝ զբարիս խորհել՝ եւ խօսել՝ եւ գործել առաջի քոյ յա̃մ ժամ. ՚ի չար խորհրդոց՝ ՚ի բանից, եւ ՚ի գործոց՝ փրկեա զիս. եւ ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Կամեցօղ բարեաց Տ̃ր կամարար. մի՛ թողուր զիս ՚ի կամս անձին իմոյ գնալ. այլ առաջնորդեա ինձ լինել միշտ ըստ կամաց քոց բարեսիրաց. եւ ողորմեաց ինձ բազմամեղիս։

Արքայ երկնաւոր՝ տուր ինձ զարքայութիւն քո. զոր խոստացար սիրելեաց քոց՝ եւ զօրացո զսիրտ իմ ատել զմեղս. եւ սիրել զքեզ միայն.

 եւառ

(Տեառն Սէրոբէի)

ևառնել զկամս քո . ևողորմեաց ինձ
բազմամեղիս:

Անամօղ արարածոց՝ պահեա՛ նշանաւ խաչի քո . զհոգի և զմարմին իմ. ՚ի պատրանաց մեղաց. ՚ի փորձութեց դիւաց. և ՚ի մարդկաց անիրաւաց. և յամ վտանգից հոգւոյ և մարմնոյ. ևողորմեաց ինձ բազմամեղիս:

Պահապան ամի քո՝ աջ քո հովանի լիցի ի վր իմ, ՚ի տուէ և ՚ի գիշերի. ՚ի նստել ՚ի տան՝ և ՚ի գնալ ՚ի ճանապարհի. ՚ի ննջել՝ և ՚ի յառնել՝ զի մի՛ երբէք սասանեցայց. և ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս:

Ած իմ որ բանաս զձեռն քո՝ և լընուս զամ արարածս ողորմութե քով. քեզ յանձն առնեմ զանձն

(Աղօթք Ամենօրեայ)

իմ. դու հոգա և պատրաստեա՛ ընդ
պէտս հոգւոյ և մարմնոյ իմոյ՝ յայ
սմ հետէ մինչև յաւիտեան. և ողոր
մեա՛ ինձ բազմամեղիս։

Դարձուցիչ մոլորելոց՝ դարձո՛
զիս ՚ի չար սովորութէց իմոց՝ ՚ի բա
րի սովորութի. և բևեռեա՛ ՚ի հո
գի իմ զսոսկալի օր մահուն՝ և զհր
կիւղ գեհենոյն՝ և զսէր արքայու
թէն. զի զղջացայց ՚ի մեղաց՝ և գոր
ծեցից զարդարութի. և ողորմեաց
ինձ բազմամեղիս։

Աղբիւր անմահութէ՝ աղբիւրացո՛
՚ի սրտէ իմմէ զարտասուս ապաշխա
րութէ որպ պոռնկին. զի լուացից
զմեղս անձին իմոյ՝ յառաջ քան զե
լանելն իմ յաշխարհէս. և ողորմեա՛
ինձ բազմամեղիս։

(Տեառն Սերոբէի)

Պարգևիչ ողորմութեան՝ պարգևեա՛
ինձ ուղղափառ հաւատով՝ և բարի
գործով. և սուրբ մարմնոյ և արեան
քոյ՝ հաղորդութեան գալ առ քեզ. և
ողորմեա՛ ինձ բազմամեղիս։

Լոյս ճշմարիտ Քրիստոս արժանաւորեա՛
զհոգի իմ ուրախութեան տեսանել
զլոյս փառաց քոց, ՚ի կոչման ա-
ւուրն. և հանգչել յուսով բարեաց
յօթևանս արդարոց՝ մինչև յօր
մեծի գալստեան քոյ. և ողորմեա՛
ինձ բազմամեղիս։

Դատաւոր արդար՝ յորժամ գաս
փառօք Հօր՝ դատել զկենդանիս
և զմեռեալս. մի՛ մտաներ ՚ի դատաս-
տան ընդ ծառայիս քոյ. այլ փըր-
կեա՛ զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն.
և լսելի արա՛ ինձ զերանաւէտ կո-

ջուրմն արդարոց՝ յերկնից արքայու
թեդ. եւ ողորմեա ինձ բազմամեղիս։
Ամենողորմ՝ տ̃ր՝ ողորմեաց ամ̃ Հա
Հաւատացելոց՝ ի քեզ. իմոց եւ օտարաց՝
ծանօթից եւ անծանօթից՝ կենդա
նեաց՝ եւ մեռելոց։ Ողորմեա եւ
թշնամեաց իմոց՝ եւ ատելեաց զթո
ղութ՝ որ առիս յանցանաց՝ եւ դար
ձո՛ զն̃ս ՚ի չարեացն՝ զոր ունին ըն̃
իմ. զի ողորմութե̃ քում արժանի
եղիցին. եւ ողորմեա ինձ բազմամե
ղիս։

Փառաւորեալ Տ̃ր՝ ընկալ զաղա-
չանս ծառայիս քո՝ եւ կատարեա
՚ի բարի զխնդրուածս իմ։ Բարե
խօսութե̃բ սրբուհւոյ Ա̃ծածնին՝ եւ
Յօհաննու մկրտչին՝ եւ ս̃բյն Ստե
փաննոսի ՚Նախավկային՝ եւ սրբոյն

 Գրի

(Տէառն Սերոբէի)

Գրիգորի մերոյ Լուսաւորչին՝ և սրբց Առաքելոց՝ և Մարգարէից՝ և Վարդապետաց՝ և Մարտիրոսաց՝ և սրբոց Հայրապետաց՝ և Ճգնաւորաց՝ և Կուսանաց՝ և ամ սրբց քոց՝ երկնաւորաց՝ և երկրաւորաց։ Եւ քեզ փառք և երկրպագութիւն՝ անբաժանելւոյ սբյ Երրորդութեանդ՝ յաւիտեանս յաւիտենից Ամէն։

Աղօթք նորհնութեն՝ Աջողէրս և ձըղ տոմարայ. վրան հատարայէլոյ՝ չէնդեր նէրոյ՝ ևնն չէյէլոյ։ Գլուխ. խզ։

ԵՒ ԱՐԴ՝ ՏԷՐ ԲԱՐԵՐԱՐ՝ քաղցր և անոխակալ՝ բազումողորմ. ևհ մարդասէր՝ հայեաց հաշտ ակամբ

'ի պատրաստ բնակութենէ քումմէ՝
'ի ժողովուրդս քո: Այլ թէպէտ
բազմացուցաք մեք զմեղս մեր օր
ըստօրէ՝ և անօրինեցաք: Այլ դու
մի՛ ըստ մեղաց մերոց առներ տէր
իմ. և մի՛ ըստ անօրէնութեան մե-
րում հատուցաներ՝ Տէր իմ:
Քանզի մեք կաւ՝ և դու ստեղծիչ
մեր. և գործք ձեռաց քոց ամենքն:
Մեղաք մեք և անօրինեցաք. յան
ցեաք. և խոտորեցուցաք զոտս մեր
'ի շաւղաց քոց:
Խստացուցաք զսիրտս մեր՝ չերկն
չիլ 'ի քէն ահաւոր թագաւոր:
Յաղագս որոյ՝ ժամանեցին 'ի մեզ
հարուածք ազգի ազգի:
Սովք. և սուրք. գերութիւնք. եւ
Նեղութիւնք. հիւանդութիւնք. և ցաւք

տաժանելիք. վէշտս յերկնէ. եւ
վէշտս յերկրէ. մահտարաժամք. եւ
օդք խռովարար. Սովք անսպէտք.
եւ անձրեւք անժամանակք. զի կամ
փակէին բարկութե՛ եւ կամ բանէին
սաստկութե: ԵՒ եղեաք մեք կո-
խան այնոցիկ՝ որ ոչ կարդան զա-
նուն քո սուրբ:

Որ՝ դու Տէր անոխակալ. եւ մարդա-
սէր. թէպէտ եւ մեք մեղաք. սակայն
'ի քեզ անկաք յարգանդէ աւազա-
նին. եւ ոչ գոյ մեզ այլ Ած օտար:
Քանզի դու ես Հայր մեր. եւ տե-
սուչ՝ եւ հովիւ: Ուրեմն դարձ առ
մեզ Ած փրկիչ մեր. եւ դարձո՛ 'ի մէնջ
զցասումն պատուհասի քո:

Զի եթէ ըստ գործոց մերոց հա-
տուցանես մեզ. մեք զօրհանապազ

(Աղօթ. Վ( )րհնութն.)

զճանապարհս մեր ապականեցաք
չար գործովք մերովք։

Արդ՝ աղաչեմ ըզքեզ մարդասէր
Տէր. Բարեխօսութբ̃ սրբուհւոյ
Ածածնին՝ ամենօրհնեցելոյ. եՅօ-
հաննու Կարապետին. և Ստեփան
նոսի սբյ նախավկային. և սբց Առա
քելոց քոց և Մարգարէից. և սբյն
Գրիգորի մեր լուսաւորչին. և ամ
սբց քոց վկայից։

Հաստատեա զսբ Կաթուղիկէ եւ
Առաքելական եկեղեցի քո՝ զԷջմի
ածին. եզամ վանորայս և զեկեղե
ցիս հայաստանեայց. անշարժ՝ և
հաստատուն յաւէ 'ի ներկայումս՝
և առ յապայ։

Այլ ամենազօր սբ և պատուական
խաչիւ քո՝ պահեա զՀայրապետս

(Աճողերս և Մնդոմուքուց)

մեր իշխանական Պերճութե․ զԵ-պիսկոպոսունս․ զՎարդապետս․ զՔահանայս․ զԿրօնաւորս․ զԴպրե-ցունս․ և զԱշխարհականս․ համ-դերձ ժառանգաւորօք եկեղեցւոյ քում Սրբոյ։

Նաև՝ զբարեպաշտ Թագաւորս․ և զիշխանս աշխարհաց զօրացո զօ-րութբ քով՝ և կարողացո ընդդէմ օտար թշնամեաց․ չարաց․ և զա-մուսնացեալսն հաստատացելոց ՚ի քեզ պահեա սրբութբ՝ և արդարու-թբ․ և զտղայս նց սնո՝ և աճեցո յերկիւղ քո՝ և ՚ի սէր․ և Ծերոց նց շնորհեա զհաստատութե ոգւ։

Պահեա Տէր՝ զամենսն՝ զհաստա-ցեալս՝ ՚ի քեզ․ զայրս՝ և զկանայս՝ զհեռաւորս՝ և զմերձաւորս․ և որք

՚ի

(Աղօթք և Օրհնութիւն)

՚ի ծովու են՝ և որք ՚ի ցամաքի։

Շնորհեա՛ Տէր՝ աշխարհաց խաղաղութիւն. հիւանդաց առողջութիւն. և քրիստոնէից սէր՝ և միաբանութիւն։

Այլև գերելոց նոցին դարձ շնորհեա՛. և բանտարկելոց հանումն. կապելոց արձակումն. մեղաւորաց զղջումն. մեղաց լուծումն։

Այլև հերձուածողաց կարկումն. աղանդից խափանումն. դիւաց հալածումն։

Պահեա՛ Տէր՝ զբանաւոր հօտս քո՝ յերևելի և յաներևոյթ թշնամեաց։

Եւ օրհնեա՛ զամս զայս. և զպտուղ տարւոյս այսորիկ. պահելով անփորձ և անպատահար՝ յամ ցասմանէ։

Սքանչացո՛ Տէր՝ զշնորհս քո և զողորմութիւնս՝ ՚ի մարդ. և յանասուն.

՚ի

(Միջնորդէրս Աստուածամօրս)

՝ի կենդանիս. և յանկենդանս. ՝ի յօդս. ՝ի յամպս. ՝ի ցօղս. ՝ի տուն կըս. և ՝ի բոյսս:

Պահեա զմեզ Տէր՝ սիրով. և խաղաղութ. և յաջողեա զկեանս մեր՝ ուղղափառ դաւանութ. և արդարութ:

Ցնծեա Տէր՝ և զննջեցեալսն զայնոսիկ. որք ուղիղ հաւատով՝ կատարեցին զկեանս իւրեանց:

Ցնծեա տէր զծնօղս իմ. և զեղբարս. զմերձաւորս՝ և զհեռաւորս զբարերարս՝ և զերախտաւորս. զթշնամիս և զատելիս:

Եւ շնորհեա նոց հանգիստ յարդարոցն կայանս. ջնջեա զձեռագիր յանցանաց իւրեանց. և թող զմեղս նոց՝ զկամայն և զակամայն. զգիտութե՝ և զանգիտութե.

Եւ

(Աղօթք և Օրհնութիւնք)

Որ զի 'ի վերջին աւուրն 'ի հրա-
բորբոք գալստեանն՝ և դատաստա-
նի. արժանաւորեա զամենեսեան
լուսեղէն ամպօք թռչել յերկինս.
և խառնել ընդ սուրբս քո. և ընդ
սերբելիսն։

Ընդ որում քեզ փառք և Գոհու-
թիւն՝ և Երկրպագութիւն Երրորդու-
թեանդ սրբոյ. և Միութեանդ՝ միոյ
Հօրդ՝ անեղի. և Որդւոյդ՝ միած-
նի. և Հոգւոյդ՝ ճշմարտի. յաւի-
տեանս յաւիտենից՝
Ամէն։

Յագնեմաք Հայրապետին Տեառն Տն
Ղուկասու Ա.Ձ.Նոյն Հայոց:
Աւարտեալ զՄաղթանս ՚ի դէպս Դպրապե
ցաց մանկանց՝ նորավարժեց:
Յաւուրն Կիրակէի Առաւօտեան ժա
մուն, ՚ի վերջաւորութեան և ՚ի մէջ հանգստեան
ասացեալ Երից մանկանց:
Զոյս ... ՚ի Դանիէլ ... ՚ի Բաբելոն
ասէ. Գիրք. Գլուխ. ԽԶ.

ԵՂԲԱՐՔ ՍԻՐԵ
ցեալք. օրհնեսցուք միա
բանութեամբ՝ զարարիչն ամենայն
արարածոց. զամենակալ զՀայրն
Աստուած:
Եւ մանկունքն ասասցեն.
Օրհնեալ Ես Ած:

Գո

(Ա.ղօթ+ Ամբողերս)

Գովեսցուք և զծնեալն 'ի Հօրէ՝ նախ քան զյաւիտեանս. զմիածին որդին զբանն Ա.ծ:

Մանկունք: Օրհ՟եալ է Ա.ծ:

Բարեբանեսցուք և զբղխեալն 'ի Հօրէ՝ փառակից որդւոյ. զճշմարիտ ս՟բ Հոգին Ա.ծ:

Մանկունք: Օրհ՟եալ է Ա.ծ:

Միոյ Տէրութեանն՝ եռրեք յանձնեայ Ա.ծութեանն. գոհացողական ձայնիւ տացուք զփառս՝ և զերկրպագութիւս յաւիտեանս յաւիտենից:

Մանկունք: Ա.մէն:

Բոլորով սրտիւ աղաչեսցուք զԱ.ծ. զի որ ծագեաց զլոյս Առաւօտու յարարածս իւր, ծագեսցէ և այժմ զլոյսն իմանալի շնորհաց յանձինս մեր: Մանկունք: Ա.մէն:

(Կերոնէս Պատուօրեան)

Սրբեալ մաքրեսցէ զհոգի և զմար մինս մեր։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Լուսաւորեսցէ զաչս մտաց մերոց առ 'ի իմանալ մեզ. զզօրութիւնս Ա.Ծային պատուիրանաց։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Ուսուցանականաւն հմտանալ։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Գործականաւն զարգանալ։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Եւ տեսականաւն զուարճանալ։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Փառաւորեսցուք զանունն ամենա սբ երրորդութեն. Հօր և Որդւոյ և Հոգւոյն սբյ յաւիտեանս։

Մոնչունք։ Ա.Ջէն։

Եւ տաւայեն զՀայր Քըն 'էյայն։

(Աղօթք Մաղթանաց)

Որ տաղն ըստ ողորմութեան, տաղաց է նորա
Ըստ ՚Եղերերգի: Գլուխ. ԽԸ:

ԲԱՐԵԽՕՍՈՒԹԵ սրբուհւոյ Ա.ծածնին. և ս͞բյ Լուսաւորչին մերոյ և յ͞ամ ս͞բց տացէ Տէր Ա.ծ աշխար հաց խաղաղութի:

Մանկունք: Ամէն:

Ա͞ծակառոյց և անյաղթելի մեծի Աթոռոյս՝ անշարժութի և անսա սանութիւն:

Մանկունք: Ամէն:

Եւ Եկեղեցեաց ուղղափառաց հաստատութի:

Մանկունք: Ամէն:

 Մե

(Կէրոնէէ Ռ.տաւօրէոն)

Մեծի Հայրապետին մերոյ (տյա_ տնտուն) Սրբազան Կաթուղիկոսին յամերամ ժամանակօք ապահով անդորրութիւն։

Մտնչուն+։ Ռ.Ձըն։

Այժմ մեզ համագումար ժողովելոցս ըստ իւրաքանչիւր կարգի և աստի ճանի. սէր եւմիաբանութն։

Մտնչուն+։ Ռ.Ձըն։

Մեծաջան աշխատութե վաստա_ կող 'Սոճէրակացն մերոց. որք ընդ_ ոլորտս տիեզերաց զօրութն և կա_ րողութիւն։

Մտնչուն+։ Ռ.Ձըն։

Ցամենայն չարեաց և 'ի փորձանաց փրկութիւն եազա տութիւն։

Մտնչուն+։ Ռ.Ձըն։

(Աղօթք Մանասէի)

Զողորմութիւն եւ զյիշատակս տօնի
ղացն՝ եւ այլոց պլտղատօՀից սրբոյ
աթոռոյս զմեծ վարձատրութին:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Ճշմարիտ եւ ուղղափառ հաւատոյս
մերոյ կրկին հաստատութին:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Հերձուածողաց եւ հերետիկոսաց՝
ստորագրութիւն:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Քահանայից՝ զգաստութիւն:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Կրօնաւորաց՝ ժուժկալութիւն:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Քրիստոնէից՝ ա̃ծպաշտութիւն:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

Ծերոց՝ խոհեմութիւն:

Մտնջուանք: Ա.Տէն:

(Կերպարանէն Աստուածածին)

Տղայոց՝ պահպանութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Թագաւորաց՝ հաշտութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Հիւանդաց՝ առողջութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Ախտաժետաց՝ բժշկութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Գերեաց՝ ազատութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Նեղելոց՝ անդորրութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Տրտմեցելոց՝ մխիթարութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Սիրելեաց՝ միաբանութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

Թշնամեաց՝ հաշտութիւն։

Մանչունք։ Ամէն։

(Աղօթք Ածողերս)

Օգոց՝ քաղցրութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Անձրեւաց՝ առատութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Այգեաց եւ անդաստանաց պտղաբե-
րութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Աղքատաց ընչաւէտութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Եւ համբարեաց լիութիւն եւ առատութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Ննջեցելոց մերոց որ առ Քս՟ գնան
գութ եւ ողորմութիւն։

Մտնչունք։ Ամէն։

Եւ տուր Զամենեցուն Յիսուս. Յիսուս
Սուրբաստեղծելին։

Տողտուտ սրտանուր Յիսուսին քան
ձգնողաց զուտնութին։

Սուրբն

ՙՍորին տն Ղազարու Ջահկեցւոյն
տՏ Ջայոյ: Գլուխ. ԽԹ:

ԱՄԵՆԱԿԱԼ ԱՍԵՂ
բնութի. ինքնեղ ան-
նիւթ՝ գոյացութիւն.
ահեղասաքանչ՝ անբաւ ան հուն.
հըզօր Աստուած՝ եւ մեծ ա_ նուն.
արարածոց՝ տէր բոլո րից.
մահկանացուացս՝ եանմա հից.
եկայք մանկունք՝ եկեղեց ւոյ.
տացուք միշտ ըզփառս աստուծոյ:
Պարզ էութէ՝ ներ երրորդ ում.
անձինս երիս՝ գոլ ՚ի մի ում.
հայր անսկիզբն՝ եանպատ ճառ.
անժամանակ՝ ծընունդ ան ճառ.
անհաս բղխումն՝ ըստուգա պէս.
եհաւասարումք՝ ճշմարտա պէս.
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ. տա":
Լոյս ՚ի լուսոյ՝ բանն ՚ի հօ րէ.
առեալ զմարմին՝ ՚ի կոյս մօ րէ.
ծնանի հրաշիւք՝ մանուկ տըղայ.
առ՚ի բառնալ՝ զմեղս ադա մայ.

(Աղօթք Ածածնի)

Հըջեալ յերկրէ՝ խոնարհու թե·
այլ սքանչելեօք՝ իշխանու թե·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ·տա՛՛։
Պաշարչարանս գայ մարդկաբար·
մերում բնու թեբս՝ ճշմարտա բար·
պընդեալ ՚ի փայտըն մահա բար·
զոր մեզ եղև՝ կենդանա բար·
իջեալ ՚ի գուբ՝ գերեզմա նին·
յարեաւ փառօքն՝ Ա՛ծայ ին·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ·տա՛՛։
Խուղաբերիցն՝ եկեալ տե սին·
զհրեշտակս երկնից՝ որք ասէին·
խաչեալըն յարեաւ՝ ահա տե սէք·
մի՛ զարհուրիք՝ այլ խընդա ցէք·
աշակերտացըն պատմե ցէք·
և աշխարհի՝ քարոզե ցէք·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ·տա՛՛։
Այսօր ըսկիզըն՝ արարա ծոց·
երկնաւորաց՝ և երկրայ նոց·
և փրկու թե՝ մերոյ սկզ բան·
այլև կրկին՝ զմեզ նորոգ ման·
Սբ̄ փեսային՝ յոր յարու թե·

հարսին լուսոյ՝ ուրախու թէ·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ·տա՛՛:
Արդ յարուցեալն՝ 'ի մեռե լոց·
զաթոռն ընտիր՝ հանուրց հայոց·
պերճ պահեսցէ՝ իշխանու թբ·
եւոր յաճուր՝ կարգադրու թբ·
եւերջանիկ՝ Հայրապե տին·
անայլէկոծ՝ ըզկեանս բա րին·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ·տա՛՛:
Առ հոգին՝ յորդահո սան·
հեղցէ զշնորհս՝ յայսմ վարժարան·
տալով մանկանցս՝ իմաստու թն·
եւ անմրտացս՝ ըզգօնու թն·
փառք եւ պատիւ՝ Երրորդու թեն·
այժմ եւ անզրաւ՝ միշտ յաւիտեան·
եկայք մանկունք՝ եկեղեցւոյ· տա՛՛:
Որ տառցն չնաղեանս, տառացէ Նաչոյ՝
Աէս, 'ի Ֆարքիր:

Ծարամանողի սորին տն Ղազարու Երջանիկ Հայրապետին Տէր ողորմեսցի· եւ օրհնու թն նորին իվր մեր եղիցի: Ամենեքեան Ամէն:

Մանկունքն Երգեն Զօրհնութիւն։

Ցածնայնում աւուր չէ՛ է յերեկոյեան ժամուն. գնացեն՝ ուսուցանուէր նոն կուսին՝ ՚ի վարժարանն. և տասցէ մի օմն ՚ի մանկանցն չոյս Բեւ, ՚ի Քարոզիր:

Գլուխ. Ծ:

ՈՀՐ.ՑՈՂՐ.ԿՐ.Ս Ձայնիւ միաբանութ՝ տացուք ամ մերում, զփառս եզգոհութիւնս:

Մանկունք: Օրհնեալ է Տր̃:

Որ արժանի արար զմեզ ՚ի առաւօտն ժամս յայսմիկ օրհնել եփառաւորել. զահաւոր եզսոսկալի զանուն իւր սուրբ:

Մանկունք: Օրհնեալ է Տր̃:

Որ առաջնորդեաց մեզ խաղաղու-
թե՛ և անդորրութե՛ հասանել 'ի
ժամ երեկոյիս:

Մանկունք: Օրհնեալ է Տ.:

Զսաղարթ ախիտ՝ եզկանաչացեալ
ո՛ք գահս մեր անփորձ և անսասան
պահեսցէ:

Մանկունք: Տ. Վէն:

Գերընտիր և Սրբազան Վեհապե-
տին մերում տն (տյատնուն) զկեանս
երկարս խաղաղութե պարգևեսցէ:

Մանկունք: Տ. Վէն:

Զանձագումար ո՛ք ժողովս, եզմիա-
բանութիս մեր օրհնեսցէ:

Մանկունք: Տ. Վէն:

Որ յամ երեւելէց և յաներևութից
թշնամեաց՝ զերծուցել ապրեցուսցէ

Մանկունք: Տ. Վէն:

Հաւատով խնդրեսցուք 'ի նմանէ՝

զի

զի զմնացուած ժամանակս կենաց
պանդխտութեան մերոյ՝ խաղաղու-
թբ պահեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

’Ի չարեաց՝ փրկեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

’Ի մեղաց՝ ազատեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

’Ի պիղծ խորհրդոց՝ ’ի բանից՝ և ’ի
գործոց՝ սրբեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

’Ի գիշերայնոց զարհուրանաց՝ և ’ի
ցնորմանց՝ բելիարայ զերծուսցէ ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

Եւ զզօրութիւնս խաւարասէր իշ-
խանին խորտակեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

Եւ զիշխանութիւնս նր՟՝ ընկճեսցէ։

Մանկունք։ Ո. Տէր։

Եւ

Որ զատամունս նր՛ փշրեցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Պատահմանաց և ի բնակութեց զնա
ի բաց հալածեցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Զբանակս հրեշտակաց առ ի պահ
պանել զմեզ առաքեցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Պանն յանձն ապաստան արարեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Բազմօտոր օրհնութեցն՝ և փառա
բանութեցն՝ զմեզ արժանացուցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Հաւատով յուսով՝ և սիրով զար
դարեցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Ի գործս առաքինութեան՝ և յած
պաշտութե արիացուցեր:

Սանջունք։ Ո․Քն։

Ամօթխածութբ եւպարկեշտութբ զգայարանս մեր ամրացուսցէ։

Մաղթանք։ Ամէն։

Շնորհօք եւ մարդասիրութբ ամենայն Երրորդութեան Հօր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն սրբոյ Որում փառք յաւիտեանս։

Մաղթանք։ Ամէն։

Եւ աստուծէն զՀայր մերն Յիսուսին։

Որ տայն զնորհս՝ տուողէ հոգւոյս,

Ամէն՝ յաւիտեանս։

Յարմարողն սորին տն Ղազարու Երզնկեցի Հայրապետին ամ Հայոց Տր ողորմեսցի. եւ օրհնութն նորին իվե մեր եղիցի։

Ցանկ Սրբոյ Աղօթից Գրքոյս։

Մն հրաժարման ՚ի սատանայէ. Եւ խոստովանութն առ ած։ 1

՚Ի սող

Կաստղմոսոյն Պաւլիի։

Վն ապաշխարութեան։ 2
Վն ապաշխարութեան։ 3
Վն ապաշխարութեան։ 4
Վն ապաշխարութեան։ 5
Վն ապաշխարութեան։ 6
Վն ապաշխարութեան։ 7
Վն ապաշխարութեան։ 8

Րաղօլ Մանուէլ Րըքոյէն։

Վն ապաշխարութեան։ 9

Սրբոյն Գրիգորի Նարեկացւոյն։

Վն յորդորելոյ զած՝ առ՚ի յօգնու
թն անձին՝ եփրկութե։ 10
Վն անբաւ բարերարութեն այ՝
որ առ մարդկայինս բնութն։ 11
Վն արհամարհելոյ անձին․ եպար
սաւելոյ։ 12
Վն Նախատանաց և պարսաւանաց
անձին։ 13

Վ՟ բժշկութե՟ տ՟ն․ և խնդրեք ան-
ձինն առողջութե՟։ 14
Վ՟ բժշկութե՟ տ՟ն․ և խնդրեք ա-
ռողջութե՟ն անձին։ 15
Վ՟ արդար իրաւանցն ա՟յ․ և ան-
ձինն պարտաւորութե՟։ 16
Վասն յորդորելոյ զա՟ծ ՚ի սէր և ՚ի
գութ ողորմութե՟։ 17
Վ՟ անառակին խորհրդոյ․ և խըն-
դիրս օգտակարս։ 18
Վ՟ կսկծանաց սրտից հառաչանք․
և պաղատանաց աղերսք։ 19
Վասն հաշտեցուցանելոյ զա՟ծ․ և
բանք զարմացուցիչք։ 20
Վասն անհուն երախտաւորութե՟
տ՟ն և բարերարութե՟։ 21
Վ՟ պատարագամատոյցն և ճաշա
կողաց զմարմին և զարիւն տ՟ն։ 22
Վասն արեան տ՟ն․ որոյ շնորհիւ

վերասցէն հեծութիւնք. և հասցէն օգնութիւնք։ 23
Աղ՟ քակտման զօրութե. դիւէն. և 'ի պահպանութի անձին։ 24
Աղ՟ փշրելոյ զօրութէց այսոցն չարաց. և անձինն պահպանութէ։ 25

'Ի չորրորդ աւուրն Մերոյ։

Աղ՟ ապաշխարութեան։ 26
Վասն 'ի միւսանգամ գալստեանն քրիստոսի։ 27
Վասն Խաչին սրբոյ։ 28
Վասն Ածածնի։ 29
Վասն Հրեշտակապետաց։ 30
Վասն Առաքելոց սբց։ 31
Աղ՟ սբյն Յօհաննու Կարապետին։ 32
Վասն Մարգարէից սբց։ 33
Աղ՟ սբյ Նախավկային։ 34
Վասն սրբոյ Լուսաւորչին մերոյ Գրիգորի։ 35

Վս՟ սբց Հայրապետաց։ 36
Վս՟ սբց Կուսանաց։ 37
Վս՟ սբց Ճգնաւորաց։ 38
Վս՟ սբց Մարտիրոսաց։ 39
Դուրջէուլ Ռ.ղօլ+ Պիտոնէ+ ։
Վս՟ հառաչանաց մեղաց․ եւ բացման
դրան երկնից արքայութե՟։ 40
Վս՟ պահպանութե՟ անձին։ 41
Վս՟ առ 'ի գութ և 'ի սէր շարժելոյ
այ՟ առ ինքն։ 42
Վս՟ տնօրէնութե՟ն քսի՟՝ որ զնոսա
աղերս արկանէ, առ կրօղն տնօրէ
նութեան։ 43
Վս՟ սբյ Պատարագին։ 44
Վասն ամենից երրաց հարկաւորաց
խնդրերք՝ եւ յոյժ պիտանիք։ 45
Վս՟ կենդանեաց՝ եւննջեցելոց։ 46
Վս՟ վարժարանի մաղթանք կերա
կէի յառաջօտուն։ 47

Աղ̃ վարժարանի մաղթանք կէրա
կէի յառաւօտուն։ 48
Աղ̃ վարժարանի մաղթանք կէրա
կէի յառաւօտուն։ 49
Աղ̃ վարժարանի մաղթանք յամե
նայնում երեկոյի ։ 50

Ըն̃ քն̃ի յուսոյն մերոյ՝ փառք յա
ւիտեանս Ա.մէն։

Յիշատակարան։

ՇՆՈՐՀՕՔ Ա.ՄԵ
նասրբոյ Երրորդութե̃ն
միասնականի եւ միոյ Տր̃
ութե̃ն ա̃յ։

Տպագրեցաւ գիրքս այս, ա̃ծա-
հաշտ եարդարացուցիչ․ որ զհե
տեօղս իւր երկնաթռիչս առնել․
ընդ անմարմինսն դասեսցէ։

 ՚ի հայ

Ի Հայրապետութե՟ Ա՟ծակառոյց
և անյաղթելի տիեզերական աթո
ռոյ ս՟բյն միածնաէջի եռաքելա
կանի եկեղեցւոյ՝ Տեառն Ղազա-
րու Սրէցս Սրանեալ յոգնիմաստ
եզգօնահանճար Պատրիարգի. և
Սրբազան Վեհապետի ամ՟ Հայոց
հեղինակի և յօրինողի գրքոյս։

Եւ յերկուց պատրիարգացն՝ ս՟բյն
Սաղիմայ, Տեառն Գրիգորի
սրօբքէաւլարի։

Եւ ՚ի Կոստանդնու պօլսոյ, տ՟ն
Յակոբայ Ա՟ծաբանի։

Եւ հոգաբարձութե՟ սրօբքէաղի
տակի եգերահոչակ Ա.թոռոյն
Սրբոյ Էջմիածնի և Ծայրագոյն
՚Նուիրակի ՚ի Կոստանդնու պօլսոյ,
տ՟ն Իսահակ ա՟ծաբանութե՟ Վար
դապետի։

՚Ի Տպարանի տէրուն Աբրահամին։
Յիշեցէք աշխատաւորս գործա
րանիս զկեսարացի Գրիգորի որդի
զՏիրացու Անտօնն։
Եւ զմիւս զաշխատակիցս զխոյեցի
սասնայ Կարապետի որդի Իգնա
տիոսն։ և Ջէջմիածինցի Սարգիսն։
՚Ի Թուին Հայոց. 1193։

Եւ աա ՚ի նոյն տպարան փեդիս ՚ի Վերջ
նուսմ երեսունս գիրս մեկին սաղմոսարան
որն որք սխալեցեալք եղեն ՚ի տպելոյն
հանդերձ ուղղեցելովք։

Երես.	Սխալանք.	Ուղղեցեալք։	Տող։
106.	Ծնասելոյս.	Նուազելոյս։	15։
117.	՚իտեսողին.	՚իտեսողեդ։	5։
114.	ուսանիմ.	սասանիմ։	17։
132.	առաքելութ.ք.	առաքելութ.ք։	10։
150.	Բղխեսցէ.	Բղխեսցես։	8։
181.	ապականայից.	ապադանայից։	18։
249.	երրորդութին.	երրորդութէն։	16։
98.	ամփոփեսցես.	սփոփեսցես։	9։

(ՎԵՐՋ։)

Zur